

อิทธิพลของบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวาต่อการเหยียด
เพศโดยมีการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น และความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมเป็นตัวแปรส่งผ่าน

นางสาว นัทธมน	อินทร	เลขประจำตัวนิสิต 533 74461 38
นางสาว ประภาศรี	กระจ่างวุฒิชัย	เลขประจำตัวนิสิต 533 74512 38
นางสาว อารีญา	การุณกร	เลขประจำตัวนิสิต 533 75135 38

โครงการจิตวิทยานี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาจิตวิทยา

คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2556

EFFECTS OF SOCIAL DOMINANCE ORIENTATION AND RIGHT-WING AUTHORITARIANISM
ON AMBIVALENT SEXISM AS MEDIATED BY EMPATHY AND ALIENATION

Miss Nutthamon	Intorn	ID 533 74461 38
Miss Prapasri	Krajangwuttichai	ID 533 74512 38
Miss Ariya	Karoonkorn	ID 533 75135 38

A Senior Project in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Bachelor of Science in Psychology
Faculty of Psychology
Chulalongkorn University
Academic Year 2013

หัวข้อโครงการทางจิตวิทยา

อิทธิพลของบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และ
บุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวาต่อการเหยียดเพศโดย
มีการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น และความรู้สึกแปลก
แยกจากสังคมเป็นตัวแปรส่งผ่าน

โดย

นางสาว นัทธมน อินทร
นางสาว ประภาศรี กระจ่างวุฒิชัย
นางสาว อารีญา การุณกร

สาขาวิชา

จิตวิทยา

อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการทางจิตวิทยาหลัก

อาจารย์ จรุงกุล บุรพวงศ์

คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นำโครงการวิจัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบัณฑิต

..... คณบดีคณะจิตวิทยา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คัตนางค์ มณีศรี)

คณะกรรมการสอบโครงการทางจิตวิทยา

..... อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการทางจิตวิทยาหลัก

(อาจารย์จรุงกุล บุรพวงศ์)

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร. วัชรภรณ์ บุญญศิริวัฒน์)

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร.ประพิมพ์า จรัลรัตนกุล)

นัทธมน อินทร, ประภาศรี กระจ่างวุฒิชัย, อารียา การุณกร: อิทธิพลของบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นและบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวาต่อการเหยียดเพศโดยมีการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นและความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมเป็นตัวแปรส่งผ่าน. (EFFECTS OF SOCIAL DOMINANCE ORIENTATION AND RIGHT-WING AUTHORITARIANISM ON AMBIVALENT SEXISM AS MEDIATED BY EMPATHY AND ALIENATION) อาจารย์ที่ปรึกษา: อาจารย์ จรุงกุล บุรพวงค์, 108 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลของบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นและบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวาต่อการเหยียดเพศโดยมีการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นและความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมเป็นตัวแปรส่งผ่าน กลุ่มตัวอย่างคือ นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยระดับปริญญาตรี จำนวน 180 คน ทั้งเพศชายและเพศหญิง เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้คือ มาตรฐานบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น มาตรฐานบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา มาตรฐานการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น มาตรฐานความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมและ มาตรฐานการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย

ผลการวิจัยพบว่า

1. บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่ายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .23, p < .01$)
2. บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นมีสหสัมพันธ์ทางลบกับการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = -.39, p < .01$)
3. บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นไม่มีสหสัมพันธ์กับความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .12, p > .05$)
4. บุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวามีสหสัมพันธ์ทางบวกกับการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่ายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .48, p < .01$)
5. บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .34, p < .01$)
6. บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นและ บุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวาสามารถทำนายการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่ายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = .225, p < .01$ และ $\beta = .478, p < .001$ ตามลำดับ)

6.1 การรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น และความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมไม่เป็นตัวแปรส่งผ่านระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น บุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา และการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย

หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชา จิตวิทยา

ปีการศึกษา 2556

ลายมือชื่อ นิสิต.....

ลายมือชื่อ นิสิต.....

ลายมือชื่อ นิสิต.....

ลายมือชื่อ อาจารย์ที่ปรึกษา.....

5337446138, 5337451238, 5337513538: MAJOR PSYCHOLOGY

KEYWORDS: SOCIAL DOMINANCE ORIENTATION / RIGHT-WING AUTHORITARIANISM / EMPATHY / ALIENATION / AMBIVALENT SEXISM

NUTTHAMON INTORN, PRAPASRI KRAJANGWUTTICHAJ, ARIYA KAROONKORN: EFFECTS OF SOCIAL DOMINANCE ORIENTATION AND RIGHT-WING AUTHORITARIANISM ON AMBIVALENT SEXISM AS MEDIATED BY EMPATHY AND ALIENATION. SENIOR PROJECT ADVISOR: JARUNGKUL BURAPAVONG, 108 pp.

The purpose of this research was to examine the mediating effects of empathy and alienation on the association between social dominance orientation and ambivalent sexism as well as between right-wing authoritarianism and ambivalent sexism. One hundred and eighty Chulalongkorn University's undergraduate students completed questionnaires measuring social dominance orientation, right-wing authoritarianism, empathy, alienation and ambivalent sexism. The data was then analyzed using Pearson's Correlation Coefficient and Regression Analysis.

Results are as follow:

1. Social dominance orientation significantly correlates positively with ambivalent sexism ($r = .23, p < .01$).
2. Social dominance orientation significantly correlates negatively with empathy ($r = -.39, p < .01$).
3. There is no significant correlation between social dominance orientation and alienation ($r = .12, p > .05$).
4. Right-wing authoritarianism significantly correlates positively with ambivalent sexism ($r = .48, p < .01$).
5. Social dominance orientation significantly correlates positively with right-wing authoritarianism ($r = .34, p < .01$).
6. Social dominance orientation and right-wing authoritarianism can significantly predict ambivalent sexism ($\beta = .225, p < .01$ and $\beta = .478, p < .001$, respectively).

6.1 Empathy and alienation are not mediators between social dominance orientation, right-wing authoritarianism, and ambivalent sexism.

Program: Bachelor of Science

Student's signature.....

Field of study: Psychology

Student's signature.....

Academic year 2013

Student's signature.....

Advisor's signature.....

กิตติกรรมประกาศ

โครงการงานจิตวิทยาฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาอย่างสูงจากอาจารย์ จรุงกุล บุรพวงศ์ อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ที่กรุณาสละเวลาอันมีค่าคอยให้คำแนะนำปรึกษา ตลอดจนปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างยิ่ง รวมทั้งให้กำลังใจเสมอมา ผู้วิจัยตระหนักถึงความตั้งใจจริง และความทุ่มเทของอาจารย์ และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

กราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร. วัชรภรณ์ บุญญศิริวัฒน์ และอาจารย์ ดร. ประพิมพา จรัรัตน์กุล อาจารย์กรรมการที่ให้คำแนะนำ ตรวจสอบ และปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนทำให้โครงการงานจิตวิทยาฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี และสมบูรณ์

กราบขอบพระคุณอาจารย์คณะจิตวิทยาทุกท่าน ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้วิจัย ด้วยความเมตตาตลอด 4 ปีการศึกษาที่ผ่านมา ผู้วิจัยซาบซึ้งในพระคุณเป็นอย่างสูง

กราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ เทพประสิทธิ์ ภูธรวัชวิชัย, รองศาสตราจารย์ ไหมรัตนวราภักษ์, นาย กิจจา ถนอมสิงหะ และนาย ปณิธิ สามนคร ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากนิสิตในคาบเรียนด้วย

ขอขอบคุณ นางสาว รวีตา ระย้านิล ที่ให้คำแนะนำ ปรึกษาทางด้านสถิติในโครงการงานวิจัยครั้งนี้ จนผู้วิจัยสามารถทำโครงการงานนี้สำเร็จลงได้

ขอขอบคุณนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทุกท่านที่ร่วมเป็นผู้ร่วมการทดลองในโครงการงานทางจิตวิทยาครั้งนี้

ขอขอบคุณเพื่อนร่วมคณะจิตวิทยา รุ่น 09 ที่คอยให้ความช่วยเหลือ ให้กำลังใจ รวมถึงแรงผลักดันจนผู้วิจัยสามารถทำโครงการงานทางจิตวิทยานี้ให้สำเร็จลงได้ ผู้วิจัยซาบซึ้งในน้ำใจของเพื่อนทุกคนนับตั้งแต่วันแรกที่พบกัน ผู้วิจัยขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

อนึ่งผู้วิจัยหวังว่า โครงการงานทางจิตวิทยาฉบับนี้จะมีประโยชน์อยู่ไม่น้อย จึงขอมอบส่วนดีทั้งหมดนี้ให้แก่เหล่าคุณาจารย์ ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาจนทำให้ผลงานวิจัยเป็นประโยชน์ต่อผู้เกี่ยวข้อง และขอแสดงความกตัญญูตเวทิตาคุณ แต่บิดา มารดา และผู้มีพระคุณทุกท่าน สำหรับข้อบกพร่องต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นนั้น ผู้วิจัยขอน้อมรับผิดเพียงผู้เดียว และยินดีที่จะรับฟังคำแนะนำจากทุกท่านที่เข้ามาศึกษา เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนางานวิจัยต่อไป

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา.....	1
แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	4
แนวคิดเรื่องบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น.....	4
แนวคิดเรื่องบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา.....	11
แนวคิดเรื่องการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น.....	14
แนวคิดเรื่อง ความรู้สึกแปลกแยกจากสังคม.....	18
แนวคิดเรื่อง การเกิดอคติโดยรวม.....	21
แนวคิดเรื่อง การเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย.....	21
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	24
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	26
สมมติฐานที่ใช้ในงานวิจัย.....	26
ตัวแปรในการวิจัย.....	27
คำจำกัดความที่เกี่ยวข้องในการวิจัย.....	28
ขอบเขตของการวิจัย.....	29
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	29
บทที่ 2 วิธีดำเนินการวิจัย.....	30
กลุ่มตัวอย่าง.....	30

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	30
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	31
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	40
วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
บทที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
ลักษณะทางประชากรของผู้เข้าร่วมการวิจัย.....	43
การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1-5 ด้วยการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน.....	44
การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 6 ด้วยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ และการทดสอบของ Sobel (1982).....	48
บทที่ 4 อภิปรายผลการวิจัย.....	60
ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นกับการเหยียดเพศ แบบสองฝักสองฝ่าย.....	60
ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นกับการรู้ซึ่งถึงความรู้สึก ของผู้อื่น.....	61
ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นกับความรู้สึกแปลกแยก จากสังคม.....	61
ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวากับการเหยียดเพศแบบสองฝัก สองฝ่าย.....	62
ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นกับบุคลิกภาพแบบใช้ อำนาจฝ่ายขวา.....	63
อิทธิพลของตัวแปรบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจ ฝ่ายขวาต่อการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย.....	64
อิทธิพลความเป็นตัวแปรส่งผ่านการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น และความรู้สึกแปลกแยกจาก สังคม ในความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และ การเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย.....	65

อิทธิพลความเป็นตัวแปรส่งผ่านการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น และความรู้สึกแปลกแยก จากสังคมในความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา และการเหยียดเพศ แบบสองฝักสองฝ่าย.....	67
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ.....	71
ข้อเสนอแนะ.....	75
รายการอ้างอิง.....	77
ภาคผนวก.....	87
ภาคผนวก ก.....	88
ภาคผนวก ข.....	91
ภาคผนวก ค.....	94
ภาคผนวก ง.....	97
ภาคผนวก จ.....	100
ภาคผนวก ฉ.....	103
ภาคผนวก ช.....	105

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างในขั้นตอนการสร้างมาตรวัดบุคลิกภาพแบบ แสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และความรู้สึกแปลกแยกจากสังคม ($N = 40$)..... 32
2	เปรียบเทียบจำนวนข้อกระทงของมาตรวัดบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา..... 35
3	เปรียบเทียบจำนวนข้อกระทงของมาตรวัดการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น..... 36
4	จำนวนข้อกระทงของมาตรวัดความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมภายหลังการคัดเลือก..... 38
5	ความเที่ยงแบบสอดคล้องภายในของมาตรวัดความรู้สึกแปลกแยกจากสังคม ($N = 40$)..... 39
6	จำนวน และร้อยละของตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำแนกตามลักษณะพื้นฐานต่างๆ ($N = 180$)..... 43
7	คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด ค่ามัชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปร บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น บุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา การรู้ซึ่งถึงความรู้สึก ของผู้อื่น ความรู้สึกแปลกแยกจากสังคม และการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย ($N = 180$)..... 45
8	ค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ 5 ตัวแปร ($N = 180$)..... 48
9	ค่า <i>Tolerance</i> และค่า <i>VIF</i> ของตัวแปรต้นต่างๆ ที่ได้จากการวิเคราะห์ด้วยสถิติถดถอยพหุคูณ ($N = 180$)..... 51
10	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน (β) สัมประสิทธิ์การถดถอย (b) และความคลาดเคลื่อน (SE) สัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) จากการวิเคราะห์การถดถอย และการถดถอยพหุคูณ ตาม ขั้นตอนการทดสอบสมมติฐานขั้นที่ 1-4..... 57
11	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน (β) สัมประสิทธิ์การถดถอย (b) และความคลาดเคลื่อน (SE) สัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) จากการวิเคราะห์การถดถอย และการถดถอยพหุคูณ โดยแยกองค์ประกอบของการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย..... 58

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และนโยบายทางสังคม โดยมีมายาคติเกี่ยวกับการเพิ่ม และลดลำดับชั้นทางสังคมเป็นตัวแปรส่งผ่าน (Sidanius & Pratto, 1999).....	5
2 โครงสร้างของกระบวนการ และผลของการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น (Davis, 2004).....	15
3 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจ บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และแหล่งที่มาอื่นๆ ของอคติทั่วไป (McFarland, 2010).....	25
4 ภาพกรอบแนวคิดงานวิจัยเรื่องอิทธิพลของบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวาต่อการเหยียดเพศโดยมีการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น และความรูสึกแปลกแยกจากสังคมเป็นตัวแปรส่งผ่าน.....	27
5 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ การถอดถอยมาตรฐานของอิทธิพลทางตรงระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นกับการเหยียดเพศแบบเป็นปฏิบัติ และอิทธิพลทางอ้อมที่มีการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นเป็นตัวแปรส่งผ่าน.....	53
6 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ การถอดถอยมาตรฐานของอิทธิพลทางตรงระหว่างบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวากับการเหยียดเพศแบบเป็นปฏิบัติ และอิทธิพลทางอ้อมที่มีการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นเป็นตัวแปรส่งผ่าน.....	55
7 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น บุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา การรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น ความรูสึกแปลกแยกจากสังคม และการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย.....	59
8 อิทธิพลการเป็นตัวแปรส่งผ่านของการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น ในความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น บุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา และการเหยียดเพศแบบเป็นปฏิบัติ.....	59

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา

คนส่วนใหญ่ในสังคมไทยอาจคิดว่า ปัจจุบันปัญหาเกี่ยวกับการเหยียดเพศนั้นได้หมดไปจากสังคมแล้วเมื่อเปรียบเทียบกับในอดีต โดยในอดีตเราจะสามารถพบเห็นพฤติกรรมการเหยียดเพศในสังคมได้อย่างเด่นชัดกว่า เช่น ผู้ชายจะเป็นผู้หารายได้หลักของครอบครัว มีโอกาสในการศึกษาเล่าเรียน มีโอกาสในการทำงาน มีฐานะทางสังคม ออกไปทำงานนอกบ้าน แต่ผู้หญิงนั้นจะต้องเป็นผู้ดูแลบ้านและครอบครัว ไม่มีโอกาสที่จะได้มีฐานะหน้าที่การงานทางสังคมเฉกเช่นเดียวกับผู้ชาย เป็นต้น จากตัวอย่างของการเหยียดเพศในอดีตนี้แสดงให้เห็นว่า ผู้หญิงมักตกเป็นรอง และเป็นเพียงผู้ตามฝ่ายชายเท่านั้น ซึ่งมุมมองที่มีต่อผู้หญิงเช่นนี้นำไปสู่การแสดงออกถึงการเหยียดเพศนั่นเอง ดังนั้นเมื่อเปรียบเทียบกับเรื่องการเหยียดเพศในอดีตกับปัจจุบันแล้ว ผู้คนส่วนใหญ่จึงคิดว่าปัญหาเกี่ยวกับการเหยียดเพศนั้นลดน้อยลง หรือยิ่งไปกว่านั้นบางคนอาจจะคิดว่าปัญหาเหล่านี้หมดไปจากสังคมแล้ว ซึ่งหากมองลงไปในเรื่องปัญหาเกี่ยวกับการเหยียดเพศลึกๆ แล้วนั้นจะเห็นได้ว่าปัญหาเรื่องนี้ยังคงมีอยู่ และไม่หมดไปจากสังคม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้คนส่วนใหญ่เห็นปัญหาเกี่ยวกับการเหยียดเพศนี้เป็นเรื่องที่ปกติหรือเป็นความเคยชินของผู้คนไปแล้ว ซึ่งสาเหตุสำคัญส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะการนำเสนอของสื่อในสังคมไม่ว่าจะเป็นละคร ข่าว นวนิยาย และรวมไปถึงสื่ออื่นๆ ที่สามารถเข้าถึงผู้คนส่วนใหญ่ในสังคมได้ นำเสนอให้เห็นถึงความไม่เท่าเทียมกันระหว่างผู้หญิงและผู้ชาย ซึ่งบ่อยครั้งสื่อมักจะนำเสนอเนื้อหาออกมาในรูปแบบของความรุนแรงที่กระทำต่อผู้หญิง โดยมีทั้งความรุนแรงทางตรง กล่าวคือ การกระทำรุนแรงที่สามารถสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจนทั้งการทุบตี ทำร้ายร่างกาย การข่มขืน จนไปถึงการฆ่า ตัวอย่างเช่น การนำเสนอข่าว “ดร.นิด้า ฆ่าเมียรอลงอาญา 3 ปี บรรเทารับสารภาพให้บำเพ็ญประโยชน์ สอนหนังสือ นร. 50 ชม.” (ไทยรัฐ, 19 กรกฎาคม 2545) เป็นต้น ในขณะที่ความรุนแรงอีกประเภทหนึ่งเป็นความรุนแรงซ่อนเร้นที่มองเห็นได้ยากจัดเป็นความรุนแรงเชิงโครงสร้าง ซึ่งหมายถึงสิ่งที่แฝงอยู่ในกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และมาตรการต่างๆ ของรัฐ นอกจากนี้ความรุนแรงอีกประเภทหนึ่งซึ่งถือเป็นรากเหง้าที่มาของทั้งความรุนแรงทางตรง และความรุนแรงเชิงโครงสร้าง คือ ความรุนแรงเชิงวัฒนธรรม หมายถึง ความรุนแรงที่แฝงอยู่ในความเชื่อ ค่านิยม สิ่งที่สังคมยึดถือว่ามีมานานแล้ว และ

ต้องยอมรับต่อไป และความยึดถือนี้เองที่คอยค้ำจุนให้สังคมยอมรับความรุนแรงประเภทอื่นๆ (ชัยวัฒน์ สถาอานันท์, 2533) เช่น เชื่อว่าหากภรรยาประพฤติตัวไม่ดี สามีก็มีสิทธิ์ในการทุบตีเพื่อสั่งสอน และภรรยามีหน้าที่ต้องตอบสนองความต้องการทางเพศของสามี เป็นต้น ซึ่งการนำเสนอของสื่อในรูปแบบของการกระทำเช่นนี้ต่อเพศหญิงเสมือนเป็นการถ่ายทอด และตอกย้ำอคติ (prejudice) เกี่ยวกับความเป็นหญิงที่เกิดขึ้นในสังคม ซึ่งนั่นก็หมายความว่า การนำเสนอของสื่อเหล่านั้นสะท้อนให้เห็นถึงการเหยียดเพศนั่นเอง ด้วยเหตุนี้เองหลายภาคส่วนจึงพยายามศึกษา เพื่อแก้ไขปัญหา และผลักดันวิถีความเท่าเทียมทางเพศ แต่ประเด็นสำคัญที่มักถูกมองข้ามไป คือ การศึกษาปัจจัยภายในบุคคล ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทางจิตวิทยากับการเหยียดเพศ

การเหยียดเพศนั้นถือเป็นอคติประเภทหนึ่งซึ่งเป็นวิธีการที่บุคคลใช้ในการตีความพฤติกรรมของผู้อื่น โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดอคตินั้น ในทางจิตวิทยา มีตัวแปรที่เกี่ยวข้องนั้นอยู่ 2 ตัวแปร (Sidanius & Pratto, 1999) โดยตัวแปรแรกนั้นอ้างอิงจากทฤษฎีการแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น (social dominance theory) หรือที่รู้จักกันว่า บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น (social dominance orientation หรือ SDO) ซึ่งทฤษฎีกล่าวว่า ความสัมพันธ์เชิงการแข่งขัน หรืออำนาจ และการดำรงไว้ซึ่งความเหนือกว่าผู้อื่นนั้นเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และอีกตัวแปรหนึ่งที่เกี่ยวข้องก็คือ บุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา (right-wing authoritarianism หรือ RWA) ซึ่งกล่าวว่าบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวานั้นมองว่า โลกนี้เป็นสถานที่ที่เต็มไปด้วยสิ่งอันตราย น่ากลัว ส่งผลให้บุคคลเลือกที่จะปฏิบัติตามกฎของสังคม, เห็นด้วยกับการกระทำที่แสดงถึงความก้าวร้าวรุนแรงของผู้ที่มีอำนาจ และมีความเชื่ออย่างยิ่งว่าการใช้ความก้าวร้าวรุนแรงจะสามารถควบคุมคนอื่นได้ (Duckitt & Sibley, 2007; Duckitt, Wagner, du Plessis, & Birum, 2002) โดยทั้งสองตัวแปรนี้เป็นตัวแปรที่บ่งบอกถึงการมีเจตคติทางลบต่อบุคคลภายนอกกลุ่มตนเอง กล่าวคือรับรู้บุคคลภายนอกกลุ่มในลักษณะของการแข่งขัน หรือคุกคามวิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่เคยเป็น (Duckitt et al., 2002) ซึ่งทั้งสองตัวแปรนี้มีสหสัมพันธ์ซึ่งกัน และกัน (Altemeyer, 1998; Heaven & Bucci, 2001) นอกจากนี้ Sibley และ Duckitt (2008) ยังกล่าวด้วยว่าทั้งบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวาเป็นตัวทำนายการเกิดอคติ

นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยที่ศึกษาถึงตัวแปรส่งผ่านของบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นกับบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวาที่มีผลต่ออคติ McFarland (2010) พบว่า การรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น (empathy) เป็นตัวแปรส่งผ่านของบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นต่อการเกิดอคติโดยรวม

ในทางกลับกันนั้นก็พบว่า บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นมีสหสัมพันธ์กับการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น และการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นก็มีสหสัมพันธ์กับการทำนายอคติโดยรวมอีกด้วย

นอกจากนี้ยังพบหลายงานวิจัยที่กล่าวถึงการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นว่า ผู้ที่ประสบการณ์ทางการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น จะมีเจตคติทางบวกต่อบุคคลที่ถูกตีตราว่าแตกต่างจากคนทั่วไป (Batson et al., 1997) เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Eisenberg และ Miller (1987) ที่กล่าวว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ทางการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นจะมีพฤติกรรมทำให้ความช่วยเหลือ และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดีมากกว่า นอกจากนี้การที่บุคคลสามารถเข้าใจ และรับรู้ถึงความรู้สึกของผู้อื่นอาจจะเป็นส่วนสำคัญในการลดการเกิดอคติ (Andreychik & Gill, in press) ในความเป็นจริงนั้น การที่เราเข้าใจ และรับรู้ถึงความรู้สึกของผู้อื่นนั้นเป็นส่วนหนึ่งของการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นซึ่งมีส่วนช่วยให้เกิดการลดลงของอคติ และพฤติกรรมการแบ่งแยก (Galinsky & Moskowitz, 2000; Shih, Wang, Bucher, & Stotzer, 2009) จากที่กล่าวมาข้างต้นแล้วนั้น อนุมานได้ว่า การที่บุคคลมีการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น และร่วมแบ่งปันประสบการณ์ และอารมณ์นั้นขัดแย้งกับความต้องการที่จะดำรงไว้ซึ่งสถานะที่สูงกว่า และการแบ่งแยกตนกับบุคคลภายนอกกลุ่ม ซึ่งลักษณะนี้เรียกว่า การมีบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นสูง (high social dominance orientation)

ในทำนองเดียวกัน งานวิจัยของ Nicol (2007) ก็พบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมและบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น โดยบุคคลที่รู้สึกแปลกแยกจากสังคมมักจะขาดการติดต่อกับสังคม (Simmons, 1966) ดังนั้น จึงทำให้พวกเขา รู้สึกผูกพันทางอารมณ์ และรู้สึกมีส่วนร่วมที่ทำงานต่ำ (Efraty, Sirgy, & Claiborne, 1991; Hirschfeld, Field, & Bedeian, 2000) อีกทั้งยังมีความไม่เป็นมิตรสูง (Tolor & LeBlanc, 1971) Bobo และ Hutchings (1996) พบว่า บุคคลที่รู้สึกแปลกแยกจากสังคมมักจะรับรู้บุคคลนอกกลุ่มว่าเป็นคู่แข่ง เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Nicol ที่พบว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นสูงก็จะมีความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมสูง ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า บุคคลเหล่านี้ไม่รับรู้ว่าการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น และกฎ ระเบียบ ขนบธรรมเนียมทางสังคมเป็นสิ่งสำคัญ

จากตัวแปรทางจิตวิทยาทั้งหมดนี้ ผู้วิจัยคาดหวังว่า การรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น และความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมจะเป็นตัวแปรส่งผ่านระหว่าง บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น ต่อการเหยียดเพศ ในทางตรงกันข้ามผู้วิจัยเองก็ไม่ได้คาดหวังว่า การรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น และความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมจะมีส่วนในความสัมพันธ์ระหว่าง บุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา

และการเหยียดเพศเช่นเดียวกับงานวิจัยของ Heaven และ Bucci (2001) ที่พบว่า บุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวาไม่มีสหสัมพันธ์กับความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น (sympathy) และบุคลิกภาพแบบประนีประนอม (agreeableness) เช่นเดียวกับ McFarland (2010) ที่ได้ทำการศึกษาในเรื่องนี้ และไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเช่นเดียวกัน

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเรื่องบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น (social dominance orientation)

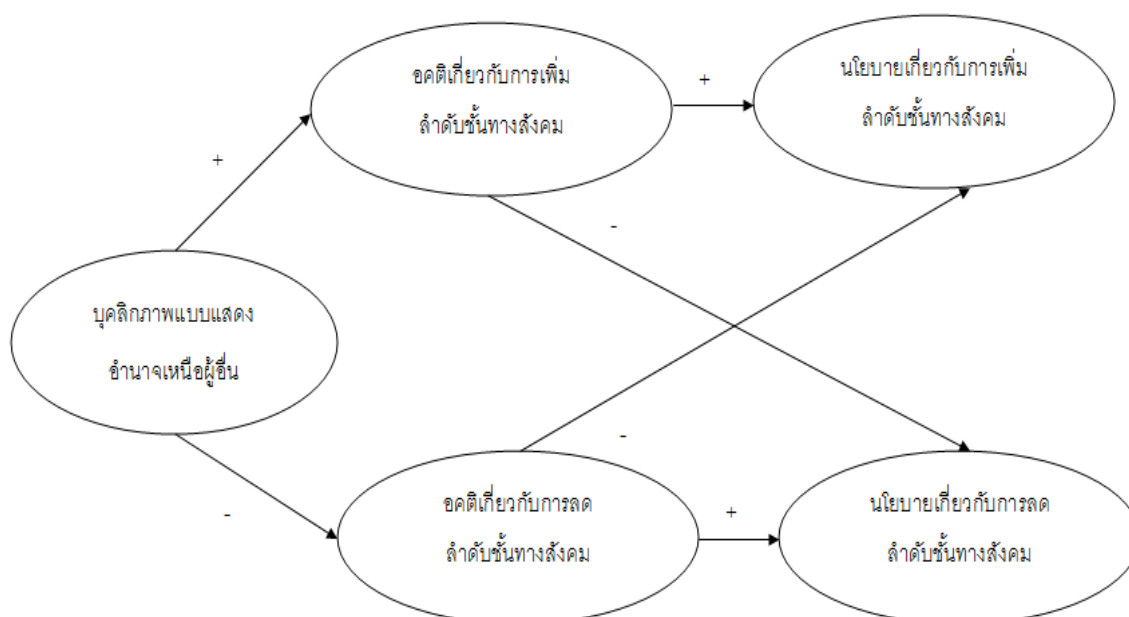
ปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่ม หรือความไม่เท่าเทียมกันระหว่างกลุ่มที่เราต่างพบเห็นในชีวิตความเป็นอยู่นั้น บ่อยครั้งเป็นผลมาจากความแตกต่างทางชาติพันธุ์ เช่น สงครามกลางเมืองในประเทศไลบีเรีย และบอสเนีย การก่อวินาศกรรมของนักโทษในยุโรป การสงครามศาสนา (Holy Wars) ระหว่างชาวคริสเตียน กับ ชาวมุสลิม ในบริเวณแถบเมดิเตอร์เรเนียน ลัทธิจักรวรรดินิยม การล่าอาณานิคมในอเมริกาใต้ และการเหยียดเชื้อชาติผิวดำในแอฟริกาเหนือ เป็นต้น ซึ่งผู้ที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ความขัดแย้งต่างๆ กลับตัดสินเหตุการณ์เหล่านี้ด้วยการให้ความสำคัญแต่กับเรื่อง ความเสียเปรียบที่เคยได้รับในอดีต ความอยุติธรรมในอดีต การแบ่งกันเส้นเขตแดนในอดีต การกีดกันทางศาสนา หรือคตินิยมอื่นๆ ซึ่งเรียกอีกอย่างว่าการชี้นำด้วยลักษณะทั่วไปของอคติต่อกลุ่ม และการกดขี่

จากปัญหาข้างต้นเหล่านี้ จึงทำให้บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นเป็นหัวข้อในการศึกษา และพัฒนามากขึ้น Sidanius, Pratto, Martin, และ Stallworth (1991) กล่าวถึงทฤษฎีบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น (social dominance theory) ว่า สังคมพยายามทำให้ความขัดแย้งของกลุ่มลดน้อยลงด้วยการสร้างคตินิยม (ideology) ใหม่ๆ ซึ่งสนับสนุนการแสดงอำนาจเหนือกลุ่มอื่น คตินิยมที่สนับสนุน หรือยังคงดำรงไว้ซึ่งความไม่เท่าเทียมของกลุ่มเป็นเครื่องมือหนึ่งที่ทำให้การเลือกปฏิบัติถูกมองว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ชอบธรรม คตินิยมเหล่านี้ถูกยอมรับในสังคมอย่างกว้างขวาง เกิดกลายเป็นอคติเกี่ยวกับลำดับชั้นโดยชอบธรรม (hierarchy-legitimizing myths) ดังนั้นอคติโดยชอบธรรมนี้จึงมีส่วนช่วยส่งเสริมอคติต่อกลุ่ม และการกดขี่

นอกจากนี้ยังพบคตินิยมที่พยายามทำให้จำนวนของความไม่เท่าเทียมในสังคมลดน้อยลง ตัวอย่างเช่น สิทธิมนุษยชน มุมมองที่มองว่า “มนุษย์ทุกคนเป็นลูกหลานของพระเจ้า” และมุมมองความเชื่อที่ว่า ทุกคนเท่าเทียมกัน ไม่สามารถแบ่งแยกเป็นกลุ่มได้ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าอคติโดยชอบธรรมแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ อคติเกี่ยวกับการเพิ่มลำดับชั้นทางสังคม (hierarchy-enhancing

legitimizing myths) ซึ่งช่วยส่งเสริมให้ความไม่เท่าเทียมกันทางสังคมเพิ่มมากขึ้น และอคติเกี่ยวกับการลดลำดับชั้นทางสังคม (hierarchy-attenuating legitimizing myths) ซึ่งช่วยส่งเสริมให้เกิดความเท่าเทียมกันทางสังคมเพิ่มมากขึ้น

สำหรับทฤษฎีการแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นนั้นได้กล่าวว่า ปัจจัยที่นำไปสู่การยอมรับ หรือ ปฏิเสธ คตินิยมเกี่ยวกับความไม่เท่าเทียมระหว่างกลุ่ม คือ ตัวแปรด้านความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งเรียกว่า บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น (social dominance orientation) กล่าวคือ ความต้องการที่จะเหนือกว่า ใหญ่กว่า สูงกว่าสมาชิกในกลุ่ม และนอกกลุ่ม โดยทฤษฎีนี้ได้สรุปไว้ว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นสูงมีแนวโน้มที่จะชื่นชอบในคตินิยมเกี่ยวกับการเพิ่มลำดับชั้นทางสังคม และในทางกลับกันบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นต่ำมีแนวโน้มที่จะชื่นชอบในคตินิยมเกี่ยวกับการลดลำดับชั้นทางสังคม ดังนั้นบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นจึงเป็นตัวแปรด้านความแตกต่างระหว่างบุคคลที่ทำนายการยอมรับ หรือการปฏิเสธคตินิยมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของกลุ่ม



ภาพที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และนโยบายทางสังคม โดยมีอคติเกี่ยวกับการเพิ่ม และลดลำดับชั้นทางสังคมเป็นตัวแปรส่งผ่าน (Sidanius & Pratto, 1999)

การให้คำจำกัดความของบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น Sidanius และ Pratto (1994) ได้ให้คำจำกัดความของบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นว่า หมายถึง ระดับความปรารถนาของ

บุคคลในการครอบงำ หรือการมีอำนาจเหนือกลุ่มอื่นนอกจากนี้ Sidanius, Levin, Federico, และ Pratto (2001a) ก็ได้ให้คำจำกัดความเพิ่มเติมว่า บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น หมายถึง ความปรารถนาในความไม่เท่าเทียมกัน และความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มในเชิงลำดับชั้นทางสังคม โดยไม่รวมถึงความสัมพันธ์ภายในกลุ่มซึ่งเป็นนิยามที่น่าสนใจ และเป็นพื้นฐานแนวคิดในการศึกษาในการวิจัยครั้งนี้

นอกจากนี้ Pratto, Sidanius, Stallworth, และ Malle (1994) ได้ศึกษารวบรวมความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ กับบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น ได้แก่

1. เพศสภาพ (gender)

เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่า ผู้หญิง และผู้ชายมีบทบาททางเพศที่แตกต่างกัน ซึ่งมีส่วนทำให้ลำดับชั้นทางสังคมยังคงปรากฏอยู่ โดยผู้ชายก็มักจะได้รับเลือกให้เป็นผู้นำทางทหาร และมีบทบาทของการเป็นผู้นำในด้านศาสนา สังคม การเมืองการปกครอง และทางวัฒนธรรม (ตัวอย่างเช่น, Brown, 1991, หน้า 110, 137) นอกจากนี้ ผู้ชายยังมีเจตคติเกี่ยวกับการเพิ่มลำดับชั้นทางสังคมมากกว่าผู้หญิง เช่น การสนับสนุนอคติทางศาสนา, การเหยียดเชื้อชาติ, ระบบทุนนิยม, และกลุ่มใช้อำนาจทางการเมืองฝ่ายขวา (Avery, 1988; Eisler & Loye, 1983; Ekehammar & Sidanius, 1982; Shapiro & Mahajan, 1986; Sidanius & Ekehammar, 1980 อ้างถึงใน Sidanius, Cling, & Pratto, 1991) ซึ่ง Pratto และคณะ (1994) พบว่า เพศมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .26, p < .001$) โดยผู้ชายมีบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นสูงกว่าผู้หญิง

2. อคติโดยชอบธรรม (legitimizing myths)

2.1 อคติด้านชาติพันธุ์ (ethnic prejudice)

ส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของคตินิยมที่เกี่ยวข้องกับสถานะความสัมพันธ์ของกลุ่ม ก็คือ อคติด้านชาติพันธุ์โดยในประเทศสหรัฐอเมริกา อคติด้านชาติพันธุ์ประเภทหนึ่งที่เป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางที่สุด คือ การเหยียดชาติพันธุ์คนผิวดำ (anti-Black racism) จากการศึกษาของ Pratto และคณะ (1994) ซึ่งทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ก็พบว่า การแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับการเหยียดเชื้อชาติคนผิวดำในทุกกลุ่มตัวอย่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 ชาตินิยม (nationalism)

Kosterman และ Feshbach (1989) กล่าวว่า ความรู้สึกรักชาติของตนเอง (patriotism) เกิดขึ้นจากอคติในเชิงเปรียบเทียบว่า ประเทศของตนดีกว่าประเทศอื่น (nationalism) และควรเหนือกว่าประเทศอื่น (chauvinism) ซึ่งทั้งสามประเภทนี้สะท้อนให้เห็นถึงความลำเอียงในกลุ่มตน

2.3 อภิชนนิยม (cultural elitism)

ประเด็นเรื่อง การเป็นส่วนหนึ่งของสังคม สามารถพบเจอได้ในทุกสังคม โดยในบางสังคมพบว่า กลุ่มอภิชนกำลังสร้างวัฒนธรรมของตนเองขึ้นมา โดยไม่ได้คำนึงถึงกลุ่มคนชนชั้นกลาง หรือกลุ่มคนทำงานเลย อีกทั้งมองว่า กลุ่มอภิชนสมควรได้รับสิทธิพิเศษต่างจากผู้อื่น

ทั้งตัวแปรชาตินิยม และอภิชนนิยม มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น

2.4 การเหยียดเพศ (sexism)

การเหยียดเพศหญิงเป็นอคติโดยชอบธรรมที่พบได้โดยทั่วไป เช่นเดียวกับอคติทางชาติพันธุ์ โดยคตินิยมเกี่ยวกับเพศมีความหลากหลายแตกต่างกันไปตามพื้นฐานทางศาสนา, ประวัติศาสตร์ทางวัฒนธรรม และเทคโนโลยี โดยการศึกษาครั้งนี้ Pratto และคณะ (1994) ได้ให้คำจำกัดความเกี่ยวกับการเหยียดเพศในลักษณะที่ว่า การเหยียดเพศนั้นเป็นความเชื่อของคนโดยทั่วไปที่มองว่า ผู้ชาย และผู้หญิงมีลักษณะทางธรรมชาติที่แตกต่างกัน และควรมีบทบาทการทำงานนอกบ้าน และในบ้านที่แตกต่างกันไปด้วย (Benson & Vincent, 1980; Rombough & Ventimiglia, 1981) นอกจากนี้ยังเชื่อว่า ผู้หญิงควรถูกประณามมากกว่าผู้ชายในกรณีเหตุการณ์ทางเพศที่ไม่พึงประสงค์เกิดขึ้น เช่น การข่มขืน การล่วงละเมิดทางเพศ (Burt, 1980) ซึ่งพบว่า การเหยียดเพศมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น

โดยสรุป บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นมีสหสัมพันธ์ระดับสูงที่สุดกับอคติที่เกี่ยวข้องกับอคติต่อต้านผู้หญิง เชื้อชาติอื่น และกลุ่มชาติพันธุ์

3. เจตคติเกี่ยวกับการปกครอง (social policy attitudes)

ตามที่ทฤษฎีการแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นได้กล่าวว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นนั้นจะชื่นชอบในระเบียบปฏิบัติของสังคมที่ดำรงไว้ซึ่งความไม่เท่าเทียมกัน และจะต่อต้านระเบียบปฏิบัติของสังคมที่ลดความไม่เท่าเทียมลง โดยการศึกษาครั้งนี้ทำการวัดเจตคติเกี่ยวกับการปกครองจากเจตคติต่อสิ่งหลายสิ่ง ได้แก่ เจตคติต่อนโยบายของรัฐที่ว่าประเทศตนควรเหนือกว่า

ประเทศอื่น กฎหมาย นโยบายทางด้านบริหาร แผนงานทางการทหาร สิทธิของเกย์ สิทธิของผู้หญิง นโยบายทางด้านเชื้อชาติ และนโยบายทางสิ่งแวดล้อม ซึ่งจากการศึกษาครั้งนี้พบว่า สำหรับการต่อสู้ทางสังคม หรือการทำสงครามเพื่อให้ได้มาซึ่งการมีอำนาจเหนือกว่านั้นมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .31, p < .01$) ส่วนการต่อสู้ทางสังคมเพื่อให้เกิดการช่วยเหลือทางด้านมนุษยธรรมนั้นมีสหสัมพันธ์ทางลบกับบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = -.41, p < .01$) ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นนั้นไม่สามารถทำนายการสนับสนุนการต่อสู้ทางสังคม หรือการทำสงครามอย่างสมบูรณ์ได้ แต่บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นนั้นสามารถโน้มน้าวใจให้บุคคลเห็นชอบในคตินิยมเกี่ยวกับการมีอำนาจเหนือผู้อื่น ซึ่งเป็นการส่งเสริม สนับสนุนให้เกิดการต่อสู้ทางสังคม หรือการทำสงครามเพื่อให้ได้มาซึ่งการมีอำนาจเหนือกว่านั่นเอง

4. บุคลิกภาพแบบใช้อำนาจ (authoritarianism)

ตัวแปรบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และบุคลิกอำนาจนิยมมีความคล้ายคลึงทางทฤษฎีในส่วนของผลที่เกิดจากตัวแปรทั้งสอง (Adorno, Frenkel - Brunswik, Levinson, & Sanford, 1950) โดยบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นสูง และมีบุคลิกอำนาจนิยมมักจะเป็นคนเป็นอนุรักษ์นิยม เหยียดเชื้อชาติมีความเชื่อว่าชาติของตนเหนือกว่าชนชาติอื่นๆ และมีอคติในเรื่องต่างๆ นอกจากนี้บุคคลเหล่านี้จะแสดงการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นออกมาเพียงเล็กน้อย แต่มีทัศนคติของบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นมีความแตกต่างจากบุคลิกอำนาจนิยมในหลายแง่มุม กล่าวคือนักทฤษฎีบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจแบบคลาสสิกมองว่า บุคลิกอำนาจนิยมนั้นเป็นความผิดปกติทางด้านพยาธิวิทยา และเป็นรูปแบบหนึ่งของกลไกการป้องกันตนเอง ซึ่งเป็นความรู้สึกถึงความอ่อนแอไม่มั่นคง (Frenkel - Brunswik, 1948, 1949) แต่สำหรับบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นนั้นไม่ใช่ความผิดปกติทางคลินิก หรือเป็นกลไกการป้องกันตนเองแต่อย่างใดในความแตกต่างทางด้านแหล่งกำเนิด สำหรับบุคลิกอำนาจนิยมนั้น เกิดจากกระบวนการทางจิตวิเคราะห์ (psychodynamic processes) Adorno และคณะ (1950) กล่าวว่า รูปแบบการเลี้ยงดูจากพ่อแม่ที่เข้มงวด มักใช้ความรุนแรง หรือใช้ถ้อยคำที่หยาบคาย เป็นการกระตุ้นให้เกิดความขัดแย้งระหว่างเด็ก และพ่อแม่ ซึ่งส่งผลให้ เมื่อเด็กโตเป็นผู้ใหญ่ เขาก็มักจะปฏิบัติตามผู้มีอำนาจเพียงเท่านั้น และสำหรับบุคคลอื่น เขามักจะใจแคบ และไม่ยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่าง แต่สำหรับบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นนั้น ประสบการณ์ในวัยเด็กไม่มีความจำเป็นในการพัฒนาบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นเลย

โดยแนวโน้มในการพัฒนาบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นให้สูงมากขึ้นนั้นเกิดจากภาวะอารมณ์และการขัดเกลาทางสังคมเป็นสำคัญ และความแตกต่างสุดท้ายซึ่งสำคัญที่สุด เป็นส่วนของการให้คำจำกัดความ กล่าวคือ บุคลิกอำนาจนิยม หมายถึง ความปรารถนาในผลจากการมีอิทธิพลเหนือผู้อื่นของบุคคล ซึ่งเกิดขึ้นจากประสบการณ์ทางด้านอำนาจ แต่สำหรับบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นนั้นเป็นเพียง ความปรารถนาที่จะมีอำนาจเหนือผู้อื่น

ด้วยเหตุนี้เอง ตัวแปรบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และบุคลิกอำนาจนิยมนี้จึงมีคุณลักษณะต่างๆ ที่แตกต่างกัน และไม่ใช้ตัวแปรเดียวกัน

นอกจากนี้ ยังมีข้อสังเกตหนึ่งเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างบุคลิกอำนาจนิยม กับ บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นที่น่าสนใจ คือ จากการศึกษาของ Duckitt (1989) สามารถสรุปได้ว่า บุคลิกอำนาจนิยมจัดอยู่ในความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสมาชิกในกลุ่ม (intragroup phenomenon) ไม่ว่าจะ เป็นความต้องการให้สมาชิกทำตามข้อตกลงของกลุ่ม ทำตามผู้นำ และจะถูกลงโทษหากไม่ปฏิบัติตามกฎ แต่สำหรับบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นนั้นจัดเป็นความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่ม (intergroup phenomenon)

5. อนุรักษ์นิยมทางเศรษฐกิจการเมือง (political-economic conservatism)

เป็นที่ทราบกันดีว่า ตัวทำนายเจตคติเกี่ยวกับการปกครอง ก็คือ อนุรักษ์นิยมทางเศรษฐกิจการเมือง ซึ่งถือได้ว่าเป็นอคติโดยชอบธรรม กล่าวคือ มองว่าสมาชิกในกลุ่มมีคุณค่าทางบวกต่อสังคมมากกว่า เช่น ควรได้รับสิทธิพิเศษในเรื่อง การรักษาพยาบาล การศึกษาเล่าเรียน การเสียภาษี เป็นต้น ต่างจากสมาชิกนอกกลุ่มที่ถูกจัดอยู่ในกลุ่มที่มีคุณค่าทางลบต่อสังคม เช่น ในด้านนักโทษ ผู้ต้องขัง การปฏิบัติที่ไม่เหมาะสม การว่างงาน เป็นต้น ซึ่งบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นมีสหสัมพันธ์กับอนุรักษ์นิยมทางเศรษฐกิจการเมือง โดยมีอำนาจนิยมเป็นตัวควบคุม

6. การรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และความร่วมมือร่วมใจ (empathy, altruism, and communality)

ความรู้สึกใกล้ชิด และความใจดีต่อผู้อื่นจะช่วยทำให้ความรู้สึกต้องการเหนือผู้อื่นลดน้อยลง ดังนั้นทั้งการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และความร่วมมือร่วมใจจึงมีสหสัมพันธ์ทางลบกับบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น แต่ด้วยทั้งสามตัวแปรนี้สามารถเชื่อมโยงเข้ากับการรับรู้

เพศหญิงอย่างเหมารวมได้ (Eisler & Loye, 1983) จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องควบคุมตัวแปรด้านเพศ เป็นอย่างดี

7. บุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ (Big-Five personality)

จากการศึกษาของ Pratto และคณะ (1994) ยังค้นพบหลักฐานที่ไม่เพียงพอในการสนับสนุนข้อสันนิษฐานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น กับ บุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ ดังนั้นจึงไม่สามารถสรุปได้ว่า บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นนี้มีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบในลักษณะใดบ้าง

มาตรวัดบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น

โดยทั่วไปแล้วนั้น การวัดบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นมักจะใช้มาตรวัดบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นจำนวน 14 ข้อ หรือไม่ก็มาตรวัดบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นจำนวน 16 ข้อ ซึ่งเนื้อหาของข้อกระทงแต่ละข้อนั้นมีความหมายในลักษณะที่ว่า “กลุ่มที่เหนือกว่าควรครอบงำกลุ่มที่ด้อยกว่า” และ “กลุ่มที่ด้อยกว่าก็ควรอยู่แต่ในที่ของตนเอง”

Pratto และคณะ (1994) ได้ศึกษา และพัฒนามาตรวัดบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น (social dominance orientation scale หรือ SDO scale) โดยมีพื้นฐานแนวคิดมาจากมาตรวัดอนุรักษ์นิยม (S6 conservatism scale) ของ Sidanius (1976) ที่เกี่ยวข้องกับความเสมอภาค จากนั้นนำมาทดสอบกับตัวแปรต่างๆ ที่คาดการณ์ว่าจะมีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น เพื่อวิเคราะห์หาองค์ประกอบของบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และหลังจากนั้น Pratto และคณะทำการคัดเลือกได้ข้อกระทงทั้งหมด 14 ข้อ ซึ่งสื่อถึงความเชื่อในความเหนือกว่า หรือด้อยกว่าผู้อื่น และความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มที่มีความไม่เท่าเทียมกัน โดยแบ่งออกเป็นข้อกระทงที่แสดงถึงความไม่เท่าเทียมกัน และข้อกระทงที่แสดงถึงความเท่าเทียมอย่างละเท่าๆ กัน ซึ่งให้ตอบบนมาตราประมาณค่า 7 ระดับ (1 = รู้สึกแย่มากอย่างยิ่ง, 7 = รู้สึกดีอย่างยิ่ง) โดยมาตรวัดนี้มีค่าความเที่ยงพบค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha) .88

หลังจากนั้น 4 สัปดาห์ถัดมา Pratto และคณะได้พัฒนามาตรวัดบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นเพิ่มเติม (16-item social dominance orientation scale) โดยเพิ่มข้อกระทงที่แสดงถึงเจตคติเกี่ยวกับการปกครอง ซึ่งมีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นจากการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงพบค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา .91

นอกจากนี้ Sidanius และ Pratto (1999) ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติม โดยใช้มาตรวัดบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น 14 ข้อ ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 2,150 คน จาก 4 ประเทศ ได้แก่ ประเทศสหรัฐอเมริกา แคนาดา ไต้หวัน และเม็กซิโก ซึ่งพบค่าความเที่ยงเฉลี่ย .82 และใช้มาตรวัดบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น 16 ข้อ ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 4,827 คน จาก 6 ประเทศ ได้แก่ ประเทศสหรัฐอเมริกา อิสราเอล ปากีสถาน จีน นิวซีแลนด์ และแคนาดา ซึ่งพบค่าความเที่ยงเฉลี่ย .83

สำหรับงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกใช้มาตรวัดบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น 16 ข้อ (Sidanius & Pratto, 1999)

แนวคิดเรื่องบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา (right wing authoritarianism)

บุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา (right-wing authoritarian, RWA) คือ บุคลิกภาพที่ไม่มีความสมดุล ไม่สามารถอยู่ตรงกลางระหว่างความพอดีได้ เคารพ และเคร่งครัดต่อขนบธรรมเนียมและบรรทัดฐานของสังคมในแบบไม่สามารถยืดหยุ่นได้ นอกจากนี้ยังมีลักษณะอ่อนน้อม และเชื่อฟังคนที่มีอำนาจ แต่ขณะเดียวกันจะก้าวร้าวต่อชนกลุ่มน้อย และกลุ่มคนที่มีพฤติกรรมผิดแปลกไปจากบรรทัดฐานของสังคม โดยการสนับสนุนให้ลงโทษชนกลุ่มน้อยเหล่านั้น และกลุ่มคนที่มีพฤติกรรมผิดแปลกไปจากบรรทัดฐานของสังคม หรือมีพฤติกรรมต่อต้านสังคม

บุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา สามารถแบ่งตามกลุ่มเจตคติ (attitudinal clusters) ได้เป็น 3 องค์ประกอบ (Altemeyer, 1988) ได้แก่

1. การอ่อนน้อมต่อผู้ที่มีอำนาจ (authoritarian submission) คือ มีลักษณะอ่อนน้อมเชื่อฟัง และเคารพบุคคลที่มีอำนาจสูงกว่า
2. การเคารพในบรรทัดฐาน และค่านิยมอย่างเคร่งครัด (conventionalism) คือ มีลักษณะเคารพ และเคร่งครัดต่อขนบธรรมเนียม และบรรทัดฐานของสังคมทุกคนต้องปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมหรือบรรทัดฐานที่ผู้มีอำนาจได้สร้างขึ้นมาอย่างไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ การกระทำที่เพิกเฉย หรือการไม่ปฏิบัติตามขนบธรรมเนียม และบรรทัดฐานนั้นเป็นการกระทำที่ถือว่าเป็นความขัดแย้งที่ร้ายแรงมากที่สุด

3. ความก้าวร้าวต่อคนที่ฝ่าฝืนกฎ บรรทัดฐาน หรือระเบียบแบบแผน (authoritarian aggression) คือ การแสดงออกด้วยการกระทำทางลบต่างๆ ที่ทำให้คนอื่นเกิดความเจ็บปวดทั้งทางร่างกาย และจิตใจ ต่อคนที่ไม่ประพฤติปฏิบัติตามขนบธรรมเนียม และบรรทัดฐานของสังคม หรือชนกลุ่มน้อยซึ่งมีอำนาจน้อยกว่าตนเช่น คนผิวดำ ผู้หญิง คนชรา และคนที่ไร้ที่อยู่อาศัย เป็นต้น

จากการศึกษาคนที่มีความบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวาเกี่ยวกับพฤติกรรมต่างๆ พบว่าคนที่มีความบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวาสูงจะมองโลกในแง่ร้าย เกรงกลัวต่อการต่อเป็นเหยื่อ และรับรู้ว่าเป็นโลกที่เต็มไปด้วยอันตรายต่างๆ มากกว่าคนที่มีความบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวาน้อย ซึ่งการศึกษานี้สนับสนุนจากการศึกษาที่วัดบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวาเกี่ยวกับมาตรการมองโลกในแง่ร้าย ว่ามาตรการทั้ง 2 มีสหสัมพันธ์ทางบวกต่อกัน (Jost et al., 2003 อ้างถึงใน Crouse & Stalker, 2007) นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ที่มีความบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวาเมื่อทำความผิดจะเกิดความวิตกกังวล และเกรงกลัวมากกว่าคนอื่น ๆ ทั่วไป และยังพบอีกว่าคนที่มีความบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวานี้มีศีลธรรมจรรยาสูงกว่าคนอื่น (Altemeyer, 1988)

บุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวามีความคล้ายคลึงกับบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือคนอื่น (social dominance orientation, SDO) คือ มีอคติต่อชนกลุ่มน้อย และมีความต้องการแสดงอำนาจเหนือคนอื่น โดยการแสดงความก้าวร้าว ซึ่ง Passini (2008) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวากับบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือคนอื่น พบว่าบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวาในมิติความก้าวร้าวต่อคนที่ฝ่าฝืนกฎ บรรทัดฐาน หรือระเบียบแบบแผนมีสหสัมพันธ์ในทิศทางบวกกับบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น แต่อีก 2 มิติ คือ การอ่อนน้อมต่อผู้ที่มีอำนาจ และการเคารพในบรรทัดฐาน และค่านิยมอย่างเคร่งครัด ไม่พบว่ามีสหสัมพันธ์กับลักษณะการแสดงอำนาจเหนือคนอื่น ซึ่งความสัมพันธ์ที่พบนี้สามารถบอกได้ว่าบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวามีความคล้ายคลึงกับบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นในแง่ของการมีอคติต่อชนกลุ่มน้อย และมีความต้องการแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น โดยการแสดงความก้าวร้าว

ส่วนความแตกต่างของบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวากับบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น คือ บุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวามีเจตคติ และพฤติกรรมในการปฏิบัติตามบรรทัดฐานของสังคมอย่างเคร่งครัด เน้นการเชื่อฟัง และเคารพต่อคนที่มีความอำนาจสูงกว่า แต่ในทางกลับกันจะใช้อำนาจกับคนที่มีความอำนาจน้อยกว่า และลงโทษคนที่ไม่ปฏิบัติตามบรรทัดฐานของสังคม ส่วนลักษณะบุคลิกภาพ

แบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น จะเน้นการสนับสนุนการจัดลำดับความสำคัญของกลุ่ม มีการแบ่งกลุ่มคนที่ มีอำนาจกับกลุ่มที่ต่อยกว่า รวมถึงการสนับสนุนความไม่เท่าเทียมกันในสังคม

นอกจากนี้ยังพบงานวิจัยของ Walker และ Quinsey (1993) ที่กล่าวว่า ผู้ชายที่มีลักษณะ บุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวาสูงมีแนวโน้มที่จะข่มขืน หรือกระทำรุนแรงทางเพศแก่ฝ่ายหญิง

มาตรวัดบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา

Altemeyer (1981) ได้พัฒนามาตรวัดบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา (RWA scale) โดยมีข้อกระทงทั้งหมด 24 ข้อ โดยข้อกระทงจะมีทั้งข้อกระทงทางบวก และข้อกระทงทางลบ มาตรวัดของ Altemeyer เป็นมาตรวัดแบบลิเคิร์ต (Likert's scale) 9 ระดับ คือ ไม่เห็นด้วยมากที่สุด (-4) ไปจนถึงเห็นด้วยมากที่สุด (+4) ต่อมา Altemeyer ก็ได้พัฒนามาตรวัดบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจ ฝ่ายขวาเพิ่มขึ้นเป็น 30 ข้อ และ 32 ข้อตามลำดับ

มาตรวัดบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวาเป็นเครื่องมือวัดบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจที่ดีที่สุด Altemeyer (1988) เห็นได้จากการศึกษาที่นำมาตราวัดบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวามาทดสอบ ร่วมกับมาตรวัดที่เกี่ยวข้องกับการใช้อำนาจต่างๆ เช่น California F scale มาตรวัดการยึดมั่นใน อุดมการณ์ (dogmatism scale) ของ Rokeach (1960) เป็นต้น ซึ่งจากการศึกษาพบว่าไม่มีเครื่องมือใด ที่มีความสอดคล้องภายในแต่ละข้อกระทงได้เท่ากับมาตรวัดบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา ซึ่ง Altemeyer ได้สรุปงานวิจัยที่สนับสนุนผลการค้นพบดังกล่าว ดังนี้

Zwillenberg (1983) ได้นำมาตรวัดบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวาไปทดสอบ กับนักศึกษาอเมริกัน 503 คน ในมหาวิทยาลัย 9 แห่ง เมื่อนำไปวิเคราะห์ความเที่ยงด้วยวิธีแบ่ง ครึ่ง (split-half) พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .86 อีกทั้ง Schneider (1984) นำมาตรวัด บุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวาที่แปลเป็นภาษาเยอรมันไปทดสอบกับนักศึกษาในประเทศเยอรมนี พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาสูงถึง .94 ซึ่งถือว่ามาตรวัดบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวามีความ สอดคล้องภายในสูงมาก ทำให้มาตรวัดนี้เป็นที่น่าเชื่อถือ และได้รับการยอมรับจากนักวิจัยทั่วโลกอย่าง แพร่หลาย

แต่มาตรวัดบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวาก็มีข้อจำกัดบางประการ คือ มีจำนวนข้อกระทงที่ ค่อนข้างเยอะ ดังนั้นจึงมีผู้วิจัยหลายคนพัฒนาให้มาตรวัดบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวามีจำนวน ข้อกระทงที่น้อยลง เช่น Zakrisson (2005) ได้พัฒนามาตรวัดบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวาของ

Altermeyer ที่มีทั้งหมด 30 ข้อให้เหลือ 15 ข้อและปรับข้อคำถามบางข้อให้สั้นลง และมีความรุนแรงน้อยลง เช่นการใช้คำว่า "สังคม" (society) แทนคำว่า "ประเทศ" (country) เพื่อลดความเสี่ยงที่จะทำให้เกิดความสับสนกับข้อกระทงที่มีเนื้อหาแนวชาตินิยม และเปลี่ยนคำที่มีความหมายรุนแรงสุดโต่งให้มีความหมายเบาลง จากนั้นนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (confirmatory factor analysis) และความเที่ยงของข้อกระทงพบว่า มาตรฐานวัดอย่างสั้นที่ Zakrisson พัฒนานั้นมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .72 เป็นต้น

แนวคิดเรื่องการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น (empathy)

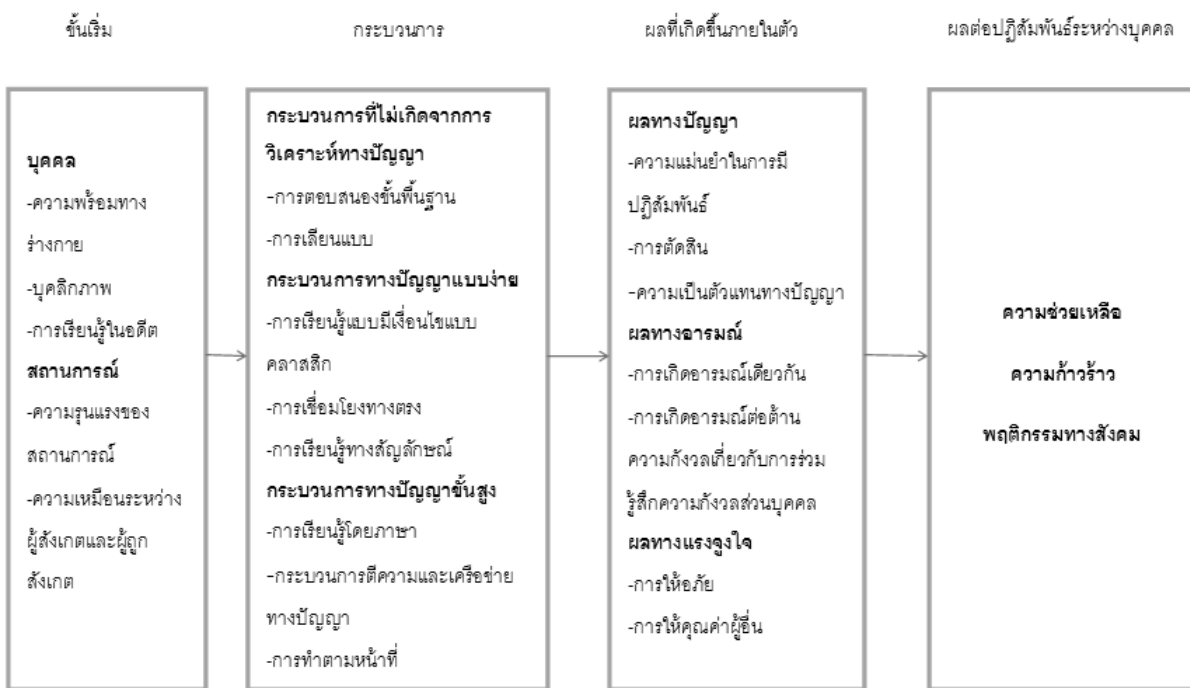
การรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น คือ ความสามารถในการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น ซึ่งการที่เราจะสามารถรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นได้นั้นต้องมาจากการพิจารณา และสังเกตบุคคลนั้นอย่างใกล้ชิด จากการพิจารณา และสังเกตทำให้เราสามารถตีความ หรืออนุมานความรู้สึกของผู้อื่นได้ เช่น ถ้าสีหน้าเขาเป็นแบบนี้หมายถึงกลัว หรือถ้าเขามีอาการลูกลี้ลุกลน หมายถึง เขากำลังมีความวิตกกังวลอยู่ เป็นต้น (กรมสุขภาพจิต, 2545)

มีการศึกษาเกี่ยวกับการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นมากมาย แต่การให้คำจำกัดความ และมโนทัศน์ของการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นนั้นยังคงเป็นเรื่องที่ถกเถียงกัน เนื่องจากการให้คำนิยามของการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นที่แตกต่างกันไปตามแนวคิดของตนเอง ส่วนหนึ่งได้ให้คำนิยามของการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นในเชิงความสามารถทางปัญญา (Deutsch & Madle, 1975) แต่อีกส่วนหนึ่งให้คำนิยามว่าเป็นการตอบสนองทางอารมณ์ (Miller & Eisenberg, 1988)

การรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นในมุมมองทางปัญญาระบุว่า การรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นเกี่ยวข้องกับ การเข้าใจทัศนะ (perspective taking) หรือความเข้าใจในตัวผู้อื่น โดยจะให้ความสำคัญของการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นว่าเป็น การเปลี่ยนมุมมองจากมุมมองของตนไปเป็นมุมมองของผู้อื่น ซึ่ง Piaget (1932) เรียกการเปลี่ยนมุมมองนี้ว่า เป็นการตอบสนองแบบ กระจายการรับรู้ (decentering) หรือการไม่ยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง (nonegocentrically) เช่น งานวิจัยของ Hogan (1969) ที่อธิบายไว้ว่าการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น คือ การเข้าใจผู้อื่นด้วยการ ใช้ความคิด หรือจินตนาการถึงสภาพจิตใจของผู้อื่น โดยไม่จำเป็นต้องประสบกับความรู้สึกเหล่านั้นจริงๆ

ส่วนการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นในมุมมองทางอารมณ์ความรู้สึก อธิบายการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นว่าเกี่ยวข้องกับความตื่นตัวทางอารมณ์ หรือการตอบสนองในเชิงเห็นอกเห็นใจต่อความรู้สึกหรือสิ่งที่ผู้อื่นพบ Baron-Cohen และ Wheelwright (2004) เน้นย้ำว่าการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นที่เกิดขึ้นนั้นต้องเป็นอารมณ์ความรู้สึกที่เป็นผลจากอารมณ์ของผู้อื่นเท่านั้น ไม่ใช่อารมณ์ที่เกิดขึ้นจากความรู้สึกของเราเอง เช่น เมื่อได้รับข่าวเรื่องการเสียชีวิตของเพื่อน เราเกิดความรู้สึกเศร้าโศกเสียดายในอายุขัยอันสั้น ความรู้สึกนี้เป็นการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นเนื่องจากเป็นความรู้สึกที่เกิดจากอารมณ์ของเพื่อนที่เสียชีวิตไป แต่ถ้าเราเกิดความรู้สึกเศร้าเสียใจเพราะเสียเพื่อนไปนั้นไม่ถือว่าเป็นการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น เนื่องจากอารมณ์ที่เกิดขึ้นนั้นเกิดจากความรู้สึกของตนเอง เป็นต้น

ในขณะที่มีงานวิจัยที่อธิบายคำจำกัดความของการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นในเชิงปัญญา และเชิงอารมณ์นั้น ก็มีบางงานวิจัยที่ให้คำจำกัดความของการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นในลักษณะที่ผสมมุมมองของการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นทั้งมุมมองเชิงปัญญา และเชิงอารมณ์เข้าด้วยกัน เช่น งานวิจัยของ Davis (2004) ที่ให้ความหมายของการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นไว้ว่า หมายถึง กลุ่มของโครงสร้างที่ทำให้เกิดการตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมของผู้อื่น ซึ่งการตอบสนองดังกล่าวนี้มีผลทั้งทางด้านอารมณ์ และผลที่ไม่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ เช่น ผลทางด้านปัญญา และผลทางแรงจูงใจ เป็นต้น สามารถอธิบายโครงสร้างของการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นได้ทั้งหมด 4 ขั้นตอน ดังนี้



ภาพที่ 2 โครงสร้างของกระบวนการ และผลของการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น (Davis, 2004)

1. ขั้นเริ่ม (antecedent) จะกล่าวถึง ลักษณะเฉพาะบุคคลของผู้สังเกตและผู้ถูกสังเกตที่มีอิทธิพลต่อการปฏิสัมพันธ์ในสังคม และสถานการณ์ต่างๆ
 2. กระบวนการ (process) กล่าวถึง ลักษณะเฉพาะของกลไกที่มีผลต่อการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น โดยแบ่งเป็น กระบวนการที่เกิดจากอารมณ์ (affective) ซึ่งเป็นกระบวนการที่ไม่เกิดจากการวิเคราะห์ทางปัญญา (nongognitive processes) และกระบวนการที่เกิดจากความต้องการทางปัญญา (cognitive) ซึ่งแบ่งออกเป็น กระบวนการทางปัญญาแบบง่าย (simple cognitive processes) คือกระบวนการทางปัญญา และการตอบสนองทางอารมณ์ที่ผ่านการเรียนรู้มาก่อน เช่น การเรียนรู้แบบมีเงื่อนไข (classic conditioning) เป็นต้น และกระบวนการทางปัญญาขั้นสูง (advanced cognitive processes) คือกระบวนการที่ต้องอาศัยกระบวนการทางปัญญาขั้นสูงในการเรียนรู้ เช่น การเรียนรู้โดยภาษา เป็นต้น
 3. ผลที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล (intrapersonal outcomes) กล่าวถึง ผลทางปัญญา เช่น การตัดสินใจ เป็นต้น ผลทางอารมณ์ เช่น การเกิดความกังวล เป็นต้น และผลทางแรงจูงใจ เช่น การเห็นคุณค่าของผู้อื่น เป็นต้น ซึ่งผลที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคลนี้เกิดขึ้นจากการผ่านขั้นเริ่ม และขั้นกระบวนการ
 4. ผลต่อปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เช่น พฤติกรรมก้าวร้าว หรือพฤติกรรมทางสังคมอื่นๆ
- มาตรวัดการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น

มาตรวัดการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นมีแพร่หลาย ทั้งใช้วัดในสถานการณ์เฉพาะ และวัดในเชิงลักษณะนิสัย มาตรวัดการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นได้มีการพัฒนาขึ้นมากมายหลายมาตร ซึ่งมีทั้งมาตรวัดในลักษณะมุมมองทางปัญญา มุมมองทางอารมณ์ความรู้สึก และมาตรวัดที่ผสมทั้งสองมุมมองเข้าด้วยกัน ตัวอย่างมาตรวัดการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นทั้ง 3 มุมมอง ได้แก่

1. Hogan empathy scale (HES)

มาตรวัดการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นนี้เป็นมาตรวัดในลักษณะมุมมองเชิงปัญญาและมีความสัมพันธ์กับทักษะ หรือความเฉลียวฉลาดทางสังคมสูง พัฒนาขึ้นในปีคริสต์ศักราช 1969 โดย Hogan เป็นมาตรวัดแบบมิติเดียว (unidimensional) มีข้อกระทงทั้งหมด 64 ข้อ จำแนกข้อกระทงออกเป็น 3 องค์ประกอบ คือ ลักษณะนิสัยในการควบคุมอารมณ์ให้คงที่ (even-tempered disposition) ความมีอำนาจทางสังคม (social ascendancy) และเจตคติทางมนุษยนิยม และสังคมการเมือง (humanistic sociopolitical attitudes) (Grief & Hogan, 1973) แต่ต่อมาได้มีการจำแนกข้อกระทงออกเป็น 4 องค์ประกอบ คือ ความเชื่อมั่นในด้านสังคม (social self confidence) ความคงที่ทาง

อารมณ์ (even-temperedness) ความไวต่อความรู้สึก (sensitivity) และการไม่คล้อยตาม (nonconformity) (Johnson, Cheek, & Smither, 1983) การตอบมาตรวัดเป็นแบบให้เลือกตอบว่าจริงหรือไม่จริง (true/false) ตัวอย่างข้อกระทงเช่น ฉันเคยพบเห็นบางสิ่งที่น่าเศร้ามากถึงขนาดทำให้ฉันเกือบร้องไห้เป็นต้น

2. questionnaire measure of emotional empathy (QMEE)

มาตร questionnaire measure of emotional empathy (QMEE) พัฒนาขึ้นโดย Mehrabian และ Epstein (1972) มาตรวัดการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นนี้เป็นมาตรวัดในลักษณะมุมมองเชิงอารมณ์ โดยให้คำจำกัดความว่าการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นว่าเป็น การตอบสนองทางอารมณ์ต่อประสบการณ์ทางอารมณ์ที่ได้รับมาของผู้อื่นแทนผู้อื่น มาตร QMEE มาตรวัดเป็นแบบมิติเดียว (unidimensional) มีข้อกระทงทั้งหมด 33 ข้อเป็นมาตรประมาณค่า 9 ช่วง (-4 ถึง 4) ข้อกระทงประกอบด้วย 7 องค์ประกอบคือ ความอ่อนไหวต่อการติดต่อทางอารมณ์ (susceptibility to emotional contagion) การตระหนักรู้ถึงความรู้สึกของบุคคลแปลกหน้า หรือบุคคลที่ไม่คุ้นเคย (appreciation of the feelings of unfamiliar and distant others) การตอบสนองทางอารมณ์อย่างสุดโต่ง (extreme emotional responsiveness) แนวโน้มที่จะได้รับผลกระทบจากประสบการณ์อารมณ์ทางบวกของผู้อื่น (tendency to be moved by others' positive emotional experiences) แนวโน้มที่จะได้รับผลกระทบจากประสบการณ์อารมณ์ทางลบของผู้อื่น (tendency to be moved by others' negative emotional experiences) แนวโน้มในการเกิดความเห็นอกเห็นใจ (sympathetic tendency) และความยินดีที่จะเข้าไปพุดคุยกับผู้ที่ปัญหา (willingness to be in contact with others who have problems) ตัวอย่างข้อกระทงเช่น ผู้คนรอบข้างฉันมีอิทธิพลต่ออารมณ์ของฉันมาก เป็นต้น

3. interpersonal reactivity index (IRI)

มาตร interpersonal reactivity index (IRI) พัฒนาขึ้นโดย Davis (1980) เป็นมาตรการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นในลักษณะที่ผสมผสานคำจำกัดความการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นทั้งในลักษณะมุมมองเชิงปัญญา และเชิงอารมณ์ ซึ่งได้รับความนิยมน้อยอย่างแพร่หลาย เป็นมาตรแบบมุมมองหลายมิติ (multidimensional) มาตรวัดประกอบด้วยข้อกระทงทั้งหมด 28 ข้อจำแนกข้อกระทงทั้งหมดออกเป็น 4 องค์ประกอบคือ ความสามารถในการเข้าใจทัศนะของผู้อื่น (perspective taking) การเกิดจินตนาการ (fantasy) การคำนึงถึงความรู้สึกของผู้อื่น (empathic concern) และความทุกข์กังวลส่วนบุคคล (personal distress) โดยทั้ง 4 องค์ประกอบ Davis (1980) ได้อ้างอิงจากการศึกษาเรื่องพฤติกรรมมาร

ช่วยเหลือในผู้ใหญ่ของ Coke, Batson, และ McDavis (1978) และ fantasy-empathy scale ของ Stotland และคณะ (1978) ที่พบว่าการจินตนาการเกี่ยวกับสถานการณ์ในเรื่องราวสมมติก็มีส่วนสัมพันธ์กับปฏิกิริยาทางอารมณ์ต่อผู้อื่น และส่งผลถึงพฤติกรรมความช่วยเหลือและ Davis (1983) ได้นำข้อกระทงในมาตร IRI มาทดสอบเปรียบเทียบกับมาตร Hogan empathy scale (HES) (Hogan, 1969) ซึ่งเป็นมาตรวัดการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นในลักษณะมุมมองเชิงปัญญาพบว่า องค์ประกอบด้านความสามารถในการเข้าใจทัศนะของผู้อื่น มีสหพันธ์ทางบวกปานกลางกับมาตร HES ในขณะที่องค์ประกอบด้านการเกิดจินตนาการ และด้านการคำนึงถึงความรู้สึกของผู้อื่น มีสหพันธ์ทางบวกค่อนข้างต่ำ และองค์ประกอบด้านความทุกข์กังวลส่วนบุคคลมีสหพันธ์ทางลบปานกลางกับมาตร HES นอกจากนี้ยังได้นำข้อกระทงในมาตร IRI มาทดสอบเปรียบเทียบกับมาตร questionnaire measure of emotional empathy (QMEE) (Mehrabian & Epstein, 1972) ซึ่งเป็นมาตรวัดการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นในลักษณะมุมมองเชิงอารมณ์พบว่า องค์ประกอบด้านความสามารถในการเข้าใจทัศนะของผู้อื่น และความทุกข์กังวลส่วนบุคคลมีสหพันธ์ค่อนข้างต่ำกว่าองค์ประกอบด้านการเกิดจินตนาการ และด้านการคำนึงถึงความรู้สึกของผู้อื่น ซึ่งขัดแย้งกับการเปรียบเทียบกับมาตร HES แต่สอดคล้องกับการให้คำจำกัดความการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นของ Davis ที่ว่า การรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นเป็นกลุ่มของโครงสร้างที่ทำให้เกิดการตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมของผู้อื่น ซึ่งเป็นมุมมองแบบหลายมิติ (multidimensional) แตกต่างจากมาตรวัด HES และ QMEE ที่ให้คำจำกัดความของการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นว่าเป็นมุมมองแบบมิติเดียว (unidimensional)

แนวคิดเรื่อง ความรู้สึกแปลกแยกจากสังคม (alienation)

เมื่อไม่นานมานี้ มโนทัศน์เกี่ยวกับความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมที่หยั่งรากลึกมาจากความเชื่อทางด้านสังคมวิทยานั้นได้รับความแพร่หลาย และเป็นที่ยอมรับในการศึกษาค้นคว้ากันมากขึ้น นักทฤษฎีต่างค้นคว้าหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรความรู้สึกแปลกแยกจากสังคม กับ ตัวแปรอื่นๆ เช่น ความเฉยเมยขาดความกระตือรือร้น ไม่แสดงออกซึ่งอารมณ์ (apathy) บุคลิกภาพแบบใช้อำนาจ (authoritarianism) การคล้อยตาม (conformity) ความเกลียดชังมนุษย์ (cynicism) การไร้ที่อยู่อาศัย (hoboism) ความเฉยเมยทางการเมือง (political apathy) ความตื่นตัวทางการเมืองที่มากเกินไป (political hyperactivity) อคติ (prejudice) การเพิ่มบทบาทของเอกชน (privatization) โรคจิต (psychosis) การถดถอย (regression) การฆ่าตัวตาย (suicide) เป็นต้น ผู้วิจัยต่างก็พยายามค้นคว้าและพัฒนาการเหยียดเพศมาตรวัดความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมนี้ โดยบ่อยครั้งที่ความสัมพันธ์

ระหว่างตัวแปรดังกล่าวไม่แสดงอย่างแจ่มแจ้ง เป็นการบอกโดยนัย นอกจากนี้ ได้มีการรวบรวมความหมายของความรู้สึกแปลกแยกจากสังคม ซึ่งก็พบว่า ในบางครั้ง ความหมายของความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยมาก Seeman (1959) ได้จำแนกรู้สึกแปลกแยกจากสังคมออกเป็น 5 องค์ประกอบ คือ ภาวะไร้อำนาจ (powerlessness) การไร้ความหมาย (meaninglessness) การไร้บรรทัดฐานทางสังคม (normlessness) ความรู้สึกโดดเดี่ยว (isolation) และความแปลกแยกจากตนเอง (self-estrangement)

จากการศึกษาของ Dean (1961) พบว่า ความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมสามารถจำแนกได้เป็น 3 องค์ประกอบ ได้แก่

1. ภาวะไร้อำนาจ (powerlessness)

การศึกษาจากกลุ่มผู้ใช้แรงงาน Hegel (1941) และ Marx (1941) ได้ให้คำนิยามของภาวะไร้อำนาจนั้นก็คือ การแตกแยกจากความสามารถในการควบคุมโชคชะตาทางเศรษฐกิจของตนเอง หรือความรู้สึกหมดหนทางช่วยเหลือ (helplessness) หรือการมีชีวิตอยู่เพื่อผู้อื่นมากกว่าเพื่อตนเอง แต่ Weber (1946) กลับไม่เห็นด้วยกับคำนิยามเช่นนี้ โดยให้เหตุผลว่า การศึกษาจากกลุ่มผู้ใช้แรงงานก็จะทำให้ได้รับข้อมูลเพียงแค่มุมเดียวเท่านั้น เช่น จากสังคมอุตสาหกรรม จากนักวิทยาศาสตร์ จากข้าราชการ เป็นต้น ซึ่งเป็นเพียงการแตกแยกจากการควบคุมงานของพวกเขาเพียงเท่านั้น

ตามการศึกษาของ Kris และ Leites (1950) ซึ่งได้อธิบายถึงภาวะไร้อำนาจไว้อย่างสนใจว่า บุคคลในสังคมส่วนใหญ่จะได้เข้าร่วมในเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับส่วนรวมมากขึ้น โดยยากที่จะเพิกเฉยต่อเหตุการณ์ต่างๆ เหล่านี้ แต่แท้จริงแล้ว บุคคลกลับไม่รู้สึกเลยว่า พวกเขาสามารถกำหนดหรือมีอิทธิพลต่อเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ และความสุขของพวกเขา

2. การไร้บรรทัดฐานทางสังคม (normlessness)

Dean (1961) จำแนกองค์ประกอบของการไร้บรรทัดฐานทางสังคมได้เป็น 2 องค์ประกอบย่อย ได้แก่

2.1 การไร้จุดมุ่งหมาย (purposelessness) หมายถึง การขาดค่านิยมในการกำหนดเป้าหมายหรือทิศทางของชีวิต การขาดค่านิยมทั้งภายในตน และทางสังคม และความไม่มั่นคง (Maclver, 1950) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่แสดงให้เห็นถึงการไร้จุดมุ่งหมายอย่างชัดเจน คือ กลุ่มที่

ต้องอดทนต่อการปฏิญาณตนว่ามีจุดมุ่งหมายในชีวิตที่มีประสิทธิภาพ เช่น กลุ่มแพทย์ที่อยู่ท่ามกลางชาวยิวซึ่งกำลังอยู่ในระหว่างการปฏิวัติต่อต้านกลุ่มนาซี เป็นต้น

2.2 ความขัดแย้งของบรรทัดฐานทางสังคม (conflict of norms) ซึ่งอาจจะเป็น ลักษณะการร่วมมือ (cooperative) หรือแข่งขัน (competitive) และ การกระตุ้น กระตือรือร้น (activist) หรือ การนิ่งเฉย เงียบสงบ (quietist) (DeGrazia, 1953) นอกจากนี้ผู้วิจัยหลายท่านก็อธิบายถึงความขัดแย้งของบรรทัดฐานทางสังคมในทำนองเดียวกัน Horney (1949) อธิบายว่า ความขัดแย้งของบรรทัดฐานทางสังคม คือ ความยากลำบากของบุคคลที่รวมเอาบรรทัดฐานทางสังคมที่ขัดแย้งเข้าด้วยกัน เช่น แรงกระตุ้นเพื่อไปสู่มาตรฐานชีวิตทางวัตถุที่ดี และมั่นคงมากขึ้นกับการปฏิเสธต่อมาตรฐานที่สูงเหล่านั้นเพื่อคนอื่นหลายคน เป็นต้น ซึ่งงานวิจัยของ Ruesch (1950) และ Peterson (1953) ต่างก็มีความสอดคล้องเช่นเดียวกัน

3. ความรู้สึกโดดเดี่ยวจากสังคม (social isolation)

จากการศึกษาของ Durkheim (1951) เรื่อง ภาวะความผิดปกติของบุคคล (anomie) พบว่า ภาวะความผิดปกติของบุคคล หมายถึง ความรู้สึกแตกแยกออกจากกลุ่ม หรือรู้สึกโดดเดี่ยวจากมาตรฐานกลุ่ม ซึ่งอาจถือได้ว่ามีลักษณะทำนองเดียวกับความรู้สึกโดดเดี่ยวจากสังคม นอกจากนี้ Jaco (1954) พบว่า กลุ่มที่มีอัตราการเป็นโรคจิตเภทสูงที่สุด มักจะเป็นกลุ่มที่มีลักษณะต่างๆ เช่น ไม่มีลักษณะเฉพาะ (anonymity) มีการเคลื่อนย้ายที่อยู่อาศัย ได้รับการคัดเลือก หรือคะแนนเสียงในจำนวนต่ำ ผู้ที่มีส่วนร่วมทางสังคมต่ำ ผู้ว่างงาน กลุ่มชนกลุ่มน้อยที่อยู่ในพื้นที่ที่ห่างไกล อัตราการลาออกสูง พบปะกับเพื่อนๆ น้อย เป็นต้น เช่นเดียวกับ Halmos (1951) ที่พบความสัมพันธ์ระหว่าง การเคลื่อนย้ายทางสังคม กับ โรคจิตเภท และ Kohn และ Clausen (1955) ซึ่งพบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกโดดเดี่ยวทางสังคม (การถูกปฏิเสธจากเพื่อนร่วมงาน) กับ ความเจ็บป่วยทางจิตใจ

มาตรวัดความรู้สึกแปลกแยกจากสังคม

Dean (1961) พัฒนามาตรวัดความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมขึ้น โดยเริ่มจากการเก็บรวบรวม นำเอาข้อกระทงของมาตรวัดความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมจากแหล่งต่างๆ ได้ทั้งหมด 139 ข้อ จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญทำการคัดเลือกข้อกระทงเบื้องต้น โดยคำนึงจากองค์ประกอบทั้งสามของความรู้สึกแปลกแยกจากสังคม และท้ายที่สุดใช้การทดสอบ DP test จนได้ข้อกระทงทั้งหมด 24 ข้อ โดยแบ่งเป็น

องค์ประกอบ ภาวะไร้อำนาจ 9 ข้อ การไร้บรรทัดฐานทางสังคม 6 ข้อ และความรู้สึกโดดเดี่ยวจากสังคม 9 ข้อ ซึ่งค่าความเที่ยงของมาตรวัดความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมนี้ คือ .78

นอกจากนี้มีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้สึกแปลกแยกจากสังคม กับ บุคลิกภาพแบบใช้อำนาจ (authoritarianism) ซึ่งพบว่า ภาวะไร้อำนาจมีสหสัมพันธ์กับบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .37, p < .05$) การไร้บรรทัดฐานทางสังคมมีสหสัมพันธ์กับบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .33, p < .05$) ความรู้สึกโดดเดี่ยวจากสังคมมีสหสัมพันธ์กับบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .23, p < .01$) และความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมมีสหสัมพันธ์กับบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .26, p < .01$)

แนวคิดเรื่อง การเกิดอคติโดยรวม

จากพื้นฐานทางทฤษฎี “ลักษณะธรรมชาติของอคติ” Allport (1954) ได้ให้คำจำกัดความของความมีอคติในเชิงลักษณะความเกลียดชัง ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความไม่ถูกต้องและความไม่ยืดหยุ่น แม้ว่านักวิจัยบางท่าน (เช่น Brown, 1995) ได้ตั้งข้อคำถามของการให้คำจำกัดความ ในความเป็นจริงแล้ว ทฤษฎีทางจิตวิทยาทั้งหมด แสดงให้เห็นถึงความเท่าเทียมระหว่างความลำเอียงกับความเกลียดชัง จากความเกลียดชัง สามารถสันนิษฐานถึงการไหลลื่นของกฎหมาย การแบ่งให้เห็นถึงความแตกต่าง อคติ รังเกียจต่อกลุ่มเป้าหมายที่ทำให้เสียประโยชน์ ยิ่งไปกว่านั้น เนื่องจากคนมุ่งค้นหาคำอธิบายของระบบทางสังคม โดยมีความเชื่อว่า กลุ่มสมควรที่จะมีที่ยืน หรือมีตำแหน่งในลำดับชั้นทางสังคม ดังนั้นในกลุ่มที่มีสถานะต่ำกว่าจึงถูกเสริมแรงให้เกิดเป็นอคติ สร้างแรงเสริมทางบวกให้กับวงจร (loop) ที่เลวร้าย ระหว่าง ความเกลียดชัง และความไม่เท่าเทียมทางสังคม

แนวคิดเรื่อง การเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย (ambivalent sexism)

ตามที่พื้นฐานทางด้านสังคมศาสตร์กล่าวไว้ว่าผู้ชายมักจะมีอำนาจ และสถานภาพสูงกว่าผู้หญิงทั้งการมีบทบาทที่เหนือกว่าผู้หญิงไม่ว่าจะเป็นทางด้านเศรษฐกิจตลอดจนการเมืองการปกครอง แม้ในเขตวัฒนธรรมที่มีการยึดถือความเท่าเทียมกันระหว่างเพศก็ยังคงมีระบบที่ทำให้ผู้ชายเป็นผู้มีสิทธิและอำนาจสูงสุดแฝงอยู่ดังนั้นสถานภาพของผู้หญิงจึงตกเป็นรองเป็นเบี้ยล่างที่เสียเปรียบอยู่เสมออีกทั้งความรู้สึกที่มีต่อผู้หญิงเป็นไปในเชิงความเกลียดชัง และดูหมิ่น

แม้ผู้ชายจะเกิดความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์กับผู้หญิงเนื่องจากสถานะภาพที่พวกเขาตกเป็นรองกว่า แต่ในขณะเดียวกันพวกเขาก็กลับมีความรู้สึกชื่นชมยินดีต่อผู้หญิงด้วยเช่นกัน จากงานวิจัย Eagly และ Mladinic (1993) แสดงทัศนคติโดยรวมที่มีต่อผู้หญิงค่อนข้างเป็นไปในทางที่ยกย่อง ชื่นชมผู้หญิง ดังนั้น จึงทำให้เกิดข้อสงสัยที่ว่า เมื่อเป็นเช่นนี้บุคคลจะสามารถหลีกเลี่ยงความรู้สึกขัดแย้งระหว่างเจตคติทางบวกและทางลบที่มีต่อผู้หญิงได้อย่างไร บุคคลจะรู้สึกขัดแย้งหรือไม่ ถ้าหากพวกเขาเชื่อว่าผู้หญิงคือเพศที่มีสถานะภาพต่ำกว่า เป็นรองกว่า น่ารังเกียจ แต่ในขณะเดียวกันก็เป็นเพศที่สวยงาม มีศีลธรรม เป็นเทพเทวี คำตอบของข้อคำถามดังกล่าวสามารถอธิบายตามการศึกษาของ Glick และ Fiske (1996) ได้ว่า การเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย หลีกเลี่ยงความรู้สึกขัดแย้งได้โดยการแบ่งแยกผู้หญิงออกเป็นกลุ่มๆ คือ กลุ่มดี (good) และกลุ่มเลว (bad) ซึ่งการแบ่งแยกผู้หญิงออกเป็นกลุ่มย่อยดังกล่าวนี้ ทำให้บุคคลสามารถเลือกปฏิบัติกับผู้หญิงในกลุ่มดีแบบให้คุณ ยกย่องเทิดทูนบูชา ในขณะที่เดียวกันก็ปฏิบัติกับผู้หญิงในกลุ่มเลวแบบเป็นปฏิปักษ์ เกลียดชังและดูหมิ่น การศึกษาของ Glick และ Fiske ได้พิสูจน์ให้เห็นว่า ผู้ชายนั้นแยกขั้วการรับรู้ที่มีต่อผู้หญิงออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. การเหยียดเพศแบบเป็นปฏิปักษ์ (hostile sexism)

คือ การเกิดความรู้สึกเกลียดชัง เป็นศัตรู ดูถูกและประณามห้ามเหยียด โดยการรับรู้หรือความรู้สึกเช่นนี้จะเกิดขึ้นกับผู้หญิงที่มีบทบาทขัดกับจารีตประเพณี หรือ แสดงออกในเชิงควบคุมอำนาจเหนือผู้ชาย เช่น ผู้หญิงทำงาน หรือ ผู้หญิงที่มีลักษณะยั่วยวนและก่อให้เกิดความปรารถนาทางเพศ (seductress)

2. การเหยียดเพศแบบให้คุณ (benevolent sexism)

คือ การเกิดความรู้สึกรักใคร่เอ็นดู ยกย่องให้เกียรติ ให้ความนิยมชมชอบ ทะนุถนอมและปกป้องดูแล โดยการรับรู้ หรือความรู้สึกเช่นนี้จะเกิดขึ้นกับผู้หญิงที่มีความอ่อนน้อม แสดงความอ่อนอ่อนผ่อนตามผู้ชาย มีบทบาทตามจารีตประเพณี หรือธรรมเนียม เช่น แม่บ้านแม่เรือน เป็นต้น

การศึกษาของ Glick และ Fiske (1996) ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบแนวคิดเรื่องการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย แบ่งแยกผู้หญิงที่สวมบทบาทตามประเพณีนิยม และผู้หญิงที่สวมบทบาทขัดแย้งกับประเพณีนิยมออกเป็นสองขั้ว โดยกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวระบุลักษณะนิสัยเชิงลบ เช่น ความอิจฉา โหดร้าย ว่าเป็นของหญิงทำงาน และ

ระบุลักษณะนิสัยเชิงบวก เช่น ความอบอุ่น มีความสุขเบิกบานใจ น่านับถือ เชื่อมั่นไว้วางใจ ว่าเป็นของหญิงที่เป็นแม่บ้านแม่เรือน ข้อสรุปของการศึกษานี้แสดงให้เห็นว่าในกลุ่มผู้ชายที่มีการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย นั้น แบ่งแยกการรับรู้ที่มีต่อกลุ่มผู้หญิงออกเป็น 2 แบบ คือการรับรู้แบบเป็นปฏิบัติ และการรับรู้แบบให้คุณ เมื่อเป็นเช่นนี้ จึงเกิดคำถามตามมาว่า สำหรับผู้หญิงด้วยกันแล้วนั้นพวกเขาจะเกิดการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย เช่นเดียวกับที่พบในผู้ชายหรือไม่ พวกหล่อนจะเกิดการรับรู้ต่อผู้หญิงที่สวมบทบาทตามประเพณีนิยมเชิงบวก และรับรู้ต่อผู้หญิงที่สวมบทบาทขัดกับประเพณีนิยมในเชิงลบหรือไม่ อย่างไร ผลการศึกษาคั้งนี้ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิงก็ยังคงประเมินว่าตนมีความรู้สึกพึงพอใจต่อหญิงแม่บ้านมากกว่าหญิงทำงาน ต่อเมื่อพิจารณาการรับรู้แบบให้คุณนั้นพบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้หญิงรายงานการรับรู้แบบให้คุณต่อผู้หญิงทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกันการศึกษาคั้งนี้ แสดงให้เห็นว่าผู้หญิงที่มีการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย นั้นมิได้รู้สึกต่อเพศเดียวกันกับที่พบในผู้ชาย หากแต่ว่าพวกหล่อนเพียงแค่อุบัติความรู้สึกแบบเป็นปฏิบัติกับผู้หญิงที่มีบทบาทขัดกับธรรมเนียมประเพณีเพียงเท่านั้น

นอกจากนี้ จากการศึกษา Glick และ Fiske (2001) ยังแสดงให้เห็นอีกว่า ผู้หญิงที่มีบทบาททางเพศที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานของจารีตประเพณี ธรรมเนียมนิยม เช่น พวกผู้หญิงที่มีลักษณะยั่วยวนใจทางเพศ หญิงแพศยา โสเภณี มักจะก่อให้เกิดการรับรู้แบบเป็นปฏิบัติ ในขณะที่เดียวกันผู้หญิงที่โอนอ่อน ยอมตามต่ออำนาจของผู้ชาย มีลักษณะ หรือบทบาทที่เป็นไปตามจารีตประเพณี ธรรมเนียมก็จะทำให้ผู้ชายเกิดการรับรู้ต่อผู้หญิงจำพวกนี้ในเชิงยกย่อง เติบโต รักใคร่เอ็นดู

มาตรการวัดการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย

มาตรการวัดการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย (the ambivalent sexism inventory) ได้สร้างเสร็จสมบูรณ์ในครั้งแรกในกลุ่มตัวอย่างประเทศอเมริกาโดยทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิงกว่า 15,000 คนใน 19 ประเทศ การเหยียดเพศแบบเป็นปฏิบัติและแบบให้คุณเป็นสิ่งที่สมบูรณ์เข้าคู่กันเป็นแนวคิดที่แพร่หลายข้ามวัฒนธรรมทั้งสองรูปแบบของการเหยียดเพศต่างทำนายถึงความไม่เสมอภาคทางเพศผู้หญิงเมื่อเปรียบเทียบกับผู้ชายมีการปฏิเสธอย่างต่อเนืองของการเหยียดเพศแบบเป็นปฏิบัติแต่จะถูกมองแบบการเหยียดเพศแบบให้คุณโดยเฉพาะอย่างยิ่งในวัฒนธรรมที่มีการแบ่งแยกทางเพศมากที่สุดโดยการให้รางวัลแก่ผู้หญิงที่ปฏิบัติตามสถานะเดิมที่เป็นอยู่เชื่อฟังสังคม

อำนาจฝ่ายบิดา (ชายเป็นใหญ่) การเหยียดเพศแบบให้คุณ (benevolent sexism) เป็นตัวขัดขวางความเสมอภาคทางเพศ

ผลการศึกษาของ Landau และคณะ (2006) แสดงให้เห็นว่าสิ่งเร้าที่กระตุ้นให้เกิดความต้องการทางเพศส่งผลให้เกิดการคุกคามต่อสังขารเพิ่มการตระหนักในความตายของบุคคล ดังนั้นบุคคลจึงเกิดการตอบสนองต่อการคุกคามนี้โดยเกิดการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่ายโดยการศึกษาแบบข้ามวัฒนธรรมใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งชาย และหญิงจาก 19 ประเทศโดยขอให้กลุ่มตัวอย่างเหล่านี้ตอบมาตรวัดการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย (the ambivalent sexism inventory ย่อว่า ASI)

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่ายนั้นเป็นโครงสร้างที่ประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 2 ส่วนที่แยกออกจากกันนั่นคือการเหยียดเพศแบบเป็นปฏิปักษ์ (hostile sexism) และการเหยียดเพศแบบให้คุณ (benevolent sexism) โดยองค์ประกอบทั้งสองนี้เป็นโครงสร้างที่แยกออกจากกันโดยมีความสัมพันธ์กันในทิศทางบวกซึ่งผลที่เกิดขึ้นเฉพาะในประเทศอเมริกาแต่ยังสามารถพบได้ในอีกประเทศเช่นเยอรมนีออสเตรเลีย หรือแม้แต่กระทั่งในญี่ปุ่น

อย่างไรก็ตามคะแนนรวมจากมาตรนี้สามารถใช้ทำนายระดับของการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่ายได้ซึ่งจากผลการศึกษาข้ามวัฒนธรรม 19 ประเทศ ของ Glick และ Fiske (1996) พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ชายมีคะแนนเฉลี่ยจากมาตรนี้สูงกว่าผู้หญิงนั้นแสดงให้เห็นว่า ผู้ชายโดยทั่วไปแล้วจะมีระดับของการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย (ambivalent sexism) มากกว่าผู้หญิง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

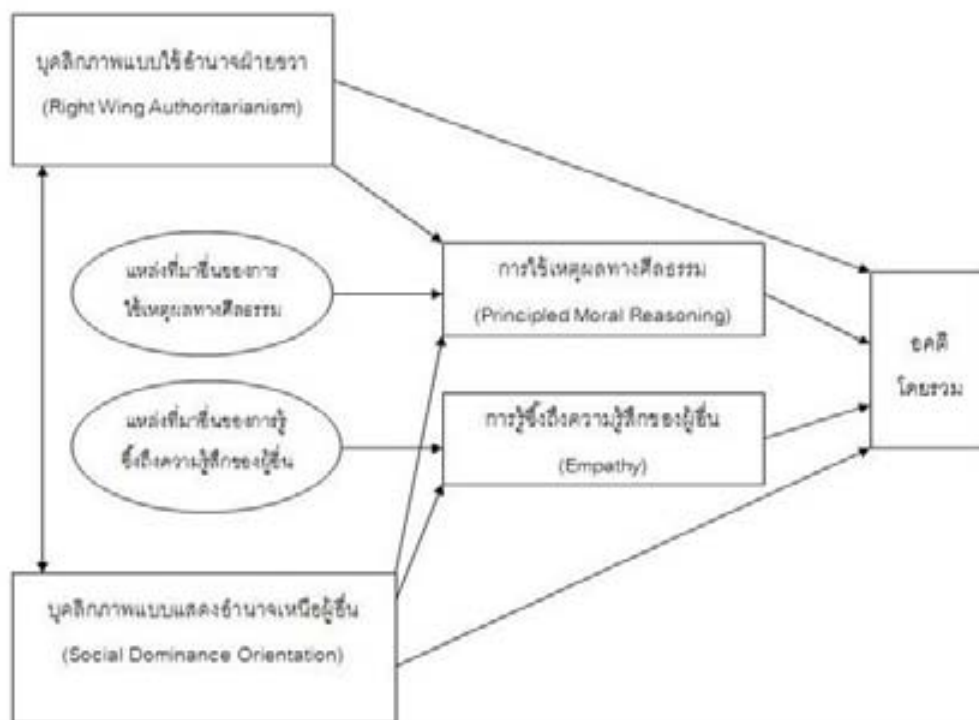
Duckitt และ Sibley (2007) ศึกษาเรื่อง ความแตกต่างในผลของบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวาต่อการเกิดอคติ โดยทำการศึกษากับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักศึกษาจิตวิทยาอุตสาหกรรม และองค์การ มหาวิทยาลัยไอคแลนด์ ประเทศนิวซีแลนด์ จำนวนทั้งสิ้น 212 คน ผลการศึกษานี้กล่าวโดยสรุปได้ว่า จากการวิเคราะห์องค์ประกอบ แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของมติดคติ 3 ประการ ดังนี้

1. เจตคติต่อกลุ่มอันตราย (dangerous groups) ซึ่งหมายถึงกลุ่มที่มุ่งคุกคามความปลอดภัยและสุขภาวะส่วนบุคคล และสังคม เช่น กลุ่มผู้ก่อการร้าย กลุ่มอาชญากรหัวรุนแรง เป็นต้น จะมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเท่านั้น

2. เจตคติต่อกลุ่มด้อย (derogated groups) ซึ่งหมายถึง กลุ่มที่มีสถานะ ชื่อเสียง และอำนาจต่ำกว่า อาจรวมถึง กลุ่มบุคคลที่ไม่มีความน่าดึงดูดใจทางกายภาพ เช่น กลุ่มผู้ป่วยทางจิตเวช กลุ่มคนชาวแอฟริกัน กลุ่มคนตงงาน กลุ่มผู้พิการทางจิต กลุ่มคนอ้วน เป็นต้น จะมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเท่านั้น

3. เจตคติต่อกลุ่มที่มีความคิดเห็นต่างกัน (dissident groups) ซึ่งหมายถึง กลุ่มที่มีบรรทัดฐานและค่านิยมหลักแตกต่างกัน ส่งผลให้กฎ ระเบียบต่างๆ และเสถียรภาพทางสังคมถูกทำลายลงไป เช่น กลุ่มผู้สนับสนุนแนวคิดสตรีนิยม กลุ่มผู้ประท้วง เป็นต้น จะมีสหสัมพันธ์ทางลบกับบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา และบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น โดยจะมีสหสัมพันธ์กับบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวาในระดับเข้มข้น แต่มีสหสัมพันธ์กับบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นในระดับอ่อน

McFarland (2010) ศึกษาเรื่องบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจ บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และแหล่งที่มาอื่นๆของอคติทั่วไป โดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 331 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างวัยเรียน 151 คน อายุเฉลี่ย 19.5 ปี และกลุ่มตัวอย่างวัยผู้ใหญ่ 180 คน อายุเฉลี่ย 40 ปี ซึ่งได้ผลการศึกษา ดังนี้



ภาพที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจ บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และแหล่งที่มาอื่นๆของอคติทั่วไป (McFarland, 2010)

จากแผนภาพ กล่าวโดยสรุปได้ว่า ทั้งการใช้เหตุผลทางศีลธรรม และการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นต่างส่งผลต่อการเกิดอคติทั่วไปทั้งสิ้น นอกจากนี้บุคลิกภาพแบบใช้อำนาจ ($r = .52, p < .01$) บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น ($r = .51, p < .01$) และ การรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น ($r = -.39, p < .01$) มีสหสัมพันธ์กับอคติทั่วไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จากผลการศึกษานี้ พบข้อสังเกตหนึ่งที่สามารถอธิบายถึงความสำคัญของการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น และการใช้เหตุผลทางศีลธรรม ได้ว่าการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นเป็นพื้นฐานเชิงอารมณ์ต่อการไม่ยอมรับอคติต่างๆ ในขณะที่การใช้เหตุผลทางศีลธรรมเป็นพื้นฐานเชิงเหตุผลต่อการกระทำต่างๆ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

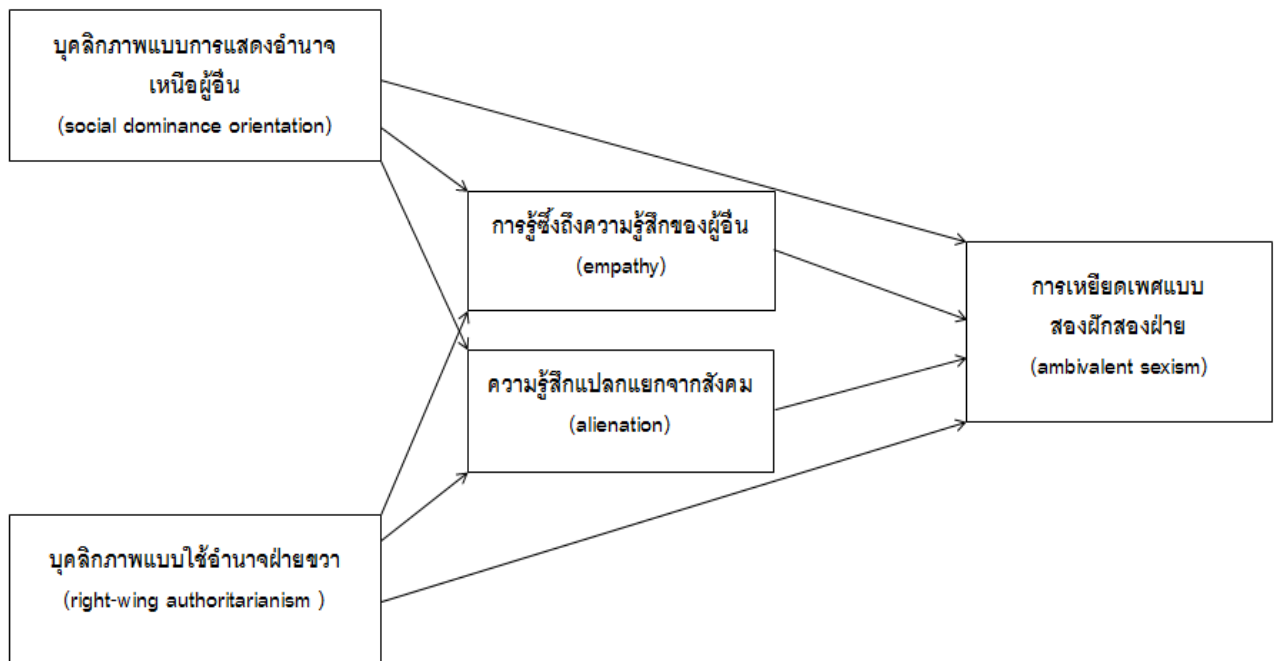
เพื่อศึกษาอิทธิพลของบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวาต่อการเหยียดเพศทั้งอิทธิพลทางตรง และโดยมี การรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น และความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมเป็นตัวแปรส่งผ่าน ทั้งนี้เนื่องจากในประเทศไทยยังไม่มีการศึกษาบทบาทของการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น และความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมในฐานะเป็นตัวแปรส่งผ่านไปสู่การเหยียดเพศ ซึ่งคาดว่าตัวแปรทั้งสองดังกล่าวจะเป็นปัจจัยสำคัญในการอธิบายอคติด้านการเหยียดเพศ และนำไปสู่แนวทางที่ชัดเจนขึ้นในการแก้ไขปัญหาการเหยียดเพศในสังคมไทย

สมมติฐานที่ใช้ในการวิจัย

1. บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย
2. บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นมีสหสัมพันธ์ทางลบกับการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น
3. บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับความรู้สึกแปลกแยกจากสังคม
4. บุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวามีสหสัมพันธ์ทางบวกกับการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย
5. บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา
6. บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวาสามารถทำนายการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่ายได้ โดยมี การรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น และความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมเป็นตัวแปรส่งผ่านระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย

ตัวแปรในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระมี 2 ตัว คือ
 1. บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น
 2. บุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา
2. ตัวแปรตามมี 1 ตัว คือ
 1. การเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย
3. ตัวแปรส่งผ่านมี 2 ตัว คือ
 1. การรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น
 2. ความรู้สึกแปลกแยกจากสังคม



ภาพที่ 4 ภาพกรอบแนวคิดงานวิจัยเรื่อง อิทธิพลของบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวาต่อการเหยียดเพศโดยมีการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น และความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมเป็นตัวแปรส่งผ่าน

คำจำกัดความที่เกี่ยวข้องในการวิจัย

1. บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น (social dominance orientation หรือ SDO) หมายถึง ระดับความต้องการในความไม่เท่าเทียมกัน และความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มในเชิงลำดับชั้นทางสังคม ซึ่งไม่รวมถึงความสัมพันธ์ภายในกลุ่ม

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น หมายถึง คะแนนที่ได้จากการตอบมาตราวัดบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นตามแนวคิดของ Sidanius และ Pratto (1999)

2. บุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา (right-wing authoritarianism หรือ RWA) หมายถึงระดับที่บุคคลรู้สึกว่ามีอำนาจ ควรพิทักษ์มาตรฐาน และค่านิยมอย่างเคร่งครัด และสนับสนุนการใช้ความรุนแรงกับผู้ฝ่าฝืนกฎ ระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ บุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา หมายถึง คะแนนที่ได้จากแบบวัดลักษณะบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวาของ ยุวดี งามวิทย์โรจน์ (2552)

3. การรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น (empathy) หมายถึง การเข้าใจในบทบาท หรือหยั่งรู้ในสิ่งที่ผู้อื่นรู้สึกด้วยความสอดคล้องทางอารมณ์ หรือรู้สึกในสิ่งที่ผู้อื่นรู้สึก และตระหนักถึงอย่างเห็นอกเห็นใจ เอาใจใส่ และตอบสนองต่อสิ่งที่ผู้อื่นรู้สึก ซึ่งประกอบไปด้วย ด้านการเข้าใจทัศนะของผู้อื่น และด้านการคำนึงถึงความรู้สึกของผู้อื่น

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ การรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น หมายถึง คะแนนที่ได้จากแบบวัดการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นของ รวีตา ระย้านิล (2554)

4. ความรู้สึกแปลกแยกจากสังคม (alienation) หมายถึง ภาวะที่บุคคลแยกตัวออกห่างจากสภาพแวดล้อมของตนเอง ถูกเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ ซึ่งประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ภาวะไร้อำนาจ การไร้บรรทัดฐานทางสังคม และความรู้สึกโดดเดี่ยวจากสังคม

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ความรู้สึกแปลกแยกจากสังคม หมายถึง คะแนนที่ได้จากแบบวัดความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวคิดของ Dean (1961)

5. การเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย (ambivalent sexism) หมายถึง แนวโน้มการแบ่งแยกการรับรู้ต่อผู้หญิง หรือผู้ชายของบุคคล โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ การรับรู้แบบเป็นปฏิปักษ์ และการรับรู้แบบให้คุณซึ่งการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะกรณีที่บุคคลเกิดการแบ่งแยกการรับรู้ต่อเพศหญิงเท่านั้น

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ การเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย หมายถึง คะแนนที่ได้จากแบบวัดการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่ายของนลินทิพย์ ศชพงษ์ (2550)

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) โดยมุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา และการเหยียดเพศ โดยมีการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น และความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมเป็นตัวแปรส่งผ่าน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวนทั้งหมด 180 คน

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น บุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา และการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย
2. ทำให้ทราบถึงบทบาทความเป็นตัวแปรส่งผ่านของการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น และความรู้สึกแปลกแยกจากสังคม ในความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น บุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา และการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย
3. เพื่อเป็นแนวทางในการนำไปประยุกต์ใช้เพื่อลดการเหยียดเพศ หรือเจตคติทางลบต่อผู้หญิงให้น้อยลงไปจากสังคม
4. เพื่อเป็นแนวทางและข้อมูลในการทำการศึกษาวิจัยเรื่องการเกิดอคติด้านอื่นๆ ต่อไป

บทที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “อิทธิพลของบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวาต่อการเหยียดเพศโดยมีการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น และความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมเป็นตัวแปรส่งผ่าน” ในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระดับปริญญาตรี โดยแบ่งออกเป็นกลุ่มตัวอย่างในชั้นตอนต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. กลุ่มตัวอย่างในชั้นสร้างเครื่องมือ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการพัฒนามาตรวัดบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และมาตรวัดความรู้สึกแปลกแยกจากสังคม จำนวน 40 คน

2. กลุ่มตัวอย่างจริงในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจริงเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 180 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. มาตรวัดบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น (SDO)
2. มาตรวัดบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา (RWA)
3. มาตรวัดการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น (EMP)
4. มาตรวัดความรู้สึกแปลกแยกจากสังคม (ALN)
5. มาตรวัดการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย (AS)

ขั้นตอนการสร้าง และการหาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้พัฒนามาตรวัดบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และมาตรวัดความรู้สึกแปลกแยก จากสังคมพร้อมกัน และเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างหนึ่งกลุ่มในคราวเดียวกัน โดยได้รวมมาตรวัดทั้งสองให้อยู่ในแบบสอบถามฉบับเดียวกัน

1. มาตรวัดบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น (Social Dominance Orientation Scale)

การวิจัยครั้งนี้ใช้มาตรวัดบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นที่ดัดแปลงจากมาตรวัดของ Sidanius และ Pratto (1999) โดยแต่เดิมมาตรนี้มีข้อกระทงจำนวนทั้งสิ้น 16 ข้อ โดยแบ่งเป็นข้อกระทงทางบวก และทางลบ อย่างละ 8 ข้อ

ขั้นตอนในการสร้าง

1. ศึกษาแนวคิดเชิงทฤษฎีเกี่ยวกับมาตรวัดตามแนวคิดของ Sidanius และ Pratto (1999)
2. นำข้อกระทงจากมาตรของ Sidanius และ Pratto (1999) จำนวน 16 ข้อมาถอดความเป็นภาษาไทยโดยได้รับคำปรึกษา และปรับปรุงแก้ไขจากอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ จรุงกุล บุรพวงค์ พร้อมทั้งได้สร้างข้อกระทงเพิ่มเติมอีก 13 ข้อ แบ่งเป็นข้อกระทงทางบวก จำนวน 9 ข้อ และข้อกระทงทางลบ จำนวน 4 ข้อ รวมกับข้อกระทงในมาตรเดิมเป็น 29 ข้อ
3. นำข้อกระทงทั้ง 29 ข้อมารวบรวมเป็นมาตรวัดบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น โดยมาตรดังกล่าวเป็นมาตรประมาณค่าแบบลิเคิร์ต (Likert) 5 ช่วงการตอบ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ข้อกระทงทางบวก

คำตอบ	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1
ไม่เห็นด้วย	2
เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยพอๆ กัน	3
เห็นด้วย	4
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5

ข้อกระทงทางลบ

คำตอบ	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5
ไม่เห็นด้วย	4
เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยพอๆ กัน	3
เห็นด้วย	2
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1

ขั้นตอนในการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

- นำมาตรวัดดังกล่าวไปให้นิสิตระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 40 คน ตอบ (รายละเอียดดังตาราง 1)

ตาราง 1

จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างในขั้นตอนการสร้างมาตรวัดบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และมาตราความรู้สึกแปลกแยกจากสังคม (N = 40)

รายการ	ลักษณะจำแนก	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	20	50.0
	หญิง	20	50.0
	รวม	40	100.0
อายุ	18 – 19 ปี	18	45.0
	20 – 21 ปี	17	42.5
	22 – 23 ปี	5	12.5
	รวม	40	100.0

ชั้นปี	1	17	42.5
	2	8	20.0
	3	8	20.0
	4	7	17.5
	รวม	40	100.0
คณะ	ครุศาสตร์	12	30.0
	จิตวิทยา	3	7.5
	นิติศาสตร์	5	12.5
	พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี	1	2.5
	เภสัชศาสตร์	1	2.5
	รัฐศาสตร์	2	5.0
	วิทยาศาสตร์	5	12.5
	วิศวกรรมศาสตร์	3	7.5
	ศิลปกรรมศาสตร์	5	12.5
	สหเวชศาสตร์	4	10.0
รวม	40	100.0	
รวม	40	100.0	

2. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อกระทงรายข้อ (item analysis) มีรายละเอียด ดังนี้

2.1 วิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิต ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนรวมสูง (เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 73 หรือสูงกว่า) จำนวน 10 คน และกลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนรวมต่ำ (เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 27 หรือต่ำกว่า) จำนวน 11 คน โดยการทดสอบค่าสถิติที (*t*-test independent groups) เพื่อคัดเลือกข้อกระทงที่มีระดับนัยสำคัญของผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มสูง และกลุ่มต่ำ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนรวมสูงมีค่าเฉลี่ยรายข้อสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่คะแนนรวมต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 25 ข้อ

2.2 นำข้อกระทงทั้ง 25 ข้อ มาวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับผลรวมของข้อกระทงอื่นๆ ทั้งหมดของมาตร (corrected item-total correlations) และนำผลการคำนวณที่ได้เทียบกับค่าในตาราง Minium (1978) ที่ระดับระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 (สำหรับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ $r = .25$) พบว่า ข้อกระทงจำนวน 25 ข้อเป็นข้อกระทงที่ผ่านการคัดเลือกทั้งสิ้น

2.3 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความเที่ยง (reliability) โดยคำนวณค่าความเที่ยงแบบสอดคล้องภายใน (internal consistency) ด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาแบบครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) พบว่า ความเที่ยงแบบสอดคล้องภายในของมาตรทั้งมาตรเท่ากับ .93 ซึ่งผู้วิจัยถือว่า ข้อกระทงจำนวน 25 ข้อเป็นข้อกระทงที่มีประสิทธิภาพเพียงพอ แต่เนื่องจากผู้วิจัยต้องการสร้างมาตรวัดที่ประกอบไปด้วยข้อกระทงจำนวนไม่มากนัก ด้วยเกรงว่า ขณะตอบแบบสอบถามในชั้นการวิจัยจริง ผู้ตอบต้องตอบแบบสอบถามที่ประกอบไปด้วยมาตรวัดหลายมาตร ซึ่งผู้ตอบอาจเกิดความเมื่อยล้า และเบื่อหน่ายในการตอบ อาจทำให้ผลการวิจัยไม่เป็นตามความจริง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงทำการตัดข้อกระทงเพิ่มเติม โดยคัดเลือกข้อกระทงจากค่าสัมประสิทธิ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับผลรวมของข้อกระทงอื่นๆ ทั้งหมดของมาตร (corrected item-total correlations) หากข้อกระทงใดมีค่าสัมประสิทธิ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับผลรวมของข้อกระทงอื่นๆ ทั้งหมดของมาตรต่ำกว่าจะถูกลบออกไป ผลพบว่า หลังจากคัดเลือกข้อกระทงอีกครั้ง ได้ข้อกระทงจำนวนทั้งหมด 20 ข้อ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .93 (รายละเอียดปรากฏอยู่ในภาคผนวก ฉ)

2. มาตรวัดบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา (RWA)

ผู้วิจัยใช้มาตรวัดบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา ที่พัฒนาโดยยูวดี งามวิทย์โรจน์ (2552) ซึ่งได้นำมาตรของ Altemeyer (1988), มาตรวัดบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวาแบบสั้นทั้งของ Manganelli Rattazzi, Bobbio, และ Canova (2007) และของ Zakrisson (2005) และ California F scale (Form 45 และ 40) ของ Adorno และคณะ (1950) มาแปล เรียบเรียง และพัฒนาเป็นมาตรวัดภาษาไทย โดยมาตรนี้แบ่งข้อกระทงออกเป็น 2 ด้าน คือ ข้อกระทงทางบวก และทางลบ ประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบความก้าวร้าวจำนวน 9 ข้อ องค์ประกอบการอ่อนน้อมต่อผู้มีอำนาจจำนวน 12 ข้อ และองค์ประกอบการเคารพในบรรทัดฐานและค่านิยมอย่างเคร่งครัดจำนวน 13 ข้อ รวมทั้งสิ้น 34 ข้อ

หลังจากนั้นผู้วิจัยจึงทำการตัดข้อกระทงเพิ่มเติม เนื่องด้วย เกรงว่าในชั้นการเก็บข้อมูลการวิจัยจริง ผู้ร่วมการวิจัยอาจเกิดความเบื่อหน่าย และเมื่อยล้าในการตอบ ซึ่งอาจส่งผลให้ผลการวิจัยไม่เป็นตามจริง

การตัดข้อกระทงเพิ่มเติมนี้ ผู้วิจัยได้รับคำปรึกษา และคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ จรุงกุล บุรพวงศ์ โดยพิจารณาจากเนื้อหาของข้อกระทง และค่าสัมประสิทธิ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับผลรวมของข้อกระทงอื่นๆ ทั้งหมดของมาตร (corrected item-total correlations) ซึ่งยังคงให้มาตรนี้มีข้อกระทงทั้งทางบวก และทางลบที่ประกอบไปด้วยองค์ประกอบทั้ง 3 องค์ประกอบดั้งเดิม สรุปได้ว่า มาตรวัดบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวาแบบสั้นนี้ มีข้อกระทงที่ประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบความก้าวร้าวจำนวน 7 ข้อ องค์ประกอบการอ่อนน้อมต่อผู้มีอำนาจจำนวน 7 ข้อ และองค์ประกอบการเคารพในบรรทัดฐานและค่านิยมอย่างเคร่งครัดจำนวน 7 ข้อ รวมทั้งสิ้น 21 ข้อ ดังรายละเอียดในตาราง 2

ตาราง 2

เปรียบเทียบจำนวนข้อกระทงของมาตรวัดบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา

องค์ประกอบ	จำนวนของข้อกระทง			
	มาตรวัดเดิม		มาตรวัดใหม่	
	ทางบวก	ทางลบ	ทางบวก	ทางลบ
ความก้าวร้าว	8	1	6	1
การอ่อนน้อมต่อผู้มีอำนาจ	2	10	2	5
การเคารพในบรรทัดฐานและค่านิยมอย่างเคร่งครัด	8	5	4	3
รวม	34		21	

3. มาตรวัดการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น (EMP)

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้มาตรวัดการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นที่พัฒนาขึ้นโดยรวิตา รัชยานิล (2554) ซึ่งได้ดัดแปลงจาก emotional empathic tendency scale: EETS ของ Mehrabian และ Epstein (1972), multi-dimensional emotional empathy scale: MEES ของ Caruso และ Mayer (1998), interpersonal reactivity index: IRI ของ Davis (1980) และ empathy quotient: EQ ของ Baron-Cohen และ Wheelwright (2004) ซึ่งมาตรที่ได้ประกอบไปด้วยข้อกระทงทั้งทางบวก และทางลบ แบ่งเป็น 2 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบด้านการเข้าใจทัศนะของผู้อื่นจำนวน 14 ข้อ และด้านการคำนึงถึงความรู้สึกของผู้อื่นจำนวน 14 ข้อ รวมทั้งทั้งหมด 28 ข้อ

จากนั้นผู้วิจัยทำการตัดข้อกระทงเพิ่มเติม เนื่องด้วย เกรงว่าในขั้นการเก็บข้อมูลการวิจัยจริง ผู้ร่วมการวิจัยอาจเกิดความเบื่อหน่าย และเมื่อยล้าในการตอบ ซึ่งอาจส่งผลให้ผลการวิจัยไม่เป็นตามจริง การตัดข้อกระทงเพิ่มเติมนี้ โดยผู้วิจัยได้รับคำปรึกษา และคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ จรุงกุล บุรพวงศ์ และคุณรวิตา รัชยานิด โดยพิจารณาจากเนื้อหาของข้อกระทง และค่าสัมประสิทธิ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับผลรวมของข้อกระทงอื่นๆ ทั้งหมดของมาตร (corrected item-total correlations) ซึ่งยังคงให้มาตรนี้มีข้อกระทงทั้งทางบวก และทางลบที่ประกอบไปด้วยองค์ประกอบทั้งสององค์ประกอบดังเดิม พบว่า มาตรวัดการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นแบบสั้นนี้มีจำนวนข้อกระทงทั้งสิ้น 16 ข้อ แยกตามองค์ประกอบด้านการเข้าใจทัศนะของผู้อื่นจำนวน 8 ข้อ และด้านการคำนึงถึงความรู้สึกของผู้อื่นจำนวน 8 ข้อ ดังรายละเอียดในตาราง 3

ตาราง 3

เปรียบเทียบจำนวนข้อกระทงของมาตรวัดการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น

องค์ประกอบ	จำนวนของข้อกระทง			
	มาตรวัดเดิม		มาตรวัดใหม่	
	ทางบวก	ทางลบ	ทางบวก	ทางลบ
ด้านการเข้าใจทัศนะของผู้อื่น	11	3	5	3
ด้านการคำนึงถึงความรู้สึกของผู้อื่น	8	6	5	3
รวม	28		16	

4. มาตรวัดความรู้สึกแปลกแยกจากสังคม (ALN)

การวิจัยครั้งนี้ใช้มาตรวัดความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมที่ดัดแปลงจากมาตรวัดของ Dean (1961) โดยแต่เดิมมาตรนี้มีข้อกระทงจำนวนทั้งสิ้น 24 ข้อ แยกตามองค์ประกอบทั้ง 3 องค์ประกอบของมาตรได้เป็นข้อกระทงในองค์ประกอบภาวะไร้อำนาจ (powerlessness) จำนวน 9 ข้อ องค์ประกอบการไร้บรรทัดฐานทางสังคม (normlessness) จำนวน 6 ข้อ และองค์ประกอบความรู้สึกโดดเดี่ยวจากสังคม (social isolation) จำนวน 9 ข้อ

ขั้นตอนในการสร้าง

1. ศึกษาแนวคิดเชิงทฤษฎีเกี่ยวกับมาตรวัดตามแนวคิดของ Dean (1961)

2. นำข้อกระทงจากมาตรของ Dean (1961) จำนวน 24 ข้อมาถอดความเป็นภาษาไทยโดยได้รับคำปรึกษาและปรับปรุงแก้ไขจากอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ จรุงกุล บุรพวงค์ พร้อมทั้งได้สร้างข้อกระทงเพิ่มเติมอีก ซึ่งเป็นข้อกระทงในองค์ประกอบการไร้บรรทัดฐานทางสังคม (normlessness) ทางบวก จำนวน 2 ข้อ รวมกับข้อกระทงในมาตรเดิมเป็น 26 ข้อ

3. นำข้อกระทงทั้ง 26 ข้อมารวบรวมเป็นมาตรวัดบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น โดยมาตรดังกล่าวเป็นมาตรวัดแบบรวมการประมาณค่าแบบลิเคิร์ต 5 ช่วงการตอบ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ข้อกระทงทางบวก

คำตอบ	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1
ไม่เห็นด้วย	2
เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยพอๆ กัน	3
เห็นด้วย	4
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5

ข้อกระทงทางลบ

คำตอบ	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5
ไม่เห็นด้วย	4
เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยพอๆ กัน	3
เห็นด้วย	2
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1

ขั้นตอนในการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

1. นำมาตรวัดดังกล่าวไปทดสอบกับนิสิตระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 40 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างเดียวกับการพัฒนามาตรวัดบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น (รายละเอียดดังตาราง 1)

2. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อกระทงรายข้อ (item analysis) โดยแยกวิเคราะห์แต่ละองค์ประกอบดังนี้

2.1 วิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัธยฐานเลขคณิต ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนรวมสูง (เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 73 หรือสูงกว่า) และกลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนรวมต่ำ (เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 27 หรือต่ำกว่า) ซึ่งองค์ประกอบภาวะไร้อำนาจ (powerlessness) กลุ่มสูง จำนวน 14 คน กลุ่มต่ำ จำนวน 11 คน องค์ประกอบการไร้บรรทัดฐานทางสังคม (normlessness) กลุ่มสูง จำนวน 11 คน กลุ่มต่ำ จำนวน 12 คน และองค์ประกอบความรู้สึกโดดเดี่ยวจากสังคม (social isolation) กลุ่มสูง จำนวน 13 คน กลุ่มต่ำ จำนวน 12 คน จากการทดสอบค่าสถิติที (t -test independent groups) พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนรวมสูงมีค่าเฉลี่ยรายข้อสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนรวมต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวนทั้งหมด 15 ข้อ แยกตามองค์ประกอบทั้งสามดังแสดงในตาราง 4

2.2 นำข้อกระทงที่ผ่านเกณฑ์ข้างต้นจำนวน 23 ข้อมาวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับผลรวมของข้อกระทงอื่นๆ ทั้งหมดของมาตร (corrected item-total correlations) และนำผลการคำนวณที่ได้เทียบกับค่าในตาราง Minium (1978) ที่ระดับระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 (สำหรับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ $r = .25$) พบว่า ในขั้นนี้ ข้อกระทงทั้งหมดผ่านเกณฑ์ จึงสรุปได้ว่า มาตรวัดความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมมีข้อกระทงที่ผ่านการคัดเลือกทั้งสิ้น 15 ข้อ องค์ประกอบภาวะไร้อำนาจจำนวน 7 ข้อ องค์ประกอบการไร้บรรทัดฐานทางสังคมจำนวน 3 ข้อ และองค์ประกอบความรู้สึกโดดเดี่ยวจากสังคมจำนวน 5 ข้อ ซึ่งเป็นข้อกระทงทางบวก 13 ข้อ และทางลบ 2 ข้อ (รายละเอียดปรากฏอยู่ในภาคผนวก ข)

ตาราง 4

จำนวนข้อกระทงของมาตรวัดความรู้สึกแปลกแยกจากสังคม ภายหลังจากการคัดเลือก

องค์ประกอบ	จำนวนข้อกระทง	
	ทางบวก	ทางลบ
ภาวะไร้อำนาจ	7	-
การไร้บรรทัดฐานทางสังคม	3	-
ความรู้สึกโดดเดี่ยวจากสังคม	3	2

2.3 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความเที่ยง (reliability) โดยคำนวณค่าความเที่ยงแบบสอดคล้องภายใน (internal consistency) ด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาแบบครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient)

พบว่า ความเที่ยงแบบสอดคล้องภายในของแต่ละองค์ประกอบ และความเที่ยงแบบสอดคล้องภายในของ
มาตรทั้งมาตรอยู่ในระดับปานกลาง ดังตาราง 5

ตาราง 5

ความเที่ยงแบบสอดคล้องภายในของมาตรวัดความรู้สึกแปลกแยกจากสังคม (N = 40)

องค์ประกอบ	จำนวนข้อกระทง	สัมประสิทธิ์แอลฟา
ภาวะไร้อำนาจ	7	.73
การไร้บรรทัดฐานทางสังคม	3	.67
ความรู้สึกโดดเดี่ยวจากสังคม	5	.65
รวมทั้งมาตร	15	.76

5. มาตรวัดการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย (AS)

ผู้วิจัยใช้มาตรวัดการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย ที่พัฒนาโดยนลินทิพย์ คชพงษ์ (2550) ซึ่งได้นำมาตรของ Glick และ Fiske (1996) มาแปล เรียบเรียง และพัฒนาเป็นภาษาไทย โดยมาตรนี้มีข้อกระทงที่สามารถแยกได้ 2 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบการรับรู้แบบเป็นปฏิบัติจำนวน 15 ข้อ องค์ประกอบการรับรู้แบบยกย่องเทิดทูนจำนวน 15 ข้อ รวมทั้งสิ้น 30 ข้อ

จากนั้นผู้วิจัยจึงทำการตัดข้อกระทงเพิ่มเติม ซึ่งผู้วิจัยได้รับคำปรึกษา และคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ จรุงกุล นูรพงศ์ โดยพิจารณาตัดข้อกระทงเพิ่มเติมจากเนื้อหาของข้อกระทง และค่าสัมประสิทธิ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับผลรวมของข้อกระทงอื่นๆ ทั้งหมดของมาตร (corrected item-total correlations) ซึ่งยังคงให้มาตรนี้มีข้อกระทงที่ประกอบไปด้วยองค์ประกอบทั้งสององค์ประกอบดังเดิม สรุปว่า มาตรวัดบุคลิกภาพการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่ายแบบสั้นนี้มีข้อกระทงทั้งหมด 20 ข้อ ซึ่งประกอบไปด้วย 2 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบการรับรู้แบบเป็นปฏิบัติจำนวน 10 ข้อ และองค์ประกอบการรับรู้แบบยกย่องเทิดทูนจำนวน 10 ข้อ

ขั้นตอนการเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นตอนก่อนการเก็บข้อมูล

1. ผู้วิจัยทำจดหมายถึงอาจารย์ผู้สอนรายวิชาต่างๆ ได้แก่ วิชา 0201121 มองชีวิตพินิจผ่านฟิล์ม และวิชา 3900116 กิจกรรมกีฬา-กิจกรรมเข้าจังหวะ เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากนิสิตในชั้นเรียน ทั้งนี้ ได้แจ้งขั้นตอนของการวิจัยทั้งหมดให้อาจารย์ผู้สอน และผู้ช่วยสอนทราบ
2. หลังจากได้รับอนุญาตจากอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาแล้ว จึงแจกแบบสอบถามตามวัน และเวลาที่นัดหมายให้กับนิสิตในชั้นเรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นตอนการเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วไปให้กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตอบในชั้นเรียนในช่วงเวลาทำคาบเรียน โดยผู้วิจัยมิได้แจ้งถึงวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของการวิจัยให้ผู้เข้าร่วมการวิจัยทราบ ระบุเพียงว่าเป็นแบบสำรวจเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้คนในสังคม และเน้นว่าข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้จะถูกเก็บเป็นความลับ โดยจะประมวลผลเป็นภาพรวม และไม่แสดงข้อมูลเป็นรายบุคคล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เอส พี เอส เอส พอร์ วินโดวส์ (SPSS for windows) ในการคำนวณดังนี้

1. การทดสอบสมมติฐานข้อ 1-5 ใช้การคำนวณค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient)
2. การทดสอบสมมติฐานข้อ 6 ใช้สถิติการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (multiple regression analysis) และการทดสอบของ Sobel (1982) ซึ่งตามหลักการของ Baron และ Kenny (1986) โดยการทดสอบ 5 ขั้นตอน (วัลยา ลาภเวช, 2551) ดังนี้

- 2.1 วิเคราะห์การถดถอย (simple regression analysis) ระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา (ตัวแปรต้น) กับการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย (ตัวแปรตาม)
- 2.2 วิเคราะห์การถดถอย (simple regression analysis) ระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา (ตัวแปรต้น) กับการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น และความรู้สึกแปลกแยกจากสังคม (ตัวแปรส่งผ่าน)
- 2.3 วิเคราะห์การถดถอย (simple regression analysis) ระหว่างการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น และความรู้สึกแปลกแยกจากสังคม (ตัวแปรส่งผ่าน) กับการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย (ตัวแปรตาม)
- 2.4 วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (multiple regression analysis) ระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา (ตัวแปรต้น) และการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น และความรู้สึกแปลกแยกจากสังคม (ตัวแปรส่งผ่าน) กับการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย (ตัวแปรตาม) เพื่อตรวจสอบว่าการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น และความรู้สึกแปลกแยกจากสังคม เป็นตัวแปรส่งผ่านสมบูรณ์ (complete mediator) หรือตัวแปรส่งผ่านบางส่วน (partial mediator)
- 2.5 การทดสอบของโซเบล (Sobel's test) ใช้ค่าสถิติ z เพื่อยืนยันว่าการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น และความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมเป็นตัวแปรส่งผ่าน ถ้าหากค่า z มีนัยสำคัญทางสถิติจะสรุปได้ว่าการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น และความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมมีอิทธิพลในการเป็นตัวแปรส่งผ่านจริง

บทที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอโดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะทางประชากรของผู้เข้าร่วมการวิจัย

ตอนที่ 2 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1-5 ด้วยการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) และการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สันเพิ่มเติม

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 6 ด้วยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (multiple regression analysis) และการทดสอบของ Sobel (1982)

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนตัวแปรในการวิจัย

SDO	หมายถึง	บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น
RWA	หมายถึง	บุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา
EMP	หมายถึง	การรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น
ALN	หมายถึง	ความรู้สึกละแวกแยกจากสังคม
AS	หมายถึง	การเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนค่าสถิติในการวิจัย

M	หมายถึง	ค่ามัธยฐานเลขคณิต
SD	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
Min	หมายถึง	คะแนนต่ำสุด
Max	หมายถึง	คะแนนสูงสุด
p	หมายถึง	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
β	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน
b	หมายถึง	สัมประสิทธิ์การถดถอย
SE	หมายถึง	ความคลาดเคลื่อน
R^2	หมายถึง	สัมประสิทธิ์การทำนาย

ตอนที่ 1 ลักษณะทางประชากรของผู้เข้าร่วมการวิจัย

ผู้เข้าร่วมการวิจัยจำนวน 180 คน แบ่งเป็นเพศชายจำนวน 68 คน และเพศหญิง 112 คน โดยทั้งหมดเป็นนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยระดับปริญญาตรีจากคณะต่างๆ ดังตาราง 6

ตาราง 6

จำนวน และร้อยละของตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำแนกตามลักษณะพื้นฐานต่างๆ (N = 180)

ตัวแปร	ลักษณะจำแนก	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	68	37.8
	หญิง	112	62.2
	รวม	180	100.0
อายุ	ต่ำกว่า 18 ปี	2	1.1
	18 – 19 ปี	71	39.4
	20 – 21 ปี	65	36.1
	22 – 23 ปี	38	21.2
	24 – 25 ปี	4	2.2
	รวม	180	100.0
ชั้นปี	ปี 1	67	37.2
	ปี 2	37	20.6
	ปี 3	29	16.1
	ปี 4	43	23.9
	ปี 5	4	2.2
	รวม	180	100
คณะ	วิศวกรรมศาสตร์	16	8.8
	อักษรศาสตร์	9	5

วิทยาศาสตร์	29	16.2
รัฐศาสตร์	5	2.8
สถาปัตยกรรมศาสตร์	16	8.8
พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี	18	10
ครุศาสตร์	15	8.3
นิเทศศาสตร์	3	1.7
เศรษฐศาสตร์	9	5
แพทยศาสตร์	15	8.3
สัตวแพทยศาสตร์	3	1.7
ทันตแพทยศาสตร์	3	1.7
เภสัชศาสตร์	3	1.7
นิติศาสตร์	7	3.9
ศิลปกรรมศาสตร์	3	1.7
สหเวชศาสตร์	4	2.2
จิตวิทยา	18	10
วิทยาศาสตร์การกีฬา	2	1.1
OCARE	2	1.1
รวม	180	100.0
รวม	180	100.0

ตอนที่ 2 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1-5 ด้วยการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) และการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สันเพิ่มเติม

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1-5 มีตัวแปรในการวิเคราะห์ 5 ตัวแปร คือ บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น บุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา การรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น ความรู้สึกแปลกแยกจากสังคม และการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย

ผลการวิเคราะห์สถิติบรรยายพบว่า ตัวแปรบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นมีค่าเฉลี่ย 2.20 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.44 คะแนน มีพิสัยระหว่าง 1.25 ถึง 3.75 คะแนน ส่วนตัวแปรบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวามีค่าเฉลี่ย 2.45 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.38 คะแนน มีพิสัยระหว่าง 1.24 ถึง 3.24 คะแนน ตัวแปรการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น มีค่าเฉลี่ย 2.92 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.33 คะแนน มีพิสัยระหว่าง 2.31 ถึง 3.94 คะแนน ตัวแปรความรู้สึกแปลกแยกจากสังคม มีค่าเฉลี่ย 2.80 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.49 คะแนน มีพิสัยระหว่าง 1.53 ถึง 4.07 คะแนน และตัวแปรการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย มีค่าเฉลี่ย 2.90 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.46 คะแนน มีพิสัยระหว่าง 1.45 ถึง 3.95 คะแนน ดังแสดงในตาราง 7

ตาราง 7

คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด ค่ามัชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปร บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น บุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา การรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น ความรู้สึกแปลกแยกจากสังคม และการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย (N = 180)

ตัวแปร	Min	Max	M	SD
บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น	1.25	3.75	2.20	0.44
บุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา	1.24	3.24	2.45	0.38
การรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น	2.31	3.94	2.92	0.33
ความรู้สึกแปลกแยกจากสังคม	1.53	4.07	2.80	0.49
การเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย	1.45	3.95	2.90	0.46

สมมติฐานข้อที่ 1 บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย

เมื่อวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) ผลปรากฏว่า บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นมีสหสัมพันธ์กับการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย โดยมีความสัมพันธ์กันค่อนข้างต่ำในทิศทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .23, p < .01$) ผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 1 ดังแสดงในตาราง 8

สมมติฐานข้อที่ 2 บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นมีสหสัมพันธ์ทางลบกับการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น

เมื่อวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) ผลปรากฏว่า บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นมีสหสัมพันธ์กับการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น โดยมีความสัมพันธ์กันปานกลางในทิศทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = -.39, p < .01$) ซึ่งสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 2 ดังแสดงในตาราง 8

สมมติฐานข้อที่ 3 บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับความรู้สึกแปลกแยกจากสังคม

เมื่อวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) ผลปรากฏว่า บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นมีสหสัมพันธ์กับความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .12, p > .05$) จึงไม่สามารถสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 3 ดังแสดงในตาราง 8

สมมติฐานข้อที่ 4 บุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวามีสหสัมพันธ์ทางบวกกับการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย

เมื่อวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) ผลปรากฏว่า บุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวามีสหสัมพันธ์กับการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย โดยมีความสัมพันธ์กันขนาดปานกลาง ทิศทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .48, p < .01$) สมมติฐานข้อที่ 4 จึงได้รับการสนับสนุน ดังแสดงในตาราง 8

สมมติฐานข้อที่ 5 บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา

เมื่อวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) ผลปรากฏว่า บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นมีสหสัมพันธ์กับบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวาโดยมีความสัมพันธ์กันปานกลาง ทิศทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .34, p < .01$) ดังแสดงในตาราง 8

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรเพิ่มเติมพบว่า ตัวแปรการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น และตัวแปรความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทางลบในระดับค่อนข้างสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = -.44, p < .01$) ซึ่งเป็นตัวแปรคู่ที่มีสหสัมพันธ์กันมากที่สุดที่พบในการวิจัยนี้ รองลงมาคือ ตัวแปรบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา และตัวแปรการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทางลบในระดับปานกลาง และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = -.26, p < .01$) ตัวแปรความรู้สึกแปลกแยกจากสังคม และตัวแปรการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่ายมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทางบวกในระดับค่อนข้างต่ำ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .23, p < .01$) ตัวแปรการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น และตัวแปรการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่ายมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับทางลบในระดับต่ำ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = -.17, p < .05$) ส่วนตัวแปรบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา และตัวแปรความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมมีสหสัมพันธ์กันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .08, p > .05$) ดังแสดงในตาราง 8

ตาราง 8

ค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ 5 ตัวแปร (N = 180)

ตัวแปร	SDO	RWA	EMP	ALN	AS
SDO	(.93)				
RWA	.34**	(.73)			
EMP	-.39**	-.26**	(.72)		
ALN	.12	.08	-.44**	(.76)	
AS	.23**	.48**	-.17*	.23**	(.78)
M	2.20	2.45	2.92	2.80	2.90
SD	0.44	0.38	0.33	0.49	0.46

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแนวทแยง คือ ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของมาตร

* $p < .05$, ** $p < .01$ (สองหาง)

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 6 ด้วยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (multiple regression analysis) และการทดสอบของ Sobel (1982)

สมมติฐานข้อที่ 6 บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา สามารถทำนายการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่ายได้ โดยมีการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น และความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมเป็นตัวแปรส่งผ่านระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 6 มีตัวแปรในการวิเคราะห์ 5 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรต้น 2 ตัว คือบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา ตัวแปรตาม 1 ตัว คือ การเหยียดเพศแบบ

สองฝักสองฝ่าย และตัวแปรส่งผ่าน 2 ตัว คือ การรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น และความรู้สึกแปลกแยกจากสังคม ผู้วิจัยวิเคราะห์ทางสถิติตามหลักของ Baron และ Kenny (1986) โดยมีลำดับขั้นตอนการทดสอบดังนี้

1. การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (multiple regression analysis) ระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น (ตัวแปรต้น) การรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น (ตัวแปรส่งผ่าน) และการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย (ตัวแปรตาม)

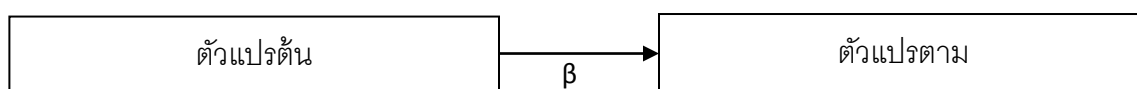
2. การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (multiple regression analysis) ระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น (ตัวแปรต้น) ความรู้สึกแปลกแยกจากสังคม (ตัวแปรส่งผ่าน) และการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย (ตัวแปรตาม)

3. การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (multiple regression analysis) ระหว่างบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา (ตัวแปรต้น) การรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น (ตัวแปรส่งผ่าน) และการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย (ตัวแปรตาม)

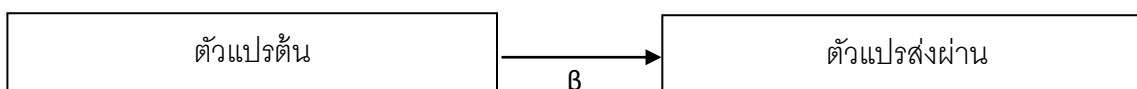
4. การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (multiple regression analysis) ระหว่างบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา (ตัวแปรต้น) ความรู้สึกแปลกแยกจากสังคม (ตัวแปรส่งผ่าน) และการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย (ตัวแปรตาม)

โดยมีขั้นตอนในการทดสอบ ดังนี้

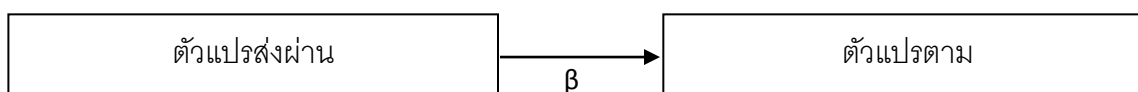
ขั้นตอนที่ 1 วิเคราะห์การถดถอยอย่างง่าย (simple regression analysis) ระหว่างตัวแปรต้น และตัวแปรตาม



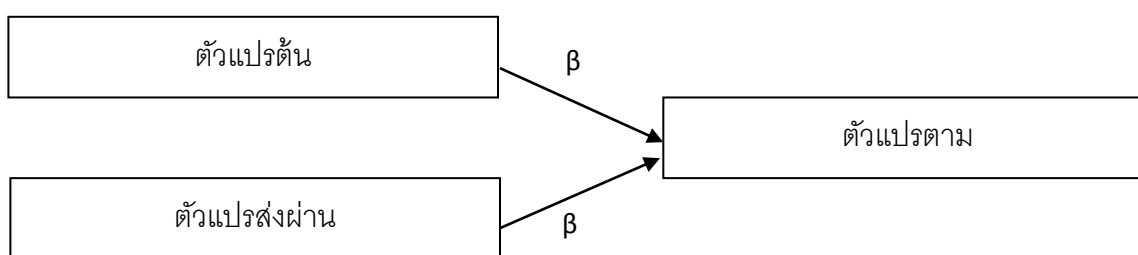
ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์การถดถอยอย่างง่าย (simple regression analysis) ระหว่างตัวแปรต้น และตัวแปรส่งผ่าน



ขั้นตอนที่ 3 วิเคราะห์การถดถอยอย่างง่าย (simple regression analysis) ระหว่าง ตัวแปรส่งผ่าน และตัวแปรตาม



ขั้นตอนที่ 4 วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (multiple regression analysis) ตัวแปรต้น ตัวแปรส่งผ่าน และตัวแปรตาม เพื่อทดสอบว่าตัวแปรส่งผ่านนั้นเป็นตัวแปรส่งผ่านสมบูรณ์ (complete mediator) หรือตัวแปรส่งผ่านบางส่วน (partial mediator)



โดยมีเกณฑ์ในการทดสอบตัวแปรส่งผ่านดังนี้

เกณฑ์การทดสอบ	ค่า β ของตัวแปรต้น	ค่า β ของตัวแปรส่งผ่าน
ไม่เป็นตัวแปรส่งผ่าน	-	ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
เป็นตัวแปรส่งผ่านบางส่วน	มีนัยสำคัญทางสถิติ	มีนัยสำคัญทางสถิติ
เป็นตัวแปรส่งผ่านสมบูรณ์	ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ	มีนัยสำคัญทางสถิติ

ขั้นตอนที่ 5 ทดสอบของโซเบล (Sobel's test) ใช้ค่าสถิติ z เพื่อยืนยันว่าตัวแปรเป็นตัวแปรส่งผ่านตามสูตรคำนวณดังนี้

$$z = \frac{ab}{\sqrt{(b^2SE_a^2) + (a^2SE_b^2)}}$$

โดย a คือ ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยระหว่างตัวแปรต้น และตัวแปรส่งผ่าน
 b คือ ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยระหว่างตัวแปรส่งผ่าน และตัวแปรตาม
 SE_a คือ ค่าความคลาดเคลื่อนในการวิเคราะห์การถดถอยระหว่างตัวแปรต้น และตัวแปรส่งผ่าน
 SE_b คือ ค่าความคลาดเคลื่อนในการวิเคราะห์การถดถอยระหว่างตัวแปรส่งผ่าน และตัวแปรตาม

ตาราง 9

ค่า *tolerance* และค่า *VIF* ของตัวแปรต้นต่างๆที่ได้จากการวิเคราะห์ด้วยสถิติถดถอยพหุคูณ ($N = 180$)

ตัวแปรต้น	<i>tolerance</i>	<i>VIF</i>
บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น	.79	1.28
บุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา	.87	1.16
การรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น	.68	1.48
ความรู้สึกแปลกแยกจากสังคม	.80	1.25

จากตาราง 9 เนื่องจากสถิติการถดถอยพหุคูณเป็นสถิติที่ต้องตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นดังนั้นก่อนการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นตามแนวคิดของ Hair และคณะ (2009) โดยพิจารณาสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น 2 ตัว ต้องไม่ถึง .90 และ ค่า *tolerance* ต้องมีค่ามากกว่า .10 และค่า *VIF* ต้องมีค่าไม่เกิน 10 หลังการตรวจสอบดังกล่าวแล้วไม่พบการละเมิด ดังนั้นแสดงว่าผ่านข้อตกลงเบื้องต้นทางสถิติ จึงดำเนินการตรวจสอบสมมติฐานขั้นต่อไป

จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณพบว่า

1. ผลการวิเคราะห์การถดถอยระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น (ตัวแปรต้น) และการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย (ตัวแปรตาม) ได้ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน (β) มีค่าเท่ากับ 0.225 โดยบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นสามารถอธิบายความแปรปรวนในการเหยียดเพศแบบสองฝักสอง

ฝ่ายได้ร้อยละ 5.1 ($p < .01$) และจากการวิเคราะห์การถดถอยระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น (ตัวแปรต้น) และการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น (ตัวแปรส่งผ่าน) ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน (β) มีค่าเท่ากับ -0.389 โดยบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นสามารถอธิบายความแปรปรวนในการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นได้ร้อยละ 15.1 ($p < .001$) และเมื่อวิเคราะห์การถดถอยในขั้นตอนต่อไประหว่างการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น (ตัวแปรส่งผ่าน) และการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย (ตัวแปรตาม) ได้ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน (β) มีค่าเท่ากับ -0.171 โดยการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นสามารถอธิบายความแปรปรวนในการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่ายได้ร้อยละ 2.9 ($p < .01$) โดยค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานจากการวิเคราะห์ตามลำดับขั้นการทดสอบมีนัยสำคัญทางสถิติจึงผ่านข้อตกลงเบื้องต้นของการทดสอบอิทธิพลการเป็นตัวแปรส่งผ่านตาม Baron และ Kenny (1986) จากนั้นวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น (ตัวแปรต้น) การรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น (ตัวแปรส่งผ่าน) และการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย (ตัวแปรตาม) ได้ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน (β) ของบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นเท่ากับ $.186$ ($p < .05$) แต่ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน (β) ของการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ คือมีค่าเท่ากับ -0.098 ($p > .05$) ดังนั้นจึงไม่สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 6 และสามารถสรุปได้ว่าการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นไม่ได้เป็นตัวแปรส่งผ่านความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย ดังแสดงในตาราง 10

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบเพิ่มเติมว่าการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นเป็นตัวแปรส่งผ่านเฉพาะบางด้านของความสัมพันธ์ระหว่าง บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่ายด้วยการวิเคราะห์การถดถอย โดยแยกองค์ประกอบของการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย คือ การเหยียดเพศแบบเป็นปฏิปักษ์ (hostile sexism) และการเหยียดเพศแบบให้คุณ (benevolent sexism) และพบผลเพิ่มเติมว่า การรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นเป็นตัวแปรส่งผ่านบางส่วน (partial mediator) ในความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และการเหยียดเพศแบบเป็นปฏิปักษ์เท่านั้น โดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น (ตัวแปรต้น) การรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น (ตัวแปรส่งผ่าน) และการเหยียดเพศแบบเป็นปฏิปักษ์ (ตัวแปรตาม) ได้ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน (β) ของบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นเท่ากับ $.221$ ($p < .01$) และของการรู้ซึ่งถึงความรู้สึก

ของผู้อื่นเท่ากับ $-.182$ ($p < .05$) ซึ่งบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น สามารถอธิบายความแปรปรวนในการเหยียดเพศแบบเป็นปฏิบัติได้ร้อยละ 11.3 ($p < .001$) ดังแสดงในตาราง 11 อีกทั้งสามารถสรุปอิทธิพลทางตรง และอิทธิพลทางอ้อมในความสัมพันธ์ของทั้งสามตัวแปรตามสูตรการคำนวณอิทธิพลโดยรวมดังนี้

$$\begin{aligned} \text{อิทธิพลโดยรวม} &= \text{อิทธิพลทางตรง} + \text{อิทธิพลทางอ้อม} \\ .292^{***} &= .221^{**} + (-.389^{***})(-.182^*) \\ .292 &= .221 + .070 \end{aligned}$$

จากการคำนวณสรุปได้ว่าอิทธิพลโดยรวมมีค่าเท่ากับ $.292$ ($p < .001$) อิทธิพลทางตรงมีค่า $.221$ ($p < .01$) และอิทธิพลทางอ้อมมีค่า $.070$ ตามลำดับ สามารถแสดงเป็นแผนภาพได้ดังนี้



ภาพที่ 5 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานของอิทธิพลทางตรงระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นกับการเหยียดเพศแบบเป็นปฏิบัติ และอิทธิพลทางอ้อมที่มีการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นเป็นตัวแปรส่งผ่าน

จากนั้น เมื่อทดสอบไซเบล (Sobel's test) เพื่อยืนยันการเป็นตัวแปรส่งผ่านของการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นในความสัมพันธ์ของบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นกับการเหยียดเพศแบบเป็นปฏิบัติพบว่า มีค่าสถิติ $Z\text{-value}$ เท่ากับ 2.87 ($p < .01$) ดังนั้น การรู้ซึ่งถึงความรู้สึกถึงผู้อื่นเป็นตัวแปรส่งผ่านบางส่วนในความสัมพันธ์ของบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นกับการเหยียดเพศแบบเป็นปฏิบัติ

สำหรับการเหยียดเพศแบบให้คุณ ผลการวิเคราะห์การถดถอยระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น (ตัวแปรต้น) และการเหยียดเพศแบบให้คุณ (ตัวแปรตาม) พบค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน (β) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าเท่ากับ $.038$ ($p > .05$) ดังนั้นจึงไม่ผ่านเกณฑ์ในการวิเคราะห์การเป็นตัว

แปรส่งผ่านในขั้นต่อไป และสรุปได้ว่า การรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นไม่เป็นตัวแปรส่งผ่านความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และการเหยียดเพศแบบให้คุณ

2. ผลการวิเคราะห์การถดถอยระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น (ตัวแปรต้น) และความรู้สึกแปลกแยกจากสังคม (ตัวแปรส่งผ่าน) ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน (β) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าเท่ากับ 0.117 ($p > .05$) ดังนั้นจึงไม่ผ่านข้อตกลงเบื้องต้นในการวิเคราะห์การเป็นตัวแปรส่งผ่านของ Baron และ Kenny (1986) ในขั้นต่อไป จึงอาจสรุปได้ว่าความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมไม่เป็นตัวแปรส่งผ่านความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย และสมมติฐานข้อที่ 6 ไม่ได้รับการสนับสนุน ดังแสดงในตาราง 10

3. ผลการวิเคราะห์การถดถอยระหว่างบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา (ตัวแปรต้น) และการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย (ตัวแปรตาม) ได้ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน (β) มีค่าเท่ากับ 0.478 โดยบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวาสามารถอธิบายความแปรปรวนในการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่ายได้ร้อยละ 22.9 ($p < .001$) และจากการวิเคราะห์การถดถอยระหว่างบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา (ตัวแปรต้น) และการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น (ตัวแปรส่งผ่าน) ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน (β) มีค่าเท่ากับ -0.259 โดยบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวาสามารถอธิบายความแปรปรวนในการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นได้ร้อยละ 6.7 ($p < .001$) และเมื่อวิเคราะห์การถดถอยระหว่างการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น (ตัวแปรส่งผ่าน) และการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย (ตัวแปรตาม) ได้ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน (β) มีค่าเท่ากับ -0.171 โดยการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นสามารถอธิบายความแปรปรวนในการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่ายได้ร้อยละ 2.9 ($p < .01$) โดยค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานจากการวิเคราะห์ตามลำดับขั้นตอนการทดสอบมีนัยสำคัญทางสถิติจึงผ่านข้อตกลงเบื้องต้นของการทดสอบอิทธิพลการเป็นตัวแปรส่งผ่านตาม Baron และ Kenny (1986) จากนั้นวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ระหว่างบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา (ตัวแปรต้น) การรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น (ตัวแปรส่งผ่าน) และการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย (ตัวแปรตาม) ได้ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน (β) ของบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น เท่ากับ 0.465 ($p < .001$) แต่ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน (β) ของการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าเท่ากับ -0.050 ($p > .05$) ดังนั้นจึงสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 6 เป็นบางส่วน และสามารถสรุปได้

ว่า การรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น ไม่เป็นตัวแปรส่งผ่านระหว่างบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา และการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย ดังแสดงในตาราง 10

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์การถดถอยเพิ่มเติม โดยการแยกองค์ประกอบของการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย สรุปเพิ่มเติมได้ว่า การรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นเป็นตัวแปรส่งผ่านบางส่วน (partial mediator) ในความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา และการเหยียดเพศแบบเป็นปฏิปักษ์ (hostile sexism) เท่านั้น โดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณระหว่างบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา (ตัวแปรต้น) การรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น (ตัวแปรส่งผ่าน) และการเหยียดเพศแบบเป็นปฏิปักษ์ (ตัวแปรตาม) ได้ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน (β) ของบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวาเท่ากับ .429 ($p < .001$) และของการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นเท่ากับ -.157 ($p < .05$) ซึ่งบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา และการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นสามารถอธิบายความแปรปรวนในการเหยียดเพศแบบเป็นปฏิปักษ์ได้ร้อยละ 22.4 ($p < .001$) ดังแสดงในตาราง 11 อีกทั้งสามารถสรุปอิทธิพลทางตรง และอิทธิพลทางอ้อมในความสัมพันธ์ของทั้งสามตัวแปรตามสูตรการคำนวณอิทธิพลโดยรวมดังนี้

$$\begin{aligned} \text{อิทธิพลโดยรวม} &= \text{อิทธิพลทางตรง} + \text{อิทธิพลทางอ้อม} \\ .470^{***} &= .429^{***} + (-.259^{***})(-.157^*) \\ .470 &= .429 + .040 \end{aligned}$$

จากการคำนวณสรุปได้ว่าอิทธิพลโดยรวมมีค่าเท่ากับ .470 ($p < .001$) อิทธิพลทางตรงมีค่า .429 ($p < .01$) และอิทธิพลทางอ้อมมีค่า .040 ตามลำดับ สามารถแสดงเป็นแผนภาพได้ดังนี้



ภาพที่ 6 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานของอิทธิพลทางตรงระหว่างบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวากับการเหยียดเพศแบบเป็นปฏิปักษ์ และอิทธิพลทางอ้อมที่มีการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นเป็นตัวแปรส่งผ่าน

จากนั้น เมื่อทดสอบโซเบล (Sobel's test) เพื่อยืนยันการเป็นตัวแปรส่งผ่านของการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นในความสัมพันธ์ของบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวากับการเหยียดเพศแบบเป็นปฏิบัติพบว่า มีค่าสถิติ Z -value เท่ากับ 2.64 ($p < .01$) ดังนั้น การรู้ซึ่งถึงความรู้สึกถึงผู้อื่นเป็นตัวแปรส่งผ่านบางส่วนในความสัมพันธ์ของบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวากับการเหยียดเพศแบบเป็นปฏิบัติ

สำหรับการเหยียดเพศแบบให้คุณ (benevolent sexism) ผลการวิเคราะห์การถดถอยระหว่างบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา (ตัวแปรต้น) และการเหยียดเพศแบบให้คุณ (ตัวแปรตาม) พบค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน (β) เท่ากับ .274 ($p < .001$) แต่เมื่อวิเคราะห์การถดถอยระหว่าง การรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น (ตัวแปรส่งผ่าน) และการเหยียดเพศแบบให้คุณ (ตัวแปรตาม) พบค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน (β) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าเท่ากับ .030 ($p > .05$) ดังนั้นจึงไม่ผ่านเกณฑ์ในการวิเคราะห์การเป็นตัวแปรส่งผ่านในขั้นต่อไป ดังแสดงในตาราง 11 และสรุปได้ว่า การรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นไม่เป็นตัวแปรส่งผ่านความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา และการเหยียดเพศแบบให้คุณ

4. ผลการวิเคราะห์การถดถอยระหว่างบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา (ตัวแปรต้น) และความรู้สึกแปลกแยกจากสังคม (ตัวแปรส่งผ่าน) พบว่าค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน (β) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าเท่ากับ 0.080 ($p > .05$) ดังนั้นจึงไม่ผ่านข้อตกลงเบื้องต้นในการพิจารณาการเป็นตัวแปรส่งผ่านตาม Baron และ Kenny (1986) ในขั้นต่อไป และสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 6 เป็นบางส่วน คือความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมไม่เป็นตัวแปรส่งผ่านระหว่างบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา และการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย ดังแสดงในตาราง 10

ตาราง 10

ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน (β) สัมประสิทธิ์การถดถอย (b) และความคลาดเคลื่อน (SE) สัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) จากการวิเคราะห์การถดถอย และการถดถอยพหุคูณ ตามขั้นตอนการทดสอบ สมมติฐานขั้นที่ 1-4

การวิเคราะห์การถดถอยโดยเลือกตัวแปร		ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน (β)	สัมประสิทธิ์การถดถอย (b)	ความคลาดเคลื่อน (SE)	สัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2)
ตัวแปร	ตัวแปร				
SDO	AS	.225**	.236	.077	.051**
SDO	EMP	-.389***	-.232	.041	.151***
EMP	AS	-.171*	-.302	.130	.029*
SDO	AS	.186*	.196	.083	-
EMP		-.098	-.174	.140	.059**
SDO	ALN	.117	.099	.063	.014
RWA	AS	.478***	.551	.076	.229***
RWA	EMP	-.259***	-.170	.047	.067***
RWA	AS	.465***	.536	.078	-
EMP		-.050	-.089	.120	.231***
RWA	ALN	.080	.074	.069	.006

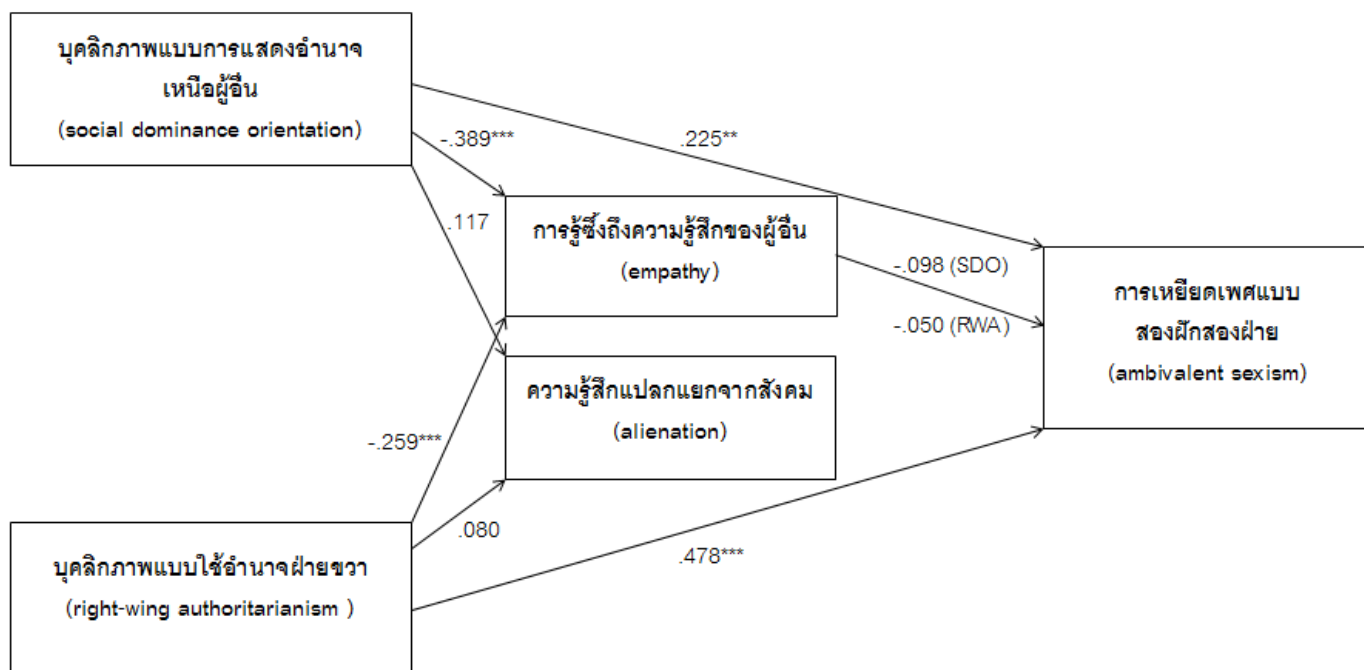
* $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .001$

ตาราง 11

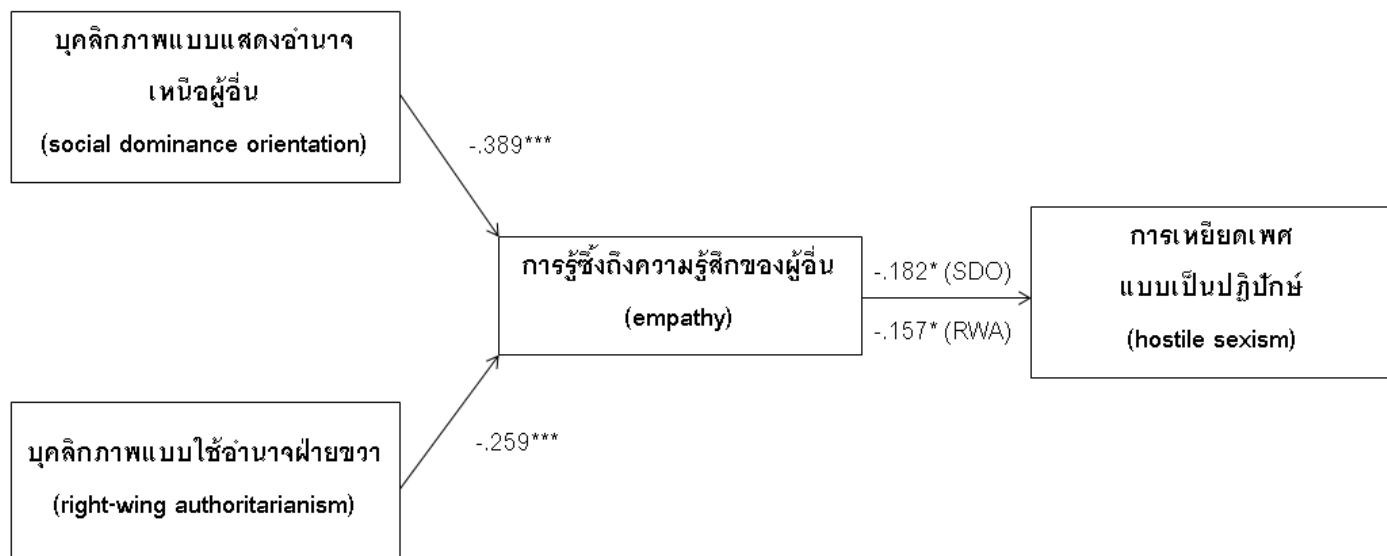
ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน (β) สัมประสิทธิ์การถดถอย (b) และความคลาดเคลื่อน (SE) สัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) จากการวิเคราะห์การถดถอย และการถดถอยพหุคูณ โดยแยกองค์ประกอบของการเหยียดเพศแบบสองฝั่งสองฝ่าย

การวิเคราะห์การถดถอยโดยเลือกตัวแปร		ค่า	สัมประสิทธิ์	ความคลาด	สัมประสิทธิ์
แบบ Enter		สัมประสิทธิ์	การถดถอย	เคลื่อน	การทำนาย
		การถดถอย	(b)	(SE)	(R^2)
		มาตรฐาน			
ตัวแปร	ตัวแปร	(β)			
SDO	AS (H)	.292***	.214	.053	.085***
SDO	EMP	-.389***	-.232	.041	.151***
EMP	AS (H)	-.268***	-.331	.089	.067***
SDO	AS (H)	.221**	.162	.056	-
EMP		-.182*	-.225	.095	.113***
SDO	AS (B)	.038	.022	.043	.001
RWA	AS (H)	.470***	.379	.053	.221***
RWA	EMP	-.259***	-.170	.047	.067***
RWA	AS (H)	.429***	.346	.055	-
EMP		-.157*	-.193	.083	.244***
RWA	AS (B)	.274***	.173	.045	.075***
EMP	AS (B)	.030	.029	.072	.001

* $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .001$



ภาพที่ 7 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น บุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา การรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น ความรู้สึกแปลกแยกจากสังคม และการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย



ภาพที่ 8 อิทธิพลการเป็นตัวแปรส่งผ่านของการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น ในความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น บุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา และการเหยียดเพศแบบเป็นปฏิปักษ์

บทที่ 4

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงอิทธิพลของบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวาต่อการเหยียดเพศโดยมีการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น และความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมเป็นตัวแปรส่งผ่าน ผู้วิจัยจึงขออภิปรายผลโดยแยกออกเป็นส่วนๆ ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย

จากผลการวิเคราะห์ทางสถิติด้วยสหสัมพันธ์แบบเพียร์สันพบว่าสมมติฐานข้อนี้ได้รับการสนับสนุนโดยบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย ($r = .23, p < .01$) ทั้งนี้ เนื่องจากผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นสูงจะมีแนวโน้มชื่นชอบในคตินิยมที่เกี่ยวข้องกับการเพิ่มลำดับชั้นทางสังคม โดยคตินิยมนี้เองเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้กลุ่มบุคคลเหล่านี้มองการเลือกปฏิบัติว่าเป็นสิ่งถูกต้อง ต่างจากผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นต่ำที่มีแนวโน้มชื่นชอบคตินิยมที่เกี่ยวข้องกับการลดลำดับชั้นทางสังคม ดังนั้น ในบริบททางเพศ ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นสูงจึงมีความเชื่อเกี่ยวกับเพศในลักษณะที่ว่า เพศชาย และหญิงมีลักษณะทางธรรมชาติที่แตกต่างกัน จึงส่งผลให้มีบทบาทการดำรงชีวิตที่แตกต่างกันด้วย โดยผู้ชายมักจะได้รับบทบาทของการเป็นผู้นำทั้งในด้านศาสนา สังคม ตลอดจนการเมืองการปกครอง ซึ่งการมีบทบาททางเพศที่แตกต่างกันเช่นนี้ ก็มีส่วนในการสนับสนุนให้ลำดับชั้นทางสังคมยังคงอยู่ต่อไป ก่อเกิดเป็นความไม่เท่าเทียมกันในสังคม (Sidanius, Pratto, Martin, & Stallworth, 1991) นอกจากนี้จากผลการวิเคราะห์ทางสถิติด้วยสหสัมพันธ์ โดยแยกองค์ประกอบของการเหยียดเพศ พบว่า องค์ประกอบการเหยียดเพศแบบเป็นปฏิปักษ์ (hostile sexism) มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น ($r = .29, p < .01$) และองค์ประกอบการเหยียดเพศแบบให้คุณ (benevolent sexism) ไม่มีสหสัมพันธ์กับบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น ($r = .034, p > .05$) ซึ่งสามารถอธิบายเพิ่มเติมได้ว่า นอกจากการมีมุมมองเรื่องความไม่เท่าเทียมกันทางเพศในทางบวกแล้วนั้น ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นสูงยังมองว่าเหตุการณ์ทางเพศที่เลวร้ายต่างๆ เช่น การข่มขืน การล่วง

ละเมิดทางเพศ เป็นต้น มีสาเหตุจากผู้หญิง ดังนั้น ผู้หญิงก็สมควรแล้วที่จะได้รับการประณามมากกว่าผู้ชาย (Burt, 1980) ซึ่งลักษณะนี้สอดคล้องกับการเหยียดเพศแบบเป็นปฏิบัติที่มองผู้หญิงที่มีบทบาทชัดกับจารีตประเพณีในลักษณะการดูถูก และประณามหยามเหยียด

สมมติฐานที่ 2 บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นมีสหสัมพันธ์ทางลบกับการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น

จากผลการวิเคราะห์ทางสถิติด้วยสหสัมพันธ์แบบเพียร์สันพบว่าสมมติฐานข้อนี้ได้รับการสนับสนุนโดยบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นมีสหสัมพันธ์ทางลบกับการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น ($r = -.39, p < .01$) ทั้งนี้ เนื่องจากผู้ที่มีการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ตระหนักถึงสุขภาวะของผู้อื่น จะมีอคติเกี่ยวกับการแบ่งแยก ต่อด้านสมาชิกนอกกลุ่มต่ำ และมักมีความสัมพันธ์ระหว่างผู้อื่นอย่างเท่าเทียม ส่วนสำหรับผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นมักจะเชื่อในการแบ่งแยกลำดับชั้นทางสังคมจึงอาจส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการขับไล่บุคคลจำนวนหนึ่งให้กลายเป็นกลุ่มที่ต่ำกว่าตน ตลอดจนการตั้งนโยบายที่เป็นผลเสียต่อบุคคลกลุ่มนั้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยที่พบว่า การรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น (empathy) ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ (altruism) และความร่วมมือร่วมใจ (communality) นั้น มีสหสัมพันธ์ทางลบกับบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น (Sidanius, Pratto, Martin, & Stallworth, 1994) โดยกล่าวไว้ว่า ลักษณะการช่วยเหลือสังคม (prosocial orientation) จะช่วยลดความรู้สึก และพฤติกรรมที่แสดงออกถึงการมีอคติต่อสมาชิกนอกกลุ่มได้ อีกทั้งผลการวิจัยจำนวนหนึ่งที่กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นว่า ในบริบทของบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นซึ่งมีความเชื่อในมายาคติเกี่ยวกับการเพิ่ม และการแบ่งแยกลำดับชั้นทางสังคมนั้น การรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นสามารถลดความเชื่อเหล่านั้นได้ (Depret & Fiske, 1993; Markus & Kitayama, 1991)

สมมติฐานที่ 3 บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับความรู้สึกแปลกแยกจากสังคม

จากการวิเคราะห์ทางสถิติด้วยสหสัมพันธ์แบบเพียร์สันปรากฏว่า ผลการวิจัยไม่สนับสนุนสมมติฐานข้อนี้ โดยบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นไม่มีสหสัมพันธ์กับความรู้สึกแปลกแยกจากสังคม ($r = .12,$

$p > .05$) จึงไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ Nicol (2007) ที่พบว่าความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และอธิบายว่าบุคคลที่แปลกแยกจากสังคมนั้นมักไม่เคยรับรู้ หรือมีประสบการณ์ที่ทำให้มองการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นว่าเป็นสิ่งที่มีค่า และมีความหมายเลย จึงทำให้บุคคลเหล่านี้รู้สึกผูกพันทางอารมณ์ต่ำ อีกทั้งมองสมาชิกนอกกลุ่มว่าเป็นคู่แข่งของตน เกิดเป็นความต้องการในอำนาจที่เหนือกว่า ดังนั้นย่อมส่งเสริมความเชื่อเกี่ยวกับการเพิ่มลำดับชั้นทางสังคม หรือสนับสนุนความไม่เท่าเทียมกันในสังคมนั่นเอง แต่สำหรับการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบด้วยนิสิตนักศึกษาเท่านั้น ซึ่งเป็นกลุ่มวัยที่มีโอกาสได้พบปะพูดคุย และปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นทั้งในเรื่องการเรียน การศึกษา หรือเรื่องอื่นๆ เสมอ นอกจากนี้ตามทฤษฎีพัฒนาการทางจิตสังคม 8 ขั้นของ Erikson (1963) กลุ่มช่วงวัยนี้ยังเป็นช่วงที่อยู่ในขั้นพัฒนาการบุคลิกภาพความรู้สึกสัมพันธ์ภาพ และเป็นมิตรกับบุคคลอื่น และหลีกเลี่ยงความรู้สึกโดดเดี่ยวอ้างว้าง หรือที่ Erikson เรียกว่า intimacy VS. isolation ดังนั้นผู้วิจัยจึงตั้งข้อสังเกตว่า กลุ่มคนวัยนี้อาจไม่มีแนวโน้มที่จะมองว่าการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นเป็นสิ่งที่ไร้ค่า และไม่มี ความหมาย และคะแนนเฉลี่ยจากการตอบมาตรความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมก็จัดว่าไม่สูงคือ 2.80 ส่งผลให้ ไม่พบความสัมพันธ์กับคะแนนบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และไม่สนับสนุนสมมติฐานข้อนี้

สมมติฐานที่ 4 บุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวามีสหสัมพันธ์ทางบวกกับการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย

จากผลการวิเคราะห์ทางสถิติด้วยสหสัมพันธ์แบบเพียร์สันปรากฏว่า ผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานข้อนี้ โดยบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวามีสหสัมพันธ์ทางบวกกับการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย ($r = .48, p < .01$) อีกทั้งผลการวิเคราะห์ทางสถิติด้วยสหสัมพันธ์ โดยแยกองค์ประกอบของการเหยียดเพศพบว่า องค์ประกอบการเหยียดเพศแบบเป็นปฏิปักษ์ (hostile sexism) มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา ($r = .47, p < .01$) และองค์ประกอบการเหยียดเพศแบบให้คุณ (benevolent sexism) มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา ($r = .274, p < .01$) ทั้งนี้ เนื่องจาก ลักษณะหนึ่งของผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวานั้นคือ การเคารพ และเคร่งครัดต่อขนบธรรมเนียม และบรรทัดฐานของสังคมในแบบไม่สามารถยืดหยุ่นได้ หรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า การกระทำที่เพิกเฉย หรือขัดแย้งกับขนบธรรมเนียม และบรรทัดฐานของสังคมนั้นถือเป็นการกระทำที่ร้ายแรงมากที่สุด ซึ่งผู้ฝ่าฝืนควรได้รับ

บทลงโทษที่ก่อให้เกิดความเจ็บปวดทั้งทางร่างกาย และจิตใจ (Altemeyer, 1988) ดังนั้นในบริบทของมุมมองทางเพศ ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายชายจึงมีความเชื่อว่าเพศชายเหนือกว่าเพศหญิง ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม ตลอดจนการเมืองการปกครอง ตามแบบขนบธรรมเนียมในอดีตที่ผ่านมา ดังนั้นผู้หญิงจึงตกเป็นรอง หรือ เสียเปรียบเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Duckitt และ Sibley (2007) ที่พบว่ากลุ่มผู้สนับสนุนแนวคิดสตรีนิยม (feminists) ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีบรรทัดฐาน และค่านิยมหลักในทำนองสวนทางกับการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย คือมีอุดมการณ์ที่พยายามส่งเสริม และยกระดับสถานภาพ และบทบาททางสังคมของผู้หญิงไม่ให้ต่ำต้อยกว่าผู้ชาย ส่งผลให้กลุ่มผู้สนับสนุนแนวคิดสตรีนิยมมีสหสัมพันธ์ทางลบกับบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายชาย

สมมติฐานที่ 5 บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายชาย

จากผลการวิเคราะห์ทางสถิติด้วยสหสัมพันธ์แบบเพียร์สันปรากฏว่า สมมติฐานข้อนี้ได้รับการสนับสนุน โดยบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายชาย ($r = .34, p < .01$) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Altemeyer (1998) ที่พบว่า บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายชาย เนื่องจาก ทั้งสองบุคลิกภาพนี้มักจะเกิดขึ้นพร้อมกันทั้งในผู้ตาม และผู้นำ โดยบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นเป็นลักษณะความต้องการเหนือกว่าผู้อื่น และบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายชายเป็นลักษณะของการเคารพ และเชื่อฟังคำสั่งของผู้นำอย่างเคร่งครัด ในทางกลับกันก็ใช้อำนาจกับผู้ที่อำนาจต่ำกว่า อีกทั้งสอดคล้องกับผลการวิจัยอื่นๆ ในกลุ่มตัวอย่างหลายประเทศ โดยมักพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในประเทศที่มีการแข่งขันสูง และไม่มีความเท่าเทียมกัน จะมีลักษณะบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นสูง และกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในประเทศที่มีภัยคุกคามทางสังคม และเต็มไปด้วยอันตรายจะมีลักษณะบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายชายสูง (Duckitt, 2001) ซึ่งอาจสรุปได้ว่า ทั้งตัวแปรบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายชาย ถูกอิทธิพลจากปัจจัยทำนองเดียวกัน นั่นคือ บรรยากาศทางสังคม และนโยบายทางการเมือง จึงทำให้ทั้งสองตัวแปรนี้มีแนวโน้มเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้นในแต่ละประเทศจึงพบความเข้มข้นในความสัมพันธ์ระหว่างสองตัวแปรนี้แตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น ประเทศอิตาลี และเยอรมันี่ที่มีความแตกต่างทางอุดมการณ์สูง (strong

ideological contrast) จะพบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างสองตัวแปรนี้เท่ากับ .66 ($p < .001$) ทั้งคู่ ซึ่งสูงกว่าประเทศสหรัฐอเมริกา ($r = .21, p < .05$) และแอฟริกาใต้ ($r = .21, p < .01$) ที่มีความแตกต่างทางอุดมการณ์ต่ำ (minor ideological contrast) และมีโครงสร้างทางการเมืองที่สามารถยืดหยุ่นได้ (Roccatto & Ricolfi, 2005)

สมมติฐานที่ 6 บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวาสามารถทำนายการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่ายได้ โดยมีการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น และความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมเป็นตัวแปรส่งผ่านระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย

6.1 บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นสามารถทำนายการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่ายได้

จากการวิเคราะห์ทางสถิติด้วยการวิเคราะห์ถดถอยปรากฏว่า ผลการวิจัยสนับสนุนส่วนนี้ของสมมติฐานที่ 6 โดยบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น สามารถทำนายการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่ายได้ ($\beta = .225$) โดยบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น สามารถอธิบายความแปรปรวนในการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่ายได้ร้อยละ 5.1 ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยที่พบว่าตัวแปรบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นเป็นตัวแปรทำนายที่ดีของการเกิดอคติ (Sibley & Duckitt, 2008) โดยผู้ที่นิยมแสดงอำนาจ ต้องการเหนือกว่าผู้อื่น มักเป็นปฏิปักษ์ต่อผู้หญิง และการมีบทบาททางเพศที่แตกต่างกัน โดยผู้ชายมักเป็นผู้นำในด้านต่างๆ ส่วนผู้หญิงตกเป็นรอง เป็นเบี้ยล่าง หรือเสียเปรียบผู้ชาย จึงนำไปสู่การเลือกปฏิบัติต่อผู้ที่ต่ำต้อยกว่า และการรังเกียจผู้หญิง และผู้ชายอย่างแบ่งแยกกัน

6.2 บุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวาสามารถทำนายการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่ายได้

จากการวิเคราะห์ทางสถิติด้วยการวิเคราะห์ถดถอยปรากฏว่า ผลการวิจัยสนับสนุนส่วนนี้ของสมมติฐานที่ 6 โดยบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวาสามารถทำนายการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่ายได้ ($\beta = .478$) โดยบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวาสามารถอธิบายความแปรปรวนในการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่ายได้ร้อยละ 22.9 ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยที่พบว่า บุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา เป็นตัวแปรทำนายที่ดีของการเกิดอคติ (Sibley & Duckitt, 2008) ขณะเดียวกันก็ยังคงยึดบทบาทที่มีมาในอดีต

โดยเฉพาะบทบาททางเพศที่มองว่า ผู้หญิงตกเป็นรองทั้งในด้านสถานะทางสังคม เศรษฐกิจ ตลอดจนการเมือง การปกครอง

6.3 การรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น และความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมเป็นตัวแปรส่งผ่านระหว่าง บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย

จากผลการวิเคราะห์ทางสถิติด้วยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณปรากฏว่า ผลการวิเคราะห์ไม่สนับสนุน ส่วนนี้ของสมมติฐานที่ 6 โดยผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น (ตัวแปรต้น) และการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย (ตัวแปรตาม) โดยมีการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น และความรู้สึกแปลกแยกจากสังคม (ตัวแปรส่งผ่าน) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ การถดถอยมาตรฐานไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าเท่ากับ -0.098 ($p > .05$) และ 0.117 ($p > .05$) ตามลำดับ แต่เมื่อวิเคราะห์โดยแยกองค์ประกอบของการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่ายกลับพบว่า การรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นเป็นตัวแปรส่งผ่านบางส่วนระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และการเหยียดเพศแบบเป็นปฏิปักษ์ ซึ่งตามงานวิจัยของ McFarland (2010) พบว่า บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นสามารถทำนายอคติโดยรวมได้ โดยมีการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นเป็นตัวแปรส่งผ่าน โดยบุคคลที่หลีกเลี่ยงการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น มักจะหลีกเลี่ยงความรู้สึกในการรับผิดชอบต่อผู้ที่ได้รับความเจ็บปวดด้วย เกิดเป็นบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นสูง กล่าวคือ มีการรับรู้สุขภาพของผู้อื่น หรือกลุ่มอื่น ต่ำ และด้วยเหตุนี้เอง บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นจึงลดการเกิดการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น และจากผลการวิจัยครั้งนี้ที่พบการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นเป็นตัวแปรส่งผ่านบางส่วนระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และการเหยียดเพศแบบเป็นปฏิปักษ์เพียงองค์ประกอบเดียว ผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตไว้ว่า การรับรู้สุขภาพของผู้อื่นต่ำซึ่งเป็นลักษณะหนึ่งของบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นนั้น คือ การไม่รับรู้ หรือไม่ตระหนักถึงความเสียเปรียบขาดทางเลือก และสถานะลำเค็ญของกลุ่มที่ด้อยโอกาสในสังคม จากการรับรู้ผู้อื่นเช่นนี้จึงอาจส่งผลในบริบททางเพศ ซึ่งในการวิจัยนี้คือการมีเจตคติหยามเหยียดดูแล และไม่ยอมรับผู้หญิงที่ไม่ประพฤติปฏิบัติตนตามจารีตประเพณี หรือผู้หญิงที่ประสบเหตุการณ์เลวร้ายมาในชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งเหตุการณ์เลวร้ายในบริบทการปฏิสัมพันธ์กับเพศชาย เกิดเป็นการเหยียดเพศแบบเป็นปฏิปักษ์ ผลการวิจัยจึงพบบทบาทการเป็นตัวแปรส่งผ่านของการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นระหว่างตัวแปรอิสระ และมิติหนึ่งของตัวแปรตามดังกล่าว

สำหรับการเหยียดเพศมิติการให้คุณนั้น ผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่าผู้คนส่วนใหญ่ในสังคมไทยยังไม่ตระหนักเท่าที่ควรว่าเป็นเจตคติที่บั่นทอนสถานภาพ และสุขภาพะของผู้อื่น กล่าวคือ การรับรู้ที่ผู้อื่นเป็นเพศที่อ่อนแอ ควรได้รับการปกป้องดูแล และทะนุถนอม ก็เป็นลักษณะหนึ่งของการเหยียดเพศเช่นกัน และยังเป็นตัวขัดขวางความเสมอภาคทางเพศด้วย ดังนั้นจึงไม่แปลกใจที่ทั้งผู้ที่มีการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นสูง และผู้ที่มี การรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นต่ำจะไม่แตกต่างกันในคะแนนการเหยียดเพศแบบให้คุณ หรือไม่แตกต่างกันในเจตคติเห็นด้วยกับการตีตรา ปกป้องทะนุถนอมผู้อื่น การรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นจึงไม่สามารถทำนายเจตคติต่อการเหยียดเพศแบบให้คุณได้ และไม่เป็นตัวแปรส่งผ่านเช่นเดียวกับการเหยียดเพศแบบเป็นปฏิบัติ ดังนั้นสังคมไทยจึงสมควรหันมาให้ความสำคัญกับผลเสียของการเหยียดเพศแบบให้คุณ ซึ่งจากงานวิจัยในต่างประเทศที่ได้ศึกษากันอย่างแพร่หลายเกี่ยวกับผลของการเหยียดเพศแบบให้คุณนั้น พบว่า แม้การเหยียดเพศแบบให้คุณนั้นจะเป็นการรับรู้ผู้อื่นในเชิงบวกก็ตาม แต่ก็ไม่ช่วยส่งเสริมให้ผู้อื่นมีความเท่าเทียมกับผู้ชายเลย เนื่องจากผู้อื่นกลับรู้สึกมั่นคงปลอดภัยเฉพาะเมื่อพวกเขาได้รับการปกป้องดูแลจากผู้ที่มิสถานะสูงกว่า ซึ่งนั่นคือ ผู้ชาย (Glick & Fiske, 2001) ตัวอย่างเช่น งานวิจัยของ Rudman และ Heppen (2000) ที่พบว่า นักศึกษาหญิงที่กำลังมีคู่รัก และมองคู่รักของตนในลักษณะเป็นอัศวิน หรือวีรบุรุษที่ให้เกียรติ และคุ้มครองผู้อื่น (chivalrous images) มักเป็นผู้ที่ตั้งเป้าหมายในชีวิตต่ำ และมีความทะเยอทะยานลดต่ำลง เนื่องจากนักศึกษาหญิงเหล่านี้มองว่า สิ่งต่างๆ ในชีวิตของตนขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ของสามีในอนาคต อีกทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Moya, Expósito, และ Casado (1999) ที่ศึกษาในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงในประเทศสเปน พบว่า ผู้หญิงที่ไม่ได้ทำงานมีคะแนนการเหยียดเพศแบบให้คุณสูงกว่าผู้หญิงที่ทำงาน

นอกจากนี้ การที่การรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นจะเป็นตัวแปรส่งผ่านระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่ายได้นั้น อาจเกิดขึ้นเฉพาะในกรณีของผู้ที่มีประสบการณ์อย่างเข้มข้นเกี่ยวกับสมาชิกนอกกลุ่มมาก่อนเท่านั้น (Shapiro & Penrod, 1986) เพราะการมีประสบการณ์เกี่ยวกับสมาชิกนอกกลุ่มทำให้เกิดการรับรู้ และเข้าใจถึงความรู้สึกของผู้อื่น และนำไปสู่การรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น ซึ่งจะทำหน้าที่เป็นตัวแปรส่งผ่านบางส่วนไปสู่การเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย อีกทั้งยังพบงานวิจัยของ Pagotto, Voci, และ Maculan (2010) ที่กล่าวว่า ยิ่งมีการติดต่อกับกลุ่มผู้อพยพพลัดถิ่นจะส่งผลต่อการลดลงของการเกิดอคติต่อกลุ่มคนเหล่านั้น ในทำนองเดียวกัน ความรู้สึกแปลกแยก

จากสังคมจะเป็นตัวแปรส่งผ่านระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่ายได้นั้น ก็ต่อเมื่อ เป็นผู้ที่มิประสพการณ์ที่ก่อให้เกิดความรู้สึกแปลกแยกทางสังคม เช่น ผู้ว่างงาน ชนกลุ่มน้อย คนจรจัด เป็นต้น ซึ่งความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมจะทำหน้าที่เป็นตัวแปรส่งผ่านไปสู่การเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย โดยการวิจัยนี้ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มนิสิตเท่านั้น ซึ่งมีแนวโน้มที่จะมีประสพการณ์เกี่ยวกับความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมค่อนข้างต่ำ

6.4 การรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น และความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมไม่เป็นตัวแปรส่งผ่านระหว่างบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา และการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย

จากผลการวิเคราะห์ทางสถิติด้วยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณปรากฏว่าผลการวิเคราะห์ห้สนับสนุนส่วนนี้ของสมมติฐานที่ 6 อาจกล่าวได้ว่า การรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น และความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมไม่เป็นตัวแปรส่งผ่านในความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา และการเกิดอคติ ซึ่งในกรณีนี้คือการเหยียดเพศ ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Duckitt และ Sibley (2010) อีกทั้งงานวิจัยของ McFarland (2010) ที่พบว่าบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา และบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นมีรูปแบบภายใต้กลไกที่แตกต่างกัน กล่าวคือ บุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวาสามารถทำนายอคติโดยรวมได้ โดยมีเพียงการใช้เหตุผลทางศีลธรรม (principled moral reasoning) เป็นตัวแปรส่งผ่านเท่านั้น แต่สำหรับบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นสามารถทำนายอคติโดยรวมได้โดยมีทั้งการใช้เหตุผลทางศีลธรรม และการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นเป็นตัวแปรส่งผ่าน ซึ่งการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นเป็นพื้นฐานเชิงอารมณ์ต่อการไม่ยอมรับอคติต่างๆ ส่วนการใช้เหตุผลทางศีลธรรมเป็นพื้นฐานเชิงเหตุผลต่อการกระทำต่างๆ โดยบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวาจะลดกระบวนการการใช้เหตุผลลง แต่ไม่พบการลดลงของการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น อีกทั้งยังพบว่า การใช้เหตุผลทางศีลธรรมเป็นตัวแปรส่งผ่านระหว่างบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา และการเกิดอคติ ส่วนบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นนั้น บุคคลที่ไม่มี การรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นก็มักจะหลีกเลี่ยงความรู้สึกที่จะรับผิดชอบต่อผู้ที่ได้รับความเจ็บปวดด้วย เกิดเป็นบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นสูง อีกทั้ง ไม่รับรู้ถึงความแตกต่างของพฤติกรรมในเชิงศีลธรรม ซึ่งเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า การใช้เหตุผลทางศีลธรรม นั่นเอง ดังนั้น บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น สามารถลดการเกิด การรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น และการใช้เหตุผลทางศีลธรรมได้ อีกทั้งยังพบงานวิจัยเกี่ยวกับตัวแปรส่งผ่านระหว่างบุคลิกภาพแบบใช้

อำนาจฝ่ายขวา และอคติของ Duckitt และ Sibley (2007) ที่พบว่า การรับรู้ถึงการคุกคามความปลอดภัยของกลุ่มเป็นตัวแปรส่งผ่านระหว่างบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา และการเกิดอคติได้เช่นกัน

อย่างไรก็ตาม จากผลการวิจัยเพิ่มเติม โดยแยกองค์ประกอบของการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย พบว่า การรับรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นเป็นตัวแปรส่งผ่านบางส่วนระหว่างบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวากับการเหยียดเพศแบบเป็นปฏิบัติ ผู้วิจัยจึงตั้งข้อสังเกตไว้ว่า ลักษณะสำคัญหนึ่งของบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา คือ ความก้าวร้าวต่อบุคคลที่ฝ่าฝืนบรรทัดฐานทางสังคม ดังนั้นในบริบททางเพศ เช่น ผู้หญิงทำงาน ผู้หญิงที่มีลักษณะยั่วยวน เป็นต้น บุคคลเหล่านี้จึงสมควรได้รับความเจ็บปวดทั้งทางร่างกาย และจิตใจ ซึ่งลักษณะเช่นนี้จึงขัดขวางการเกิดการเรียนรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น ด้วยการมองข้ามคุณค่าของผู้อื่นไป อีกทั้งยังนำไปสู่การเหยียดเพศแบบเป็นปฏิบัติที่รับรู้ผู้หญิงที่มีบทบาทขัดกับบรรทัดฐานเดิมของสังคมในทางประณามหยามเหยียด

7. การวิเคราะห์เพิ่มเติม

จากการวิเคราะห์ทางสถิติเพิ่มเติมด้วยการหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน พบผลดังนี้

7.1 การรับรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นมีสหสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับค่อนข้างสูงกับความรู้สึกแปลกแยกจากสังคม ($r = -.44, p < .01$) ทั้งนี้เนื่องจาก บุคคลที่รู้สึกแปลกแยกจากสังคม เชื่อว่าการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นเป็นสิ่งที่ไร้ค่า และไม่มีจุดหมายเลย ซึ่งอาจส่งผลให้เกิดการปฏิเสธการเข้าสังคม (social rejection) หรือการตัดขาดจากสังคม (social exclusion) อีกทั้งยังส่งผลทางอารมณ์ โดยบุคคลที่รู้สึกแปลกแยกจากสังคมจะปิดกั้นอารมณ์ต่างๆ ที่จะเข้าหาตน ดังนั้น การรับรู้ทางอารมณ์ความรู้สึกอันเป็นผลจากอารมณ์ของผู้อื่น ซึ่งก็คือ การรับรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น จึงลดต่ำลงในผู้ที่แปลกแยกทางสังคมสูงอย่างเห็นได้ชัดเจน และอาจนำไปสู่การลดลงของพฤติกรรมความช่วยเหลือทางสังคมอีกด้วย (Twenge et al., 2007)

7.2 บุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวามีสหสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับปานกลางกับการรับรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น ($r = -.26, p < .01$) ซึ่งสอดคล้องกับตามที่ Altemeyer (1988) เสนอว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวาสูงมักมองมองโลกในแง่ร้าย เต็มไปด้วยอันตราย จึงพยายามป้องกันตนจากสิ่งเหล่านั้น ด้วยการปฏิบัติตนตามกฎหมาย ขนบธรรมเนียม และบรรทัดฐานอย่างเคร่งครัด ซึ่ง

ลักษณะสำคัญหนึ่งของบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา คือ ความก้าวร้าวต่อบุคคลที่ฝ่าฝืนกฎ บรรทัดฐาน หรือระเบียบแบบแผน โดยการทำให้บุคคลเหล่านั้นได้รับความเจ็บปวดทั้งทางร่างกาย และจิตใจ ซึ่งนอกจากผู้ฝ่าฝืนกฎต่างๆ แล้วนั้น ยังรวมถึงชนกลุ่มน้อย หรือผู้ที่มีอำนาจต่ำกว่าด้วย ด้วยลักษณะเช่นนี้จึงขัดขวางการเกิดการเรียนรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น ด้วยการมองข้ามคุณค่าของผู้อื่นไป

7.3 ความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมมีสหสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับค่อนข้างต่ำกับการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย ($r = .23, p < .01$) ความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมมักไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ดังนั้นผู้ที่มีประสบการณ์ที่ก่อให้เกิดความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมนั้นจะมีพฤติกรรมแยกตัวออกจากสังคม (Simmons, 1966) อีกทั้งยังพบว่า ความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมมีสหสัมพันธ์ทางลบกับแนวคิดเรื่องมนุษยธรรม (humanity) ที่มองว่า มนุษย์ดี และมีคุณค่า ดังนั้นจึงอาจส่งผลให้เกิดพฤติกรรมความก้าวร้าวต่อผู้อื่นขึ้น (Tolor & LeBlanc, 1971) โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อรับรู้ว่ามีผู้อื่นเป็นฝ่ายตรงข้ามกับตน หรือต่ำต้อยกว่าตน ดังนั้นในบริบททางเพศที่ผู้หญิงมักตกเป็นรองผู้ชายในทุกด้าน จึงเกิดเป็นแนวโน้มความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกแปลกแยกจากสังคม และการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย ในทิศทางบวก

7.4 การรับรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นมีสหสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับต่ำกับการเหยียดเพศแบบสองฝักสอง ($r = -.17, p < .05$) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Eisenberg และ Miller (1987) ที่พบว่า ผู้ที่มีการรับรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นสูงก็จะมีพฤติกรรมการช่วยเหลือทางสังคมสูงด้วยเช่นกัน อีกทั้งการรับรู้ถึงอารมณ์ความรู้สึกของผู้อื่นก็เป็นองค์ประกอบสำคัญในการลดอคติลงได้ (Andreychik & Gill, in press) โดยองค์ประกอบหนึ่งของการรับรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น คือ การเข้าใจทัศนคติของผู้อื่น (perspective taking) สามารถลดการเกิดอคติ และพฤติกรรมการแบ่งแยกลำดับชั้นลงได้ ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า การตระหนักถึงอารมณ์ความรู้สึกของผู้อื่นนั้น และการแบ่งปันประสบการณ์ทางอารมณ์ร่วมกับผู้อื่น ช่วยให้การเกิดอคติโดยรวมลดลงได้ ซึ่งรวมถึง การเหยียดเพศ ด้วยนั่นเอง

7.5 บุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา และความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมมีสหสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .08, p > .05$) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Nicol (2007) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น บุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา และความรู้สึกแปลกแยก

จากสังคม และพบว่าตัวแปรบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับความรู้สึกแปลกแยกทางสังคม ในขณะที่ตัวแปรบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวาซึ่งมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และสามารถทำนายการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่ายได้เช่นเดียวกัน กลับไม่พบสหสัมพันธ์ใดกับตัวแปรความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมเลย ทั้งนี้อาจเนื่องด้วยองค์ประกอบด้านอำนาจของทั้งสองตัวแปรที่มีผลต่อความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมแตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาอิทธิพลของบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวาต่อการเหยียดเพศทั้งอิทธิพลทางตรง และโดยมีการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น และความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมเป็นตัวแปรส่งผ่าน ทั้งนี้เนื่องจากในประเทศไทยยังไม่มีการศึกษาบทบาทของการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น และความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมในฐานะเป็นตัวแปรส่งผ่านไปสู่การเหยียดเพศ ซึ่งคาดว่าตัวแปรทั้งสองดังกล่าวจะเป็นปัจจัยสำคัญในการอธิบายอคติด้านการเหยียดเพศ และนำไปสู่แนวทางที่ชัดเจนขึ้นในการแก้ไขปัญหาการเหยียดเพศในสังคมไทย

สมมติฐานการวิจัย

1. บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย
2. บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นมีสหสัมพันธ์ทางลบกับการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น
3. บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับความรู้สึกแปลกแยกจากสังคม
4. บุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวามีสหสัมพันธ์ทางบวกกับการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย
5. บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา
6. บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวาสามารถทำนายการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่ายได้ โดยมีการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น และความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมเป็นตัวแปรส่งผ่านระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการพัฒนามาตรวัดบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และมาตรวัดความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 40 คน แบ่งเป็นเพศชาย และเพศหญิงอย่างละ 20 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจริงเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 180 คน แบ่งเป็นเพศชายจำนวน 68 คน และเพศหญิง 112 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. มาตรวัดบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น (social dominance orientation) จำนวน 20 ข้อ เป็นมาตรวัดประมาณค่าแบบลิเคิร์ต 5 ระดับ ตั้งแต่ 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ถึง 5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง พัฒนาตามโครงสร้างของมาตร Social Dominance Orientation scale ของ Sidanius และ Pratto (1999) โดยมาตรนี้มีค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายในเท่ากับ .93

2. มาตรวัดบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา (right-wing authoritarianism) จำนวน 21 ข้อ ประกอบด้วย ความก้าวร้าว การอ่อนน้อมต่อผู้มีอำนาจ และการเคารพในบรรทัดฐาน และค่านิยมอย่างเคร่งครัดอย่างละ 7 ข้อ โดยทั้ง 3 องค์ประกอบมีค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายในเท่ากับ .53, .49 และ .64 ตามลำดับ เป็นมาตรวัดประมาณค่าแบบลิเคิร์ต 5 ระดับ ตั้งแต่ 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ถึง 5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยดัดแปลงมาจากมาตรวัดบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวาของยูวดี งามวิทย์โรจน์ (2552) ที่พัฒนามาจากมาตรของ Altemeyer (1988), มาตรวัดบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวาแบบสั้นทั้งของ Manganelli Rattazzi, Bobbio, & Canova (2007) และของ Zakrisson (2005) และ California F scale (Form 45 และ 40) ของ Adomo และคณะ (1950)

3. มาตรวัดการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น (empathy) จำนวน 16 ข้อ ประกอบด้วย การเข้าใจทัศนะของผู้อื่น และการคำนึงถึงความรู้สึกของผู้อื่น อย่างละ 8 ข้อ ทั้งสององค์ประกอบมีค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายในเท่ากับ .63 และ .61 ตามลำดับ เป็นมาตรวัดประมาณค่าแบบลิเคิร์ต 5 ระดับ ตั้งแต่ 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ถึง 5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยดัดแปลงมาจากมาตรวัดการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นของริตา ะยันนิต

(2554) ซึ่งได้ดัดแปลงจาก Emotional Empathic Tendency Scale: EETS ของ Mehrabian และ Epstein (1972), Multi-Dimensional Emotional Empathy Scale: MEES ของ Caruso และ Mayer (1998), Interpersonal Reactivity Index: IRI ของ Davis (1980) และ Empathy Quotient: EQ ของ Baron-Cohen และ Wheelwright (2004)

4. มาตรการวัดความรู้สึกแปลกแยกจากสังคม (alienation) จำนวน 15 ข้อ ประกอบไปด้วย ภาวะไร้อำนาจ จำนวน 7 ข้อ การไร้บรรทัดฐานทางสังคม จำนวน 3 ข้อ และความรู้สึกโดดเดี่ยวจากสังคมจำนวน 5 ข้อ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยดัดแปลงจากมาตรการของ Dean (1961) ข้อ โดยทั้ง 3 องค์ประกอบมีค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายในเท่ากับ .73, .67 และ .65 ตามลำดับ

5. มาตรการการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย (ambivalent sexism) จำนวน 20 ข้อ ประกอบด้วย การรับรู้แบบเป็นปฏิปักษ์ และองค์ประกอบการรับรู้แบบยกย่องเทิดทูนอย่างละ 10 ข้อ โดยดัดแปลงจากมาตรการที่พัฒนาโดยนลินทิพย์ คชพงษ์ (2550) ตามแนวคิดของ Glick และ Fiske (1996) ทั้งสององค์ประกอบมีค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายในเท่ากับ .82 และ .63 ตามลำดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วไปให้กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตอบในชั้นเรียนในช่วงเวลาทำคาบเรียน โดยผู้วิจัยมิได้แจ้งถึงวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของการวิจัยให้ผู้เข้าร่วมการวิจัยทราบ ระบุเพียงว่าเป็นแบบสำรวจเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้คนในสังคม และเน้นว่าข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้จะถูกเก็บเป็นความลับ โดยจะประมวลผลเป็นภาพรวม และไม่แสดงข้อมูลเป็นรายบุคคล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เอส พี เอส เอส ฟอว์ วินโดวส์ (SPSS for Windows) ในการคำนวณดังนี้

1. การทดสอบสมมติฐานข้อ 1-5 ใช้การคำนวณค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient)

2. การทดสอบสมมติฐานข้อ 6 ใช้สถิติการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (multiple regression analysis) และการทดสอบของ Sobel (1982) ซึ่งตามหลักการของ Baron และ Kenny (1986) โดยการทดสอบ 5 ขั้นตอน (วัลยา ลากเวช, 2551) ดังนี้
 - 2.1 วิเคราะห์การถดถอย (simple regression analysis) ระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา (ตัวแปรต้น) กับการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย (ตัวแปรตาม)
 - 2.2 วิเคราะห์การถดถอย (simple regression analysis) ระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา (ตัวแปรต้น) กับการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น และความรู้สึกแปลกแยกจากสังคม (ตัวแปรส่งผ่าน)
 - 2.3 วิเคราะห์การถดถอย (simple regression analysis) ระหว่างการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น และความรู้สึกแปลกแยกจากสังคม (ตัวแปรส่งผ่าน) กับการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย (ตัวแปรตาม)
 - 2.4 วิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (multiple regression analysis) ระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา (ตัวแปรต้น) และการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น และความรู้สึกแปลกแยกจากสังคม (ตัวแปรส่งผ่าน) กับการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย (ตัวแปรตาม) เพื่อตรวจสอบว่าการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น และความรู้สึกแปลกแยกจากสังคม เป็นตัวแปรส่งผ่านสมบูรณ์ (complete mediator) หรือตัวแปรส่งผ่านบางส่วน (partial mediator)
 - 2.5 การทดสอบของไซเบล (Sobel's test) ใช้ค่าสถิติ z เพื่อยืนยันว่าการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น และความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมเป็นตัวแปรส่งผ่าน ถ้าหากค่า z มีนัยสำคัญทางสถิติจะสรุปได้ว่าการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น และความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมมีอิทธิพลในการเป็นตัวแปรส่งผ่านจริง

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยโดยการวิเคราะห์ทางสถิติด้วยวิธีสหสัมพันธ์แบบเพียร์สันพบว่า ตัวแปรการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่ายมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับตัวแปรบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น ($r = .23, p < .01$) และบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา ($r = .48, p < .01$) ซึ่งสนับสนุนสมมติฐานที่ 1 และ 4 นอกจากนี้ยังพบว่า ตัวแปรบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นมีสหสัมพันธ์ทางลบกับการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น ($r = .39, p < .01$) ซึ่งสนับสนุนสมมติฐานที่ 2 และมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา ($r = .34, p < .01$) ซึ่งสนับสนุนสมมติฐานที่ 5 แต่เมื่อวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นกับความรู้สึกแปลกแยกจากสังคม ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ($r = .12, p > .05$) ซึ่งไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 3 ที่ว่าทั้งสองตัวแปรมีสหสัมพันธ์ทางบวกต่อกัน

จากการวิเคราะห์การถดถอยพบว่า บุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวาสามารถทำนายการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่ายได้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานเท่ากับ 0.225 ($p < .01$) และ 0.478 ($p < .001$) ตามลำดับ และเมื่อวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเพื่อทดสอบการเป็นตัวแปรส่งผ่านของตัวแปรการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น และความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมพบว่า ทั้งสองตัวแปรไม่เป็นตัวแปรส่งผ่านระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย เนื่องจากตัวแปรการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นไม่สามารถทำนายการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่ายได้ ($\beta = -.098, p > .05$) และตัวแปรความรู้สึกแปลกแยกจากสังคมไม่สามารถทดสอบในขั้นตอนการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณได้ เนื่องจาก ไม่สามารถทำนายบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น ($\beta = .117, p > .05$) ดังนั้นผลการวิจัยจึงสนับสนุนสมมติฐานที่ 6 เพียงบางส่วน

ข้อเสนอแนะ

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาเพิ่มเติมในหลายกลุ่มอายุ เช่น วัยผู้ใหญ่ วัยกลางคน และกลุ่มผู้สูงอายุ เนื่องจากอาจทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น และบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวามีค่าสหสัมพันธ์สูงขึ้น (Duckitt, 2011) และในหลายกลุ่มภูมิภาควัฒนธรรม เนื่องจากอาจทำให้อิทธิพลการส่งผ่านของการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่น และความรู้สึกแปลกแยก

จากสังคมในความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น กับ การเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย แตกต่างไปจากการวิจัยครั้งนี้

2. ศึกษาอิทธิพลการเป็นตัวแปรส่งผ่านของตัวแปรอื่นในความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา และการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย เช่น การใช้เหตุผลทางศีลธรรม และการรับรู้ถึงการคุกคามความปลอดภัยของกลุ่ม เป็นต้น เพื่อตรวจสอบว่ามีตัวแปรใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ดังกล่าว

3. ศึกษาตัวแปรย่อยรายด้านเพื่อพิจารณาว่าแต่ละด้านมีอิทธิพลต่ออีกตัวแปรหนึ่งแตกต่างกันไปอย่างไร

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กรมสุขภาพจิต. (2543). *คู่มือความฉลาดทางอารมณ์*. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงสาธารณสุข.

จิตติมา ภาณุเตชะ, ณัฐยา บุญภักดี, สุมาลี โตกทอง, & ดุสิตา พึ่งสำราญ. (2548). *การฉายภาพความรุนแรงต่อผู้หญิง: วิเคราะห์มุมมองสื่อไทย*. กรุงเทพมหานคร: พีเอ็นพี กรุป.

ชัยวัฒน์ สถาอานันท์. (2533). *ทำทนายทางเลือก: ความรุนแรงและการไม่ใช้ความรุนแรง*. กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิโกมลคีมทอง.

นลินทิพย์ คชพงษ์. (2550). *ผลของการเกิดความเด่นชัดในความตาย เพศและความดึงดูดใจทางกายภาพของผู้หญิงต่อการประเมินความดึงดูดใจต่อผู้หญิงและความลำเอียงทางเพศ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นุชกานต์ อัครพงษ์พานิช. (2554). *ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความยุติธรรมในองค์การและความตั้งใจลาออกโดยมีความพึงพอใจในงานเป็นตัวแปรส่งผ่าน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รวिता ระย้านิล. (2554). *อิทธิพลของรูปแบบความผูกพันต่อลักษณะนิสัยการให้อภัย : ทวิโมเดลแข่งขันโดยมีตัวแปรการรู้ซึ่งถึงความรู้สึกของผู้อื่นและการหมกมุ่นครุ่นคิดเป็นตัวแปรส่งผ่าน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ยุวดี งามวิทย์โรจน์. (2552). *บทบาทของบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจ ประสบการณ์การถูกล่วงละเมิดในวัยเด็ก และ สถานภาพของครูในการทำนายเจตคติต่อและพฤติกรรมการลงโทษทางร่างกายและจิตใจในโรงเรียน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

Adorno, T. W., Frenkel-Brunswik, E., Levinson, D. J., & Sanford, R. N. (1950). *The authoritarian personality*. New York: Norton.

Allport, G. (1954). *The nature of prejudice*. Reading, MA: Addison-Wesley.

- Altemeyer, B. (1981). *Right-wing authoritarianism*. Winnipeg: University of Manitoba Press.
- Altemeyer, B. (1988). *Enemies of freedom: Understanding right-wing authoritarianism*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Altemeyer, B. (1996). *The authoritarian specter*. Cambridge, MA: Harvard University Press.
- Altemeyer, B. (1998). The other authoritarian personality. In M. P. Zanna (Ed.). *Advances in experimental social psychology* (Vol. 3). San Diego, CA: Academic.
- Andreychik, M. R., & Gill, M. J. (in press). Do negative implicit associations indicate negative attitudes? Social explanations moderate whether ostensible "negative" associations are prejudice-based or empathy-based. *Journal of Experimental Social Psychology*, doi:10.1016/j.jesp.2012.05.006.
- Avery, P. G. (1988). Political tolerance among adolescents. *Theory and Research in Social Education*, 16, 183-201.
- Baron-Cohen, S. & Wheelwright, S. (2004). The empathy quotient: An investigation of adults with asperger syndrome or high functioning autism, and normal sex differences. *Journal of Autism and Developmental Disorders*, 34 (2), 163-175.
- Batson, C. D., Early, S., & Salvarini, G. (1997). Perspective taking: Imagining how another feels versus imagining how you would feel. *Personality & Social Personality Bulletin*, 23, 751-758.
- Benson, P. L., & Vincent, S. (1980). Development and validation of the sexist attitudes toward women scale. *Psychology of Women Quarterly*, 5, 276-291.
- Bobo, L., & Hutchings, V. L. (1996). Perceptions of racial group competition: Extending Blumer's theory of group position to a multiracial social context. *American Sociological Review*, 61(6), 951-972.
- Brown, R. (1995). *Prejudice*. Its social psychology. Blackwell, Oxford, U.K.

- Burt, R. S. (1980). Autonomy in a Social Topology. *Journal of Sociology, 85*(4), 892-925.
- Coke, J., Batson, D., & McDavis, K. (1978). Empathic mediation of helping: A two-stage model. *Journal of Personality and Social Psychology, 36*, 752-766.
- Crouse, J., & Stalker, D. (2007). Do right-wing authoritarian beliefs originate from psychological conflict? *Psychoanalytic Psychology, 24*, 25-44.
- Davis, M. H. (1980). A multidimensional approach to individual differences in empathy. *JSAS Catalogue of selected documents in psychology, 10*, 1-17.
- Davis, M. H. (1983). Measuring individual differences in empathy: Evidence for a multidimensional approach. *Journal of Personality and Social Psychology, 44*, 113-126.
- Davis, M. H. (2004). Empathy: Negotiating the border between self and other. In L.Z. Tiedens & C.W. Leach (Eds.). *The social life of emotions* (pp. 19-42). New York: Cambridge University Press.
- Dean, D. G. (1961). Alienation: Its meaning and measurement. *American Sociological Review, 26*, 753-758.
- DeGrazia, A. (1953). Mathematical derivation of an election system. *Isis, 44*, 42-51.
- Depret, E. E., & Fiske, S. T. (1993). Social cognition and power: Some cognitive consequences of social structure as a source of control deprivation. In G. Weary, F. Gleicher, & K. L. Marsh (Eds.), *Control motivation and social cognition* (pp. 176-202). New York: Springer Verlag.
- Deutsch, F., & Madle, R. A. (1975). Empathy: Historic and current conceptualizations, measurement, and a cognitive theoretical perspective. *Human Development, 18*, 267-287.
- Duckitt, J. (1989). Authoritarianism and group identification: A new view of an old construct. *Political Psychology, 10*, 63-84.

- Duckitt, J. (2001). A dual process cognitive-motivational theory of ideology and prejudice. *Advances in Experimental Social Psychology*, 22, 41–113.
- Duckitt, J. (2011). *Leadership preferences: The influence of individual differences & situational threat*. Auckland, NZ: University of Auckland Press.
- Duckitt, J., & Sibley, C. G. (2007). Right wing authoritarianism, social dominance orientation and the dimensions of generalized prejudice. *European Journal of Personality*, 21, 113–130.
- Duckitt, J., & Sibley, C. G. (2010). Personality, ideology, prejudice, and politics: A dual-process motivational model. *Journal of Personality*, 78(6), 1861–1893.
- Duckitt, J., Wagner, C., du Plessis, I., & Birum, I. (2002). The psychological bases of ideology and prejudice: Testing a dual process model. *Journal of Personality and Social Psychology*, 83, 75–93.
- Durkheim, E. (1951). *Suicide*. New York: Free.
- Eagly, A. H., & Mladinic, A. (1993). Are people prejudiced against women? Some answers from research on attitudes, gender stereotypes and judgments of competence. In W. Stroebe & M. Hewstone (Eds.). *European review of social psychology* (Vol. 5, pp. 1-35). New York: Wiley.
- Efraty, D., Sirgy, M. J., & Claiborne, C. B. (1991). The effects of personal alienation on organizational identification: A quality-of-work-life model. *Journal of Business and Psychology*, 6(1), 57–78.
- Eisenberg, N., & Miller, P. A. (1987). The relation of empathy to prosocial and related behaviors. *Psychological Bulletin*, 101(1), 91–119.
- Eisler, R., & Loye, D. (1983). The failure of liberalism: A reassessment of ideology from a feminine-masculine perspective. *Political Psychology*, 4, 375-391.

Ekehammar, B., & Sidanius, J. (1982). Sex differences in socio-political ideology: A replication and extension. *British Journal of Social Psychology, 21*, 249-257.

Erikson, E. H. (1963). *Youth: Change and challenge* (Ed.). Basic books.

Feather, N. T. (1995). Values, valences, and choice: The influence of values on the perceived attractiveness and choice of alternatives. *Journal of Personality and Social Psychology, 68*, 1135-1151.

Fiske, S. T., Cuddy, A. J., Glick, P., & Xu, J. (2002). A model of (often mixed) stereotype content: Competence and warmth respectively follow from perceived status and competition. *Journal of Personality and Social Psychology, 82*, 878-902.

Frenkel-Brunswik, E. (1948). A study of prejudice in children. *Human Relations, 1*, 295-306.

Frenkel-Brunswik, E. (1949). Intolerance of ambiguity as an emotional and perceptual variable. *Journal of Personality, 18*, 108-143.

Galinsky, A. D., & Moskowitz, G. B. (2000). Perspective-taking: Decreasing stereotype expression, stereotype accessibility, and in-group favoritism. *Journal of Personality and Social Psychology, 78*(4), 708-724.

Glick, P., & Fiske, S. T. (1996). The ambivalent sexism inventory: Differentiating hostile and benevolent sexism. *Journal of Personality and Social Psychology, 70*(3), 491-512.

Glick, P., & Fiske, S. T. (2001). An ambivalent alliance: Hostile and benevolent sexism as complementary justifications for gender inequality. *American Psychologist, 56*(2), 109-118.

Greif, E.B., & Hogan, R. (1973). The theory and measurement of empathy. *Journal of Counseling Psychology, 20*, 280-284.

Halmos, P. (1951). *Solitude and privacy*. London: Routledge & Kegan Paul.

- Heaven, P. C. L., & Bucci, S. (2001). Right-wing authoritarianism, social dominance orientation and personality: An analysis using the IPIP measure. *European Journal of Personality, 15*, 49–56.
- Hirschfeld, R. R., Field, H. S., & Bedeian, A. G. (2000). Work alienation as an individual-difference construct for predicting workplace adjustment: A test in two samples. *Journal of Applied Social Psychology, 30*(9), 1880–1902.
- Hogan, R. (1969). Development of an empathy scale. *Journal of Consulting and Clinical Psychology, 33*, 307–316.
- Horney, K. (1949). Culture and neurosis. In L. Wilson & W. L. Kolb (Eds.). *Sociological Analysis* (pp. 248–251). New York: Harcourt Brace and Company.
- Jaco, E. (1954). The social isolation hypothesis and schizophrenia. *American Sociological Review, 19*, 567–577.
- Johnson, J. A., Cheek, J. M., & Smither, R. (1983). The structure of empathy. *Journal of Personality and Social Psychology, 45*, 1299–1312.
- Jost, J. T., Glaser, J., Kruglanski, A. W., Sulloway F. (2003). Political conservatism as motivated social cognition, *Psychological Bulletin, 129*, 339–375.
- Kohn, M. L., & Clausen, J. A. (1955). Social isolation and schizophrenia. *American Sociological Review, 20*(3), 265–273.
- Kosterman, R., & Feshbach, S. (1989). Toward a measure of patriotic and nationalistic attitudes. *Political Psychology, 10*, 257–274.
- Kris, E. & Leites, N. (1950). *Trends in twentieth century propaganda*. In Berelson, B. & Janowitz, M. (Eds.), *Reader in Public Opinion and Communication*. Glencoe, Illinois: The Free Press.

- Landau, M. J., Goldenberg, J. L., Greenberg, J., Gillath, O., Solomon, S., & Cox, C. (2006). The siren's call: Terror management and the threat of men's sexual attraction to women. *Journal of Personality and Social Psychology, 90*, 129-146.
- MacIver R (1950). *The Ramparts We Guard* (pp. 84-87). New York: The Macmillan Company.
- Markus, H. R., & Kitayama, S. (1991). Culture and the self: Implications for cognition, emotion, and motivation. *Psychological Review, 98*, 224-253.
- McFarland, S. G. (2010). Authoritarianism, social dominance, and other roots of generalized prejudice. *Political Psychology, 31*, 453-477.
- Mehrabian, A., & Epstein, N. (1972). A measure of emotional empathy. *Journal of Personality, 40*, 525-543.
- Miller, P. A., & Eisenberg, N. (1988). The relation of empathy to aggressive and externalizing/antisocial behavior. *Psychological Bulletin, 103*, 324-344.
- Moya, M., Expósito, F., & Casado, P. (1999, July). *Women's reactions to hostile and benevolent sexist situations*. Paper presented at the 22nd General Meeting of the European Association of Experimental Social Psychology, Oxford, England.
- Nicol, A. A. M. (2007). Social dominance orientation, right-wing authoritarianism, and their relation with alienation and spheres of control. *Personality and Individual Differences, 43*(4), 891-899.
- Nicol, A. A. M., & Rounding, K. (2013). Alienation and empathy as mediators of the relation between social dominance orientation, right-wing authoritarianism and expressions of racism and sexism. *Personality and Individual Differences, 55*, 294-299.
- Pagotto, L., Voci, A., & Maculan, V. (2010). The effectiveness of intergroup contact at work: Mediators and moderators of hospital workers' prejudice towards immigrants. *Journal of Community and Applied Social Psychology, 20*, 317-330.

- Pratto, F., Sidanius, J., Stallworth, L. M., & Malle, B. F. (1994). Social dominance orientation: A personality variable predicting social and political attitudes. *Journal of Personality and Social Psychology, 67*, 741–763.
- Passini, S. (2008). Original communication exploring the multidimensional facets of authoritarianism: Authoritarian aggression and social dominance orientation. *Swiss Journal of Psychology, 67*(1), 51-60.
- Peterson, W. (1953, November). Is America still the land of opportunity? *Commentary, 16*, 477-486.
- Pagotto, L., Voci, A., & Maculan, V. (2010). The effectiveness of intergroup contact at work: Mediators and moderators of hospital workers' prejudice towards immigrants. *Journal of Community and Applied Social Psychology, 20*, 317–330.
- Roccatò, M. & Ricolfi, L. (2005). On the correlation between right-wing authoritarianism and social dominance orientation. *Basic and Applied Social Psychology, 27*, 187–200.
- Rokeach, M. (1960). *The open and closed mind: Investigations into the nature of belief systems and personality systems*. New York: Basic Books.
- Rombough, S., & Ventimiglia, J. C. (1981). Sexism: A tri-dimensional phenomenon. *Sex Roles, 7*, 747-755.
- Rudman, L. A., & Heppen, J. (2000). *Some day my prince will come: Implicit romantic fantasies and women's avoidance of power*. Unpublished manuscript, Rutgers, The State University of New Jersey.
- Ruesch, J. (1950). Social technique, social status, and social change in illness. In C. Kluckhohn & H. A. Murray (Eds.), *Personality in Nature, Society, and Culture* (p. 125). New York: Alfred A. Knopf.

- Seeman, M. (1959). On the meaning of alienation. *American Sociological Review*, 24(6), 783-91.
- Sibley, C. G., & Duckitt, J. (2008). Personality and prejudice: A meta-analysis and theoretical review. *Personality and Social Psychology Review*, 12(3), 248–279.
- Sidanius, J. (1976). *Further tests of a Swedish Scale of Conservatism*. Reports from the Department of Psychology, University of Stockholm, Supplement 36.
- Sidanius, J., Cling, B. J., & Pratto, F. (1991). Ranking and linking as a function of sex and gender role attitudes. *Journal of Social Issues*, 47, 131-149.
- Sidanius, J., & Ekehammar, B. (1980). Sex-related differences in sociopolitical ideology. *Scandinavian Journal of Psychology*, 21, 17-26.
- Sidanius, J., & Pratto, F. (1999). *Social dominance*. Cambridge, UK: Cambridge University Press.
- Sidanius, J., Pratto, F., Martin, M., & Stallworth, L. M. (1991). Consensual racism and career track: Some implications of social dominance theory. *Political Psychology*, 12, 691-720.
- Simmons, J. L. (1966). Some intercorrelations among alienation measures. *Social Forces*, 44(3), 370–372.
- Shapiro, R. Y., & Mahajan, H. (1986). Gender differences in policy preferences: A summary of trends from the 1960s to the 1980s. *Public Opinion Quarterly*, 50, 42-61.
- Shapiro, P. N., & Penrod, S. D. (1986). Meta-analysis of facial identification studies. *Psychological Bulletin*, 100, 139-156.
- Shih, M., Wang, E., Bucher, A. T., & Stotzer, R. (2009). Perspective taking: Reducing prejudice towards general outgroups and specific individuals. *Group Processes and Intergroup Relations*, 12(5), 565–577.

- Stotland, E., Mathews, K., Sherman, S., Hansson, R., & Richardson, B. (1978). *Empathy, fantasy, and helping*. Beverly Hills: Sage Publications.
- Tolor, A., & LeBlanc, R. F. (1971). Personality correlates of alienation. *Journal of Consulting and Clinical Psychology, 37*(3), 444.
- Tweenge, J. M., Baumeister, R. F., DeWall, C. N., Ciarocco, N. J., & Bartels, J. M. (2007). Social exclusion decreases prosocial behavior. *Journal of Personality and Social Psychology, 92*(1), 56-66.
- Walker, W.D. & Quinsey, V.L. (1991). *Authoritarianism, Attitudes toward women, and sexual aggression*. Unpublished manuscript, Queen University, Kingston, Ontario.
- Zakrisson, I. (2005). Construction of a short version of the right - wing authoritarianism (RWA) scale. *Personality and Individual Differences, 39*, 863–872.
- Zwillenberg, D. F. (1983). *Predicting biases in the punishment of criminals as a function of authoritarianism: the effects of severity of the crime, degree of mitigating circumstances, and status of the offender*. Unpublished doctoral dissertation, Columbia University, New York.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

มาตรฐานคุณภาพแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น

ข้อที่	ข้อความ	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	เห็นด้วย และไม่ เห็นด้วย พอๆ กัน	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
11	ความคิด หรือนโยบายที่สนับสนุนให้กลุ่มของเรามีสถานะเหนือกว่ากลุ่มอื่นๆ ควรได้รับการสนับสนุน	1	2	3	4	5
12	กลุ่มที่ด้อยกว่าก็ควรจะเจียมตัวอยู่ในที่ของตนเอง	1	2	3	4	5
13	เราปฏิเสธที่จะมีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มคนที่ด้อยกว่า	1	2	3	4	5
14	สังคมไม่ควรตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเพียงกลุ่มเดียว	1	2	3	4	5
15	การแบ่งชนชั้นทางสังคมเป็นเรื่องที่สมควร และเหมาะสม	1	2	3	4	5
16	บางครั้งเราก็ต้องจัดการให้กลุ่มอื่นๆ คงอยู่ในที่ของตนเอง	1	2	3	4	5
17	ปลาใหญ่กินปลาเล็กเป็นเรื่องปกติธรรมดาของธรรมชาติ กลุ่มคนที่เหนือกว่าย่อมสมควรได้รับสิทธิประโยชน์มากกว่ากลุ่มคนที่ด้อยกว่า	1	2	3	4	5
18	เพื่อให้รอดหน้าไปในชีวิต บางครั้งก็จำเป็นที่จะต้องเหยียบขี้หมาคนกลุ่มอื่นๆ	1	2	3	4	5
19	เราควรเพิ่มความเท่าเทียมกันในสังคม	1	2	3	4	5
20	ความคิด หรือนโยบายที่ส่งเสริมให้เกิดความเท่าเทียมกันระหว่างกลุ่ม ควรได้รับการสนับสนุน	1	2	3	4	5

ภาคผนวก ข

มาตรฐานบุคลิกภาพแบบใช้อำนาจฝ่ายขวา

ข้อที่	ข้อความ	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	เห็นด้วย และไม่ เห็นด้วย พอๆกัน	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
9	สิ่งที่ประเทศของเราต้องการอย่างแท้จริงคือ ผู้นำที่เข้มแข็งเด็ดขาดที่สามารถทำลายสิ่งชั่วร้าย และนำเรากลับสู่วิถีทางที่ถูกที่ควร	1	2	3	4	5
10	ความกล้าที่จะคิดแตกต่างถือเป็นคุณสมบัติสำคัญที่คนรุ่นใหม่ทุกคนพึงมี	1	2	3	4	5
11	การยอมตาม และเชื่อฟังสามีเป็นธรรมเนียมที่ควรยกเลิกได้แล้ว	1	2	3	4	5
12	ปัญหาสังคมส่วนใหญ่ของเราจะหมดไป ถ้าเราสามารถกำจัดคนที่ไร้ศีลธรรม และทุจริตออกไปจากสังคม	1	2	3	4	5
13	ไม่ว่าจะอยู่ในฐานะผู้นำ หรือผู้ตามทุกคนควรมีสติธิแสดงความคิดเห็นเท่าเทียมกัน	1	2	3	4	5
14	ผู้หญิงที่สมบูรณ์แบบ คือ ผู้หญิงที่มีบทบาทแม่ และภรรยามากกว่าผู้หญิงที่ออกไปทำงานนอกบ้าน	1	2	3	4	5
15	เมื่อเกิดความขัดแย้งคำตัดสินของผู้นำถือเป็นการสิ้นสุด ไม่ควรมีข้อโต้แย้งใดๆ ตามมาอีก	1	2	3	4	5
16	สังคมของเราจะดีขึ้นถ้าเราแสดงการยอมรับ และเข้าใจค่านิยม หรือความคิดเห็นที่ไม่สอดคล้องกับขนบธรรมเนียมประเพณี	1	2	3	4	5
17	จะเป็นการดีที่สุดสำหรับทุกคน ถ้าเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเช่นเซอร์นิตยสาร เพื่อผู้คนจะได้ไม่ต้องเกี่ยวข้องกับเรื่องราวไร้สาระ และน่าขยะแขยง	1	2	3	4	5
18	ผู้นำไม่ได้ถูกเสมอไป	1	2	3	4	5
19	สิ่งที่สังคมต้องการเป็นอย่างยิ่ง คือ ผู้นำที่ทรงอำนาจเพื่อมาขจัดกระแสการเปลี่ยนแปลงที่ถอนรากถอนโคนสังคม และความไร้ศีลธรรมซึ่งบ่อนทำลายเราอยู่	1	2	3	4	5
20	การวิพากษ์วิจารณ์ผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของรัฐเป็นการกระทำที่ไร้สาระ ไม่ได้ก่อให้เกิดประโยชน์อันใด	1	2	3	4	5
21	การเปิดรับวัฒนธรรมต่างชาติเป็นการทำลายสถาบันพื้นฐาน และวัฒนธรรมอันดี	1	2	3	4	5

ภาคผนวก ค

มาตรฐานความรู้ซึ่งถึงความรู้สึกรู้สึกของผู้อื่น

ข้อที่	ข้อความ	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	เห็นด้วย และไม่ เห็นด้วย พอๆ กัน	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
11	ฉันจะรู้สึกหงุดหงิดมากกว่าเห็นอกเห็นใจเวลาเห็น น้ำตาของใคร	1	2	3	4	5
12	ฉันไม่ค่อยรู้สึกสงสารเห็นใจผู้ที่ถูกระทำอย่างไม่ ยุติธรรม	1	2	3	4	5
13	ฉันตื่นตันใจ หรือสะเทือนใจบ่อยๆ กับสิ่งที่ฉันพบ เห็น	1	2	3	4	5
14	ฉันพยายามพิจารณาแง่มุมต่างๆ ที่แต่ละคนคิดเห็น ไม่ตรงกัน ก่อนที่ฉันจะตัดสินใจ	1	2	3	4	5
15	เวลาที่ฉันโมโหใคร ฉันมักพยายาม “เอาใจเขามาใส่ ใจเรา” สักครั้งหนึ่ง	1	2	3	4	5
16	ใครๆ มักพูดว่าฉันไม่แคร์ความรู้สึกของคนอื่น แต่ฉัน ก็ไม่ว่าทำไม	1	2	3	4	5

ภาคผนวก ง

มาตรฐานความรู้สึกละแวกแยกจากสังคม

ข้อที่	ข้อความ	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	เห็นด้วย และไม่ เห็นด้วย พอๆกัน	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
11	สิ่งเดียวที่คนเราสามารถจะมั่นใจได้ในวันนี้ คือ ไม่มี อะไรที่เราจะมั่นใจได้	1	2	3	4	5
12	อนาคตดูหดหู่มาก	1	2	3	4	5
13	ฉันไม่ได้ออกไปพบเพื่อนๆ บ่อยเท่าที่ฉันปรารถนา	1	2	3	4	5
14	มีศาสนามากมายในโลกนี้ คนเราไม่รู้จริงๆ ว่าควร จะเชื่อศาสนาไหน	1	2	3	4	5
15	ความสัมพันธ์ที่เราสามารถพึ่งพาได้แทบจะไม่มีอีก แล้ว	1	2	3	4	5

ภาคผนวก จ

มาตรฐานการเหยียดเพศแบบสองฝักสองฝ่าย

ข้อที่	ข้อความ	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	เห็นด้วย และไม่ เห็นด้วย พอๆกัน	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
10	ผู้ชายทุกคนควรมีหญิงที่ตนเกิดทุนบูชา	1	2	3	4	5
11	เมื่อผู้หญิงทำให้ผู้ชายมีพันธะกับเธอได้แล้ว เธอมักพยายามควบคุม และบงการชีวิตเขา	1	2	3	4	5
12	เมื่อผู้หญิงแพ้ผู้ชายในการแข่งขันที่เป็นธรรม ผู้หญิงจะอ้างว่าเป็นเพราะพวกเธอถูกกีดกันเป็นประจำ	1	2	3	4	5
13	เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ชาย ผู้หญิงมักมีสำนึกทางศีลธรรมที่สูงส่งกว่า	1	2	3	4	5
14	ผู้ชายควรยินดีเสียสละความสุขสบายของตนเองเพื่อสร้างฐานะทางเศรษฐกิจให้ผู้หญิงในชีวิตของเขา	1	2	3	4	5
15	เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ชาย ผู้หญิงมักมีการรับรู้ทางวัฒนธรรมที่ละเอียดละไมมากกว่า	1	2	3	4	5
16	สำหรับผู้ชาย เป้าหมายในชีวิตที่สำคัญที่สุดคือการได้ครองรักกับผู้หญิงที่ปรารถนา	1	2	3	4	5
17	โลกนี้จะน่าอยู่ขึ้น ถ้าผู้หญิงเลิกตำหนิ หรือจับผิดผู้ชาย และหันมาสนับสนุนพวกเขามากขึ้น	1	2	3	4	5
18	ความจริงแล้ว ตัวจุดรั้งความก้าวหน้าในชีวิตของผู้ชายคือผู้หญิงที่อยู่รอบข้างเขา	1	2	3	4	5
19	ผู้หญิงส่วนใหญ่ใช้เสน่ห์หามารยาทกับผู้ชายเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ตนต้องการ	1	2	3	4	5
20	ในเรื่องสามัญสำนึกว่าอะไรควรอะไรไม่ควร ผู้หญิงมีมากกว่าผู้ชายอย่างชัดเจน	1	2	3	4	5

ภาคผนวก จ

ตารางที่ ๑ 1

ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที ค่าร้อยละ และค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อของมาตรฐานวัดบุคลิกภาพแบบแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น

ข้อที่	ทิศทาง	การวิเคราะห์ข้อกระทงวิธีกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ						ค่า CITC (25 ข้อ)	ข้อที่ นำไปใช้	ค่า CITC (20 ข้อ)	ข้อที่ นำไปใช้
		กลุ่มสูง (n=11)		กลุ่มต่ำ (n=11)		ค่า <i>t</i>	ค่านัย นัยสำคัญ (<i>p</i>)				
		<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>						
1	ลบ	2.18	1.328	1.18	0.405	2.389*	.017	.451	ผ่าน	-	ไม่ผ่าน
2	บวก	2.73	0.905	2.45	0.934	.696	.247	-	ไม่ผ่าน	-	ไม่ผ่าน
3	ลบ	2.82	1.401	1.73	0.786	2.252*	.018	.421	ผ่าน	-	ไม่ผ่าน
4	ลบ	2.27	1.104	1.00	0.000	3.825*	.001	.504	ผ่าน	.500	ผ่าน
5	บวก	3.73	0.786	2.18	0.982	4.075***	.000	.487	ผ่าน	-	ไม่ผ่าน
6	บวก	3.91	0.831	2.45	0.820	4.131***	.000	.545	ผ่าน	.545	ผ่าน
7	บวก	3.00	1.000	1.27	0.467	5.190***	.000	.456	ผ่าน	-	ไม่ผ่าน
8	บวก	3.36	0.924	1.55	0.820	4.880***	.000	.582	ผ่าน	.497	ผ่าน
9	บวก	3.91	0.944	3.27	1.104	1.453	.081	-	ไม่ผ่าน	-	ไม่ผ่าน
10	บวก	2.64	1.206	1.14	0.522	2.982*	.005	.543	ผ่าน	.594	ผ่าน
11	ลบ	1.91	0.701	1.00	0.000	4.303**	.001	.493	ผ่าน	.550	ผ่าน
12	ลบ	2.64	0.809	1.09	0.302	5.937***	.000	.651	ผ่าน	.682	ผ่าน
13	บวก	3.18	0.751	1.82	0.751	4.260***	.000	.712	ผ่าน	.657	ผ่าน
14	ลบ	3.00	1.000	2.36	1.206	1.347	.096	-	ไม่ผ่าน	-	ไม่ผ่าน
15	ลบ	2.64	0.924	1.36	0.505	4.008***	.000	.610	ผ่าน	.567	ผ่าน
16	บวก	3.27	0.786	1.82	0.751	4.438***	.000	.607	ผ่าน	.637	ผ่าน
17	ลบ	3.00	0.632	1.18	0.405	8.032***	.000	.733	ผ่าน	.722	ผ่าน
18	บวก	3.27	0.905	1.73	0.647	4.610***	.000	.567	ผ่าน	.523	ผ่าน
19	บวก	2.64	0.674	1.18	0.405	6.136***	.000	.684	ผ่าน	.708	ผ่าน
20	บวก	2.55	1.036	1.09	0.302	4.472***	.000	.469	ผ่าน	.536	ผ่าน
21	ลบ	2.82	1.168	1.00	0.000	5.164***	.000	.560	ผ่าน	.581	ผ่าน
22	บวก	3.27	1.009	1.55	0.820	4.406***	.000	.676	ผ่าน	.703	ผ่าน
23	บวก	3.55	0.688	1.91	1.221	3.873***	.000	.607	ผ่าน	.623	ผ่าน
24	บวก	3.73	0.786	2.18	0.751	4.715***	.000	.683	ผ่าน	.712	ผ่าน
25	ลบ	3.09	0.701	1.64	1.286	3.294**	.002	.470	ผ่าน	-	ไม่ผ่าน
26	บวก	3.00	0.632	3.00	1.183	.000	.500	-	ไม่ผ่าน	-	ไม่ผ่าน
27	บวก	3.36	0.924	1.82	0.874	4.029***	.000	.553	ผ่าน	.567	ผ่าน
28	ลบ	2.73	0.647	1.09	0.302	7.606***	.000	.735	ผ่าน	.704	ผ่าน
29	ลบ	2.64	0.674	1.09	0.302	6.940***	.000	.797	ผ่าน	.761	ผ่าน
α								.93		.93	

หมายเหตุ ค่า *r* วิภฤติ (38, .05, หนึ่งหาง) = .25

*** $p < .001$, หนึ่งหาง

** $p < .01$, หนึ่งหาง

* $p < .05$, หนึ่งหาง

ภาคผนวก ช

ตารางที่ ๑

ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที ค่าร้อยละ และค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อของมาตรวัดความรู้สึกแปลกแยกจากสังคม องค์ประกอบภาวะไร้อำนาจ (Powerlessness)

ข้อที่	ทิศทาง	การวิเคราะห์ข้อกระทงวิธีกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ				ข้อที่นำไปใช้	ค่า CITC	ข้อที่นำไปใช้		
		กลุ่มสูง (n=14)		กลุ่มต่ำ (n=11)					ค่า <i>t</i>	ค่า <i>p</i>
		<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>					
1	บวก	3.43	1.089	2.18	0.874	3.090**	.002	ผ่าน	.443	ผ่าน
2	บวก	4.21	0.802	3.45	1.128	1.969	.030	ผ่าน	-	ไม่ผ่าน
3	บวก	4.29	0.726	3.27	0.905	3.109**	.002	ผ่าน	-	ไม่ผ่าน
4	บวก	3.21	0.699	2.55	1.036	1.926	.033	ผ่าน	-	ไม่ผ่าน
5	บวก	3.86	0.663	2.64	1.120	3.401**	.001	ผ่าน	.627	ผ่าน
6	บวก	3.14	0.770	2.18	0.751	3.131**	.002	ผ่าน	.446	ผ่าน
7	บวก	3.93	0.829	2.27	1.104	4.290***	.000	ผ่าน	.613	ผ่าน
8	บวก	4.14	0.770	2.82	1.328	2.942**	.005	ผ่าน	-	ไม่ผ่าน
9	บวก	2.93	1.207	1.82	0.751	2.667*	.007	ผ่าน	.326	ผ่าน
α									.726	

หมายเหตุ ค่า *r* วิฤฤติ (38, 05, หนึ่งหาง) = .25

*** $p < .001$, หนึ่งหาง

** $p < .01$, หนึ่งหาง

* $p < .05$, หนึ่งหาง

ตารางที่ ๒

ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที ค่านัยสำคัญ และค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อของมาตรวัดความรู้สึกแปลกแยกจากสังคม องค์ประกอบการรับรู้บรรทัดฐานทางสังคม (Normlessness)

ข้อที่	ทิศทาง	การวิเคราะห์ข้อกระทงวิธีกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ				ค่า <i>t</i>	ค่า <i>p</i>	ข้อที่นำไปใช้	ค่า CITC	ข้อที่นำไปใช้
		กลุ่มสูง (n=11)		กลุ่มต่ำ (n=12)						
		<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>					
1	บวก	4.45	0.688	2.83	1.030	4.396***	.000	ผ่าน	.673	ผ่าน
2	บวก	1.91	0.944	2.33	0.888	-1.111	.138	ไม่ผ่าน	-	ไม่ผ่าน
3	บวก	3.64	1.502	2.33	1.073	2.411*	.012	ผ่าน	-	ไม่ผ่าน
4	บวก	4.27	0.905	3.25	0.965	<u>2.615*</u>	.008	ผ่าน	-	ไม่ผ่าน
5	บวก	4.18	1.328	2.83	0.937	2.833**	.005	ผ่าน	.443	ผ่าน
6	บวก	4.18	0.982	2.58	0.996	3.871***	.000	ผ่าน	.361	ผ่าน
7	บวก	4.64	0.924	3.92	1.084	<u>1.705</u>	.051	ไม่ผ่าน	-	ไม่ผ่าน
8	บวก	4.73	0.647	4.08	0.793	2.122*	.023	ผ่าน	-	ไม่ผ่าน
α									.669	

หมายเหตุ ค่า *r* วิฤฤติ (38, .05, หนึ่งหาง) = .25

*** $p < .001$, หนึ่งหาง

** $p < .01$, หนึ่งหาง

* $p < .05$, หนึ่งหาง

ตารางที่ 3

ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที ค่าร้อยละ และค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อของมาตรวัดความรู้สึกแปลกแยกจากสังคม องค์ประกอบความรู้สึกโดดเดี่ยวจากสังคม (Social Isolation)

ข้อที่	ทิศทาง	การวิเคราะห์ข้อกระทงวิธีกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ				ข้อที่นำไปใช้	ค่า CITC	ข้อที่นำไปใช้		
		กลุ่มสูง (n=13)		กลุ่มต่ำ (n=12)					ค่า <i>t</i>	ค่า <i>p</i>
		<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>					
1	ลบ	2.85	0.801	1.83	1.193	2.511*	.010	ผ่าน	.377	ผ่าน
2	ลบ	3.15	0.376	2.00	1.206	3.175**	.003	ผ่าน	.536	ผ่าน
3	ลบ	4.15	0.689	3.75	0.866	1.296	.104	ไม่ผ่าน	-	ไม่ผ่าน
4	ลบ	3.62	0.768	2.50	1.087	2.982**	.003	ผ่าน	-	ไม่ผ่าน
5	บวก	3.00	1.000	1.83	0.835	3.152**	.002	ผ่าน	.297	ผ่าน
6	ลบ	2.38	1.121	1.33	0.492	3.075**	.003	ผ่าน	.434	ผ่าน
7	บวก	3.08	0.641	1.58	0.669	5.704***	.000	ผ่าน	.310	ผ่าน
8	บวก	1.92	0.954	1.08	0.289	3.027**	.004	ผ่าน	.347	ผ่าน
9	บวก	2.62	0.870	1.75	0.866	2.491*	.010	ผ่าน	.254	ผ่าน
α									.653	

หมายเหตุ ค่า *r* วิฤฤติ (38, .05, หนึ่งหาง) = .25

*** $p < .001$, หนึ่งหาง

** $p < .01$, หนึ่งหาง

* $p < .05$, หนึ่งหาง